

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ

Διπλωματική Εργασία

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ Ο ΒΑΘΜΟΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ
ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

του/της

ΑΘΗΝΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ

Επιβλέπων Καθηγητής: Γκίνογλου Δημήτριος

Υποβλήθηκε ως απαιτούμενο για την απόκτηση του Μεταπτυχιακού Διπλώματος

στην

Εφαρμοσμένη Λογιστική και Ελεγκτική

Θεσσαλονίκη 2019

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους αξιότιμους καθηγητές μου για τις γνώσεις που μου έχουν μεταλαμπαδεύσει κατά τη διάρκεια του προγράμματος καθώς και την υποστήριξή τους στην ακαδημαϊκή και επαγγελματική μου πορεία. Συγκεκριμένα, θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερω τον επιβλέποντα καθηγητή της παρούσας διπλωματικής μου κ.Γκίνογλου Δημήτριο καθώς και τον υποψήφιο διδάκτωρ κ.Καραμπούζη Αθανάσιο για την πολύτιμη βοήθειά τους.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της συγκεκριμένης διπλωματικής είναι να αναλύσει και να μελετήσει το ζήτημα των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων στην απόδοση των επιχειρήσεων. Αρχικά, στο πρώτο κεφάλαιο θα αναλύσουμε τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα και την εξέλιξή τους ενώ στη συνέχεια προχωρώντας στο δεύτερο κεφάλαιο θα αναφερθούμε στους τύπους των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων, σε συστήματα επεξεργασίας δεδομένων καθώς και σε θέματα που έχουν να κάνουν με την διακυβέρνηση της πληροφορικής. Έπειτα, στο τρίτο κεφάλαιο θα μιλήσουμε για το ανθρώπινο κεφάλαιο και την επίδραση του στα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα ενώ θα παραθέσουμε και τα ευρήματα μελετών που έχουν ασχοληθεί με το συγκεκριμένο ζήτημα. Τέλος, στο τέταρτο κεφάλαιο αναλύουμε την επίδραση των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων στην απόδοση των επιχειρήσεων ενώ στο πέμπτο κεφάλαιο καταλήγουμε στα συμπεράσματα και παραθέτουμε και κάποιες προτάσεις για μελλοντική έρευνα.

ABSTRACT

The purpose of this diploma thesis is to analyze and study the issue of accounting information systems in business performance. Initially, in the first chapter we will analyze the accounting information systems and their evolution, and then, going to the second chapter, we will refer to the types of accounting information systems, data processing systems as well as IT governance issues. Then, in the third chapter we will talk about human capital and its impact on accounting information systems, and we will also quote the findings of studies that have dealt with this issue. Finally, in the fourth chapter we analyze the impact of accounting information systems on business performance while in the fifth chapter we come to the conclusions and give some suggestions for future research.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 Εισαγωγή	1
1.1 Εισαγωγή	1
1.2 Αναγκαιότητα και Σκοπός της Διπλωματικής εργασίας.....	1
1.3 Διάρθρωση της Διπλωματικής εργασίας	2
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 Αρθρογραφική επισκόπηση.....	3
2.1 Εισαγωγή	3
2.2 Αρθρογραφική επισκόπηση	3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 Πληροφοριακά Λογιστικά Συστήματα.....	8
3.1 Εισαγωγή	8
3.2 Πληροφοριακά και λογιστικά πληροφοριακά συστήματα.....	8
3.3 Η εξέλιξη των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων	9
3.4 Η σημασία των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων για τις επιχειρήσεις	11
3.5 Η βασική δομή των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων.....	12
3.6 Το πλαίσιο Cobit.....	17
3.7 Τύποι πληροφοριακών συστημάτων.....	18
3.8 Πληροφοριακό Σύστημα Διαχείρισης (MRS)	20
3.9 Σύστημα επεξεργασίας συναλλαγών (TPS).....	23
3.10 Μηχανισμοί διακυβέρνησης πληροφορικής	25
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 Λογιστική του Ανθρώπινου Δυναμικού	29
4.1 Εισαγωγή	29

4.2 Η έννοια της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού.....	29
4.3 Θεωρία ανθρώπινου κεφαλαίου.....	32
4.4 Η έννοια της λήψης αποφάσεων.....	35
4.4.1 Θεωρία λήψης αποφάσεων-Θεωρητική υποθετική αναμενόμενη χρησιμότητα	36
4.4.2 Λογιστική ανθρώπινου δυναμικού και λήψη αποφάσεων.....	36
4.5 Κίνητρα και αντικίνητρα για επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο.....	44
4.6 Επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο και δημιουργία αξίας.....	45
4.7 Διαφορές παραγωγικότητας και η σύνδεσή τους με τις επενδύσεις ανθρώπινου κεφαλαίου	46
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 Αποδοτικότητα των Λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων.....	48
5.1 Εισαγωγή	48
5.2 Προδιαγραφές Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων.....	48
5.3 AIS και μέτρα απόδοσης.....	50
5.4 Αποδοτικότητα χρηματοοικονομικής αναφοράς στις επιχειρήσεις.....	56
5.5 Αποτελεσματικότητα των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων.....	60
5.6 Επιδράσεις των λογιστικών πληροφοριών στην κερδοφορία.....	68
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 Συμπεράσματα – Προτάσεις για μελλοντική έρευνα	72
6.1 Συμπεράσματα	72
6.2 Προτάσεις	75
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	77

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1.1 Εισαγωγή

Στο πρώτο κεφάλαιο παρουσιάζεται συνοπτικά ο σκοπός και ο στόχος της παρούσας διπλωματικής, η δομή της, η εξέλιξη της έρευνας μέσω βιβλιογραφικών αναφορών καθώς και τα μηνύματα και τα συμπεράσματα που θα προκύψουν.

1.2 Αναγκαιότητα και Σκοπός της Διπλωματικής εργασίας

Ο σκοπός δημιουργίας της παρούσας Διπλωματικής εργασίας είναι να παρουσιάσει τα Λογιστικά Πληροφοριακά συστήματα που αποτελούν ένα εργαλείο που σχεδιάστηκε για να βοηθήσει τις επιχειρήσεις στη διαχείριση και στον έλεγχο των θεμάτων που αφορούν τον οικονομικό τομέα των επιχειρήσεων. Με το πέρασμα των χρόνων όλο και περισσότερες επιχειρήσεις καταφεύγουν στην χρήση ενός τέτοιου συστήματος αποφεύγοντας έτσι τις χειρόγραφες καταχωρήσεις και ελέγχους. Για αυτό το λόγο είναι ανάγκη να διατυπωθεί η έννοια των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων, τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά τους καθώς και τι σκοπό εξυπηρετούν. Έπειτα, πολύ βασικός στόχος είναι να βρεθεί ο βαθμός απόδοσής τους στις επιχειρήσεις, αν όντως διευκολύνει κάποιες διαδικασίες, αν μειώνεται ο χρόνος καταχωρήσεων και πως επιδρά στο ανθρώπινο δυναμικό. Τέλος, η παρούσα Διπλωματική εργασία καλείται να απαντήσει στα εξής ερωτήματα: Πόσο διευκολύνουν τη ροή μιας επιχείρησης τα Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα; Προσφέρουν την απαραίτητη ασφάλεια ώστε να μπει στη διαδικασία μια επιχείρηση να τα εντάξει στις διαδικασίες της καθημερινότητάς της;

1.3 Διάρθρωση της Διπλωματικής εργασίας

Στο πρώτο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας περιγράφεται ο σκοπός της Διπλωματικής εργασίας καθώς και η δομή της.

Στο δεύτερο κατά σειρά κεφάλαιο γίνεται παρουσίαση μιας σειράς απόψεων διακεκριμένων επιστημόνων σχετικά με την επίδραση των Πληροφοριακών Συστημάτων στις επιχειρήσεις.

Στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στους όρους των Πληροφοριακών Συστημάτων καθώς και των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων, στη δομή τους καθώς και αναλύονται οι τύποι Πληροφοριακών Συστημάτων που υφίσταται.

Στο τέταρτο κεφάλαιο παρέχεται γνώση σχετικά με την Λογιστική του Ανθρώπινου Δυναμικού. Αναλύεται επίσης η Θεωρία του Ανθρώπινου Δυναμικού καθώς και η συμβολή της θεωρίας αυτής στην Λογιστική του Ανθρώπινου Δυναμικού καθώς και στην διαδικασία λήψης αποφάσεων σε μια επιχείρηση.

Στο πέμπτο κεφάλαιο αναλύονται τα υπάρχοντα δεδομένα με σκοπό την διασάφηση του βαθμού απόδοσης των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων στις επιχειρήσεις. Πιο συγκεκριμένα, αναλύονται οι απαραίτητες προδιαγραφές για επιτυχημένο Λογιστικό Πληροφοριακό Σύστημα, έπειτα παρουσιάζονται και αναλύονται τα μέτρα απόδοσης και η σχέση τους με τα Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα. Έπειτα παρουσιάζονται ο βαθμός αποτελεσματικότητας των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων καθώς και η επίδρασή τους στην κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Στο έκτο κεφάλαιο περιλαμβάνονται τα συμπεράσματα της παρούσας Διπλωματικής εργασίας καθώς και δίνονται ορισμένες προτάσεις για περαιτέρω έρευνα του θέματος στο μέλλον

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

2.1 Εισαγωγή

Στο παρόν κεφάλαιο παρουσιάζεται η επιστημονική αρθρογραφία και βιβλιογραφία της παρούσας Διπλωματικής εργασίας. Στόχος αυτού του κεφαλαίου είναι η παρουσίαση και μελέτη επιστημονικών άρθρων και βιβλίων που αφορούν τα Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα καθώς και η επίδρασή τους στις επιχειρήσεις. Έτσι ο αναγνώστης θα είναι σε θέση να κατανοήσει την χρησιμότητα ή μη των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων και να συμμετέχει σε παρόμοια θέματα που απασχολούν την επιστημονική κοινότητα.

2.2 Αρθρογραφική επισκόπηση

Υπάρχουν αρκετές σχετικές μελέτες στη διεθνή βιβλιογραφία. Ο Hamdan (2014) διεξήγαγε μια μελέτη σχετικά με τις εγκαταστάσεις υπηρεσιών της Συρίας, με στόχο την ανάπτυξη και δοκιμή ενός ολοκληρωμένου μοντέλου για τη μελέτη του ρόλου της οργανωτικής κουλτούρας στην επιτυχία των συστημάτων της λογιστικής πληροφόρησης. Για την επίτευξη των στόχων της μελέτης, δημιουργήθηκε ένα ολοκληρωμένο μοντέλο με τη συγχώνευση του μοντέλου αποδοχής τεχνολογίας για την επιτυχία των συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης, συμπεριλαμβανομένης της οργανωτικής νοοτροπίας που εισήχθη στο μοντέλο για να μελετήσει τις επιπτώσεις της στην επιτυχία των συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης. Ο ερευνητής ανέπτυξε ένα ερωτηματολόγιο και το διένειμε σε ένα δείγμα χρηστών του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος στις εγκαταστάσεις παροχής υπηρεσιών στη Συρία. Τα δεδομένα από 251 εγκεκριμένα ερωτηματολόγια αναλύθηκαν χρησιμοποιώντας το πρόγραμμα SPSS.

Η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ποιότητα των λογιστικών πληροφοριών και η ποιότητα του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος συνδέονται τόσο με το αντιληπτό όφελος όσο και με την ενημερωμένη χρήση του συστήματος λογιστικών

πληροφοριών. Η μελέτη παρείχε επίσης μερική εμπειρική υποστήριξη για το προτεινόμενο ολοκληρωμένο μοντέλο της σχέσης μεταξύ της οργανωτικής νοοτροπίας και της επιτυχίας των συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης.

Οι Taweel και Hamdan (2014) στόχευσαν στη μελέτη του διαδραστικού αντίκτυπου της ποιότητας του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος στην οργανωτική κουλτούρα σχετικά με το αντιληπτό όφελος του συστήματος από τους χρήστες του. Τα δεδομένα συλλέχθηκαν χρησιμοποιώντας ένα ερωτηματολόγιο που αναπτύχθηκε με βάση προηγούμενες μελέτες. Τα αποτελέσματα της μελέτης έδειξαν ότι υπάρχει ηθική σχέση μεταξύ της ποιότητας του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης και του αντιληπτού οφέλους του, καθώς και μιας άμεσης ηθικής σχέσης μεταξύ του προσανατολισμού και της συνεργασίας των ανθρώπινων πόρων.

Η μελέτη του Al-Bashir (2015) εστίασε στον σουδανικό τομέα ηλεκτρικής ενέργειας να εντοπίσει τα παραδοσιακά και σύγχρονα λογιστικά συστήματα και μεθόδους ελέγχου και τον βαθμό αξιοπιστίας των πληροφοριών και των εκθέσεων που εκδίδουν τα συστήματα αυτά. Ο ερευνητής χρησιμοποίησε την περιγραφική αναλυτική προσέγγιση και η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η διάκριση των λογιστικών πληροφοριών με ακρίβεια και ταχύτητα επιτρέπει στους χρήστες αυτών των πληροφοριών να επωφεληθούν σε μεγάλο βαθμό, καθώς η εμπιστοσύνη στις λογιστικές πληροφορίες σχετίζεται με το βαθμό αξιοπιστίας τους στη λήψη αποφάσεων σε ένα υγιές λογιστικό σύστημα και ένα άκαμπτο σύστημα ελέγχου.

Στην Ινδονησία, ο Wisan (2015) διεξήγαγε μια μελέτη με στόχο τον εντοπισμό των επιπτώσεων της οργανωτικής νοοτροπίας στην ποιότητα των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων. Το ερευνητικό δείγμα αποτελείτο από το προσωπικό της λογιστικής υπηρεσίας σε διάφορα κολέγια της Ινδονησίας, ενώ η μονάδα ανάλυσης αποτελούνταν από 75 υπαλλήλους της λογιστικής υπηρεσίας. Η μέθοδος του ερωτηματολογίου χρησιμοποιήθηκε ως μέθοδος έρευνας.

Τα αποτελέσματα τόνισαν τη σημασία της θεσμικής κουλτούρας για τη βελτίωση της ποιότητας του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης και η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η οργανωτική νοοτροπία επηρεάζει την ποιότητα των συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης και ότι η ποιότητά τους μπορεί επίσης να βελτιωθεί

λαμβάνοντας υπόψη τους παράγοντες σε αυτό το ίδρυμα, ειδικά τον οργανωτικό παράγοντα του πολιτισμού.

Στο ίδιο ινδονησιακό περιβάλλον, οι Fitriati και Mulyani (2015) εφάρμοσαν τη μελέτη τους στο προσωπικό του Υπουργείου Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στην κεντρική Ινδονησία, με σκοπό να διερευνήσουν τους παράγοντες που επηρέασαν την επιτυχία του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος καθώς και την ποιότητα σε ότι αφορά τις λογιστικές πληροφορίες. Χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο για τη συλλογή πρωτογενών πληροφοριών έρευνας. Τα δεδομένα αυτής της μελέτης αναλύθηκαν χρησιμοποιώντας το μοντέλο διαρθρωτικής εξίσωσης με την μικρο-παλινδρόμηση των κατώτερων τετραγώνων.

Η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συμμόρφωση και ο πολιτισμός του οργανισμού έχουν θετικές και αξιοσημείωτες επιπτώσεις στην επιτυχία του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης. Αυτός ο θετικός αντίκτυπος βελτιώνει επίσης την ποιότητα των λογιστικών πληροφοριών. Σε μια εννοιολογική μελέτη, ο Napitupulu (2015) στόχευε στον εντοπισμό των επιπτώσεων της οργανωτικής νοοτροπίας στην ποιότητα των συστημάτων πληροφοριών λογιστικής διαχείρισης.

Ο ερευνητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο εσωτερικός πολιτισμός είναι ένας σημαντικός παράγοντας στους οργανισμούς και ότι όσο υψηλότερο είναι το επίπεδο της οργανωτικής κουλτούρας τόσο μεγαλύτερη είναι η υιοθέτηση τέτοιων λογιστικών συστημάτων που θα οδηγήσουν στην ανάπτυξη των εσωτερικών διαδικασιών στην εταιρεία ώστε να βελτιώσει τις επιδόσεις του μέσω των πληροφοριών που παρέχονται από αυτά τα συστήματα για τη διαχείριση των οργανισμών.

Η Rapina (2015) στόχευε στον προσδιορισμό του αντικτύπου της οργανωτικής δέσμευσης και της οργανωτικής νοοτροπίας στην ποιότητα των λογιστικών πληροφοριών μέσω της ποιότητας του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης ως ενδιάμεσης μεταβλητής. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι αυτής της μελέτης, χρησιμοποιήθηκε ένα ερωτηματολόγιο για τη συλλογή πρωτογενών δεδομένων και διανεμήθηκε σε δείγμα μελέτης, αποτελούμενο από 69 υπαλλήλους που εργάζονται ως λογιστές στον τομέα της φιλοξενίας σε 30 ξενοδοχεία στο Bandung της Ινδονησίας.

Η μελέτη διαπίστωσε ότι υπήρξε αντίκτυπος για την οργανωτική συμμόρφωση στην ποιότητα του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης και ότι υπήρξε αντίκτυπος στην οργανωτική νοοτροπία. Οι Ali et al. (2016) αποσκοπούσαν στο να εντοπίσουν τον αντίκτυπο των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων στις οργανωτικές επιδόσεις και τη μέτρια επίδραση της οργανωτικής νοοτροπίας στη σχέση μεταξύ των παραγόντων επιτυχίας του AIS και της οργανωτικής απόδοσης. Η μελέτη εφάρμοσε τους ακόλουθους τέσσερις τύπους παραγόντων επιτυχίας AIS:

- ποιότητα υπηρεσιών,
- ποιότητα πληροφόρησης,
- ποιότητα δεδομένων και
- ποιότητα συστήματος.

Η συλλογή δεδομένων πραγματοποιήθηκε μέσω ερωτηματολογίου που διανεμήθηκε σε 273 ερωτηθέντες του ιορδανικού τραπεζικού τομέα. Τα άτομα που συμμετείχαν στην έρευνα ήταν διευθυντές υποκαταστημάτων εμπορικών τραπεζών στην Ιορδανία. Η μελέτη αφορούσε τη διάχυση των απόψεων όλων των διαχειριστών ανεξάρτητα από το ρόλο τους, καθώς όλες οι τράπεζες επωφελούνται από το σύστημα AIS.

Η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι οργανώσεις μπορούν να βελτιώσουν την απόδοσή τους εφαρμόζοντας μια καλή κουλτούρα και ότι η οργανωτική κουλτούρα συμβάλλει στη βελτίωση των επιδόσεων μέσω αλληλεπίδρασης με την ποιότητα των πληροφοριών, την ποιότητα των δεδομένων και την ποιότητα του συστήματος.

Η έξοδος του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης (AIS) εξαρτάται από την ποιότητα των δεδομένων και συνεπώς η ποιότητα των δεδομένων είναι σημαντική για το AIS (XU, 2003). Όλες οι διαδικασίες παραγωγής δεδομένων (συλλογή δεδομένων, αποθήκευση δεδομένων και αξιοποίηση δεδομένων) πρέπει να λειτουργούν σωστά προκειμένου να επιτευχθεί υψηλή ποιότητα δεδομένων (Lee and strong 2003).

Σύμφωνα με τον Xu (2009) τα ανακριβή και ελλιπή δεδομένα ενδέχεται να βλάψουν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Διαπίστωσε επίσης ότι ο έλεγχος των εισροών και οι αρμόδιοι υπάλληλοι είναι σημαντικοί για την ποιότητα των δεδομένων του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος. Η κακή ποιότητα της πληροφόρησης ενδέχεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στη λήψη αποφάσεων (Huang, Lee, and

Wang 1999). Η ποιότητα των λογιστικών πληροφοριών μπορεί να αξιολογηθεί με τέσσερα χαρακτηριστικά, ακρίβεια, επικαιρότητα, πληρότητα και συνέπεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα

3.1 Εισαγωγή

Έπειτα από μια αναλυτική έρευνα στη διεθνή βιβλιογραφία όπου αποτυπώθηκαν θεωρίες και μέθοδοι μέτρησης της χρησιμότητας και επίδοσης των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων, στο παρόν κεφάλαιο παρουσιάζεται μια εκτενής αναφορά πηγών που αφορούν τα συστήματα αυτά καθώς και την επίδρασή τους στις επιχειρήσεις και στο ανθρώπινο δυναμικό τους.

3.2 Πληροφοριακά και Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα

Η επιχείρηση, ως ένα σύστημα, μαζί με τις τεχνολογικές εξελίξεις, κάνει μια προσπάθεια, προκειμένου να αγωνιστεί με τον αυξανόμενο ανταγωνισμό και να διατηρήσει τα υποσυστήματα σε μια συνεχώς δυναμική δομή. Το τμήμα λογιστικής, ένα από τα υποσυστήματα των επιχειρήσεων, είναι επίσης ένα από τα πρώτα που επηρεάστηκαν από αυτές τις εξελίξεις και τις αλλαγές, στις οποίες η πληροφορία αποκτά σημασία και αλληλοσυνδέεται με την τεχνολογία.

Το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης είναι ένα σύστημα πληροφοριών που συλλέγει, επεξεργάζεται και αποθηκεύει τα δεδομένα που σχετίζονται με τις οικονομικές δραστηριότητες των επιχειρήσεων για να πάρουν τα μέρη αποφάσεις σχετικά με τις επιχειρήσεις.

Σύμφωνα με τον κοινό ορισμό που προκύπτει, το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης είναι ένα σύστημα πληροφοριών που συλλέγει τα δεδομένα που ανήκουν σε χρηματοοικονομικές καταγεγραμμένες συναλλαγές δημιουργώντας διακύμανση στις οικονομικές οντότητες της επιχείρησης και τα κεφάλαια και τα χρέη, τα οποία αποτελούν τους πόρους αυτών των οντοτήτων, μετατρέποντας τις πληροφορίες σε επεξεργασία των συλλεγόμενων δεδομένων και την αναφορά των εμφανιζόμενων πληροφοριών Olsson (2001).

3.3 Η εξέλιξη των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων

Τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα είναι ένα εργαλείο το οποίο, όταν ενσωματώθηκε στον τομέα των συστημάτων πληροφορικής και τεχνολογίας, σχεδιάστηκε για να βοηθήσει στη διαχείριση και τον έλεγχο θεμάτων που σχετίζονται με τον οικονομικό τομέα των επιχειρήσεων. Ωστόσο, η εντυπωσιακή πρόοδος της τεχνολογίας έχει ανοίξει τη δυνατότητα δημιουργίας και χρήσης λογιστικών πληροφοριών από στρατηγική άποψη. Δεδομένου ότι αυτό είναι σημαντικό για όλες τις επιχειρήσεις, είναι σημαντικό ακόμη και για τις μεσαίες και τις μικρές που χρειάζονται αυτή την πληροφορία για να αντιμετωπίσουν υψηλότερο βαθμό αβεβαιότητας στην ανταγωνιστική αγορά (El Louadi, 1998).

Έτσι, πρέπει να βελτιώσουν τα συστήματά τους και την ικανότητα επεξεργασίας δεδομένων, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες πληροφόρησης (Van de Ven και Drazin, 1985). Η επένδυση στην κατάρτιση του προσωπικού, η βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων και των εσωτερικών διαδικασιών και η αύξηση των επενδύσεων στα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα, θα αποτελέσουν τη δύναμη για την επίτευξη μιας ισχυρότερης, πιο ευέλικτης εταιρικής κουλτούρας για την αντιμετώπιση συνεχών αλλαγών στο περιβάλλον. Η καινοτομία είναι το κίνητρο με το οποίο θα δημιουργηθεί ένας ενάρετος κύκλος, που θα οδηγήσει σε καλύτερες και σταθερές επιδόσεις καθώς και μείωση των χρηματοοικονομικών και οργανωτικών εμποδίων, ενώ παράλληλα θα επιτρέψει την πρόσβαση στις κεφαλαιαγορές.

Προκειμένου να αναπτυχθούν αυτές οι στρατηγικές, οι επιχειρήσεις χρειάστηκαν να επενδύσουν στην τεχνολογία για την προώθηση της πληροφόρησης και της επικοινωνίας σε διάφορους τομείς του οργανισμού, όπως η παραγωγή, ο σχεδιασμός, η καινοτομία, η εμπορία, η εμπορική διαχείριση και η εξυπηρέτηση μετά την πώληση. Αυτό, με τη σειρά του, αντικατοπτρίζεται στα αποτελέσματα και την παραγωγικότητα που επιτεύχθηκαν. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια, οι εταιρείες έχουν αναπτυχθεί σημαντικά πάνω στον τριτογενή τομέα και έχουν καταβάλει μεγάλες προσπάθειες για την αναδιοργάνωση και την καινοτομία (Banegas and Myro, 2008).

Ειδικότερα, στην πλειονότητα των τομέων, υπάρχει κοινή αντίληψη ότι η χρήση τεχνολογιών πληροφόρησης έχει καθοριστική σημασία για τη διεύρυνση των αγορών και τη μείωση του κόστους διαχείρισης των πωλήσεων. Η κοινωνία των πληροφοριών και τα νέα εργαλεία ηλεκτρονικών υπολογιστών επιτρέπει στις εταιρείες να κάνουν καλύτερη χρήση των λογιστικών συστημάτων τους σε ότι αφορά τις σχέσεις τους με τους προμηθευτές και τους πελάτες. Με τον ίδιο τρόπο η ανάπτυξη της ηλεκτρονικής τραπεζικής επιτρέπει στις εταιρείες να εξοικονομούν πολύ χρόνο στις συναλλαγές τους.

Επιπλέον, η ανάπτυξη των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων έχει εντάξει τη φορολογική διαχείριση. Κάθε μέρος του κόσμου έχει επηρεαστεί σημαντικά από αυτήν την εξέλιξη και την αλλαγή. Σε αυτές τις εξελίξεις, ένα από τα σημαντικότερα μέρη του παγκόσμιου συστήματος, οι επιχειρήσεις με το μεγαλύτερο μερίδιο επηρεάστηκαν επίσης από αυτές τις αλλαγές.

Η κατάσταση αυτή δεν άλλαξε τη θεωρητική δομή της λογιστικής, αλλά επέφερε τη ριζική αλλαγή στις διαδικασίες τεκμηρίωσης, καταγραφής και υποβολής εκθέσεων που αποτελούν βασικές λογιστικές φάσεις. Τα κύρια θέματα της λογιστικής, όπως η οικονομική λογιστική και η υποβολή εκθέσεων, η λογιστική του κόστους και της διαχείρισης, ο έλεγχος και η φορολόγηση, ως επέκταση των επιπτώσεων αυτών των αλλαγών, και η ενσωμάτωση με τις νέες τεχνολογίες, ως αναγκαιότητα, προέκυψαν.

Στην επιχείρηση, μια καλή διαχείριση βασίζεται σε σωστές και έγκαιρες πληροφορίες. Οι έγκαιρες, ουσιαστικές και ορθές πληροφορίες αναλαμβάνουν πολύ σημαντικές αποστολές στην παρακολούθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, υλοποιώντας λειτουργίες όπως ο σχεδιασμός, η οργάνωση και ο έλεγχος από τη διοίκηση. Το λογιστικό σύστημα πληροφοριών είναι επίσης ένα σύστημα που παρουσιάζει τις σωστές και έγκαιρες πληροφορίες κατά τη λήψη αποφάσεων της διοίκησης της επιχείρησης.

3.4 Η σημασία των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων για τις επιχειρήσεις

Για να μπορέσουν οι επιχειρήσεις να επιτύχουν τους στόχους τους, χρειάζονται ένα καλό σύστημα λογιστικής πληροφόρησης. Ένα αποτελεσματικό λογιστικό σύστημα υλοποιεί τη λειτουργία του, με βάση τις πληροφορίες και τα δεδομένα, τα οποία είναι σωστά, σημαντικά και αποκτώνται εγκαίρως. Τα δεδομένα που λαμβάνονται από το λογιστικό σύστημα με βάση τον υπολογιστή παρέχουν σημαντική συμβολή από την άποψη της επιτυχίας της επιχείρησης. Είναι αδύνατο οι επιχειρήσεις που στερούνται τις πληροφορίες αυτές να είναι επιτυχείς στις σημερινές συνθήκες.

Το λογιστικό πληροφοριακό σύστημα περιλαμβάνει τρία είδη πληροφοριών που χρειάζονται οι επιχειρήσεις στις δραστηριότητές τους. Αυτές οι πληροφορίες είναι οι πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλονται στους εσωτερικούς χρήστες, οι πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλονται στους εξωτερικούς χρήστες και οι απαραίτητες πληροφορίες για την αξιολόγηση. Έτσι, αυτό το λογιστικό σύστημα πληροφοριών που παρουσιάζει πληροφορίες σε τόσο ευρύ πεδίο ζημιές θεωρείται ένας σημαντικός λόγος για τη σύλληψη των επιχειρήσεων στις αρνητικές συνθήκες.

Οι συνεισφορές που παρέχει το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης στην επιχείρηση μπορούν να εξεταστούν με τους ακόλουθους τίτλους.

- Αύξηση της ποιότητας και μείωση του κόστους προϊόντων και υπηρεσιών:

Το λογιστικό σύστημα πληροφοριών παρακολουθεί τα συστήματα, προκειμένου οι χειριστές να αναλάβουν δράση αμέσως όταν κάποιος απομακρυνθεί από τα αποδεκτά όρια ποιότητας για τη διαδικασία. Αυτό το σύστημα παρακολούθησης που υλοποιείται από το σύστημα λογιστικών πληροφοριών παρέχει τη δυνατότητα διατήρησης της ποιότητας του προϊόντος, τη μείωση της ποσότητας των αποβλήτων και του κόστους επανεπεξεργασίας ταυτόχρονα.

- Αύξηση της παραγωγικότητας:

Ένα καλά σχεδιασμένο σύστημα λογιστικής πληροφόρησης, το οποίο παρέχει περισσότερες πληροφορίες εγκαίρως, συμβάλλει στην αύξηση της παραγωγικότητας.

Για παράδειγμα, η προσέγγιση παραγωγής σε χρόνο απαιτεί τις συνεχείς, σωστές και πραγματικές πληροφορίες για το απόθεμα πρώτων υλών και τη θέση του.

- Βελτίωση της λήψης απόφασης:

Το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης, παρέχοντας τις πληροφορίες που χρειάζονται οι εργαζόμενοι σωστά και έγκαιρα, διευκολύνει τη λήψη αποφάσεων. Για παράδειγμα, η εταιρεία Frito-Lay, προκειμένου να αναλύσει καλύτερα την τάση πώλησης των διαχειριστών της, συλλέγει τις πληροφορίες σχετικά με τα αποθέματα των καθημερινών πελατών. Αυτό επιτρέπει στο Frito-Lay να καθορίσει γρήγορα τους λόγους των διακυμάνσεων της πώλησης και να προβεί σε διορθωτικές ενέργειες Olsson (2001).

- Ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειρογνωμοσύνης:

Ένα καλά σχεδιασμένο σύστημα λογιστικής πληροφόρησης μπορεί να βοηθήσει τη διοίκηση, προκειμένου να αναπτύξει γρήγορα τις δραστηριότητες και να προσφέρει ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Για παράδειγμα, οι επιχειρήσεις μπορούν να αξιοποιήσουν τις εφαρμογές όπως το Intranet, το Extranet και την ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων, προκειμένου να μοιραστούν την τέλεια αρμονία μεταξύ των ανθρώπων που εργάζονται σε διαφορετικά γραφεία και να παρέχουν επικοινωνιακή υποστήριξη κλπ. Οι εργαζόμενοι μπορούν να αναθεωρήσουν τη βάση δεδομένων στο πλαίσιο της επιχείρησης, προκειμένου να προσδιοριστούν οι σχετικοί εμπειρογνώμονες για την παροχή δεδομένων για έναν ειδικό πελάτη.

3.5 Η βασική δομή των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων

Η λογιστική, που αντιμετωπίζει σήμερα μια εξελικτική διαδικασία, διατηρεί επίσης τις λειτουργίες της καταγραφής, ταξινόμησης, περίληψης και αναφοράς που έχει εκπονήσει κατά παράδοση. Η λογιστική, στη βάση αυτής της λειτουργίας της, στοχεύει στην παροχή των πληροφοριών που χρειάζονται για τους ανθρώπους μέσα και έξω από τις επιχειρήσεις. Η λογιστική λειτουργία που είναι προσανατολισμένη στην υλοποίηση αυτού του στόχου είναι ένα στοιχείο που μετατρέπει τα ακατέργαστα δεδομένα στα οικονομικά δεδομένα με πραγματικό νόημα. Έτσι, λαμβάνοντας υπόψη

το λογιστικό σύστημα ως σύστημα γίνεται αντιληπτό ότι πρόκειται για σημαντική εξέλιξη της λογιστικής τα τελευταία χρόνια (Olsson, 2001).

Ο σημαντικότερος παράγοντας στην εμφάνιση και την ανάπτυξη αυτής της προσέγγισης είναι ότι οι υπολογιστές παρέχουν μεγάλη αποτελεσματικότητα και ότι ορισμένοι κοινωνικοί επιστήμονες που εξετάζουν τις επιχειρήσεις και την οργάνωσή τους υιοθετούν τη συστημική προσέγγιση. Το 1966, η συστημική προσέγγιση στη λογιστική που βασίζεται σε μια λογιστική κατάσταση (ASOBAT - μια δήλωση της βασικής λογιστικής θεωρίας) εισήχθη σε μια θεωρητική μελέτη που δημοσιεύθηκε από την American Accounting Association και εδώ, έγινε αποδεκτό ότι η λογιστική είναι κυρίως ένα πληροφοριακό σύστημα.

Η ανάπτυξη της τεχνολογίας των υπολογιστών επηρέασε επίσης όλα τα συστήματα, όπως και τα συστήματα λογιστικής πληροφόρησης. Αλλά, είτε χειροκίνητα συστήματα είτε εξαιρετικά αυτοματοποιημένα συστήματα με έλεγχο από τον υπολογιστή, δεν υπάρχει καμία αλλαγή στις θεμελιώδεις δομές των συστημάτων. Με άλλα λόγια, η "επεξεργασία της εισόδου, η έξοδος και η ροή ανάδρασης", ένας από τους κανόνες της ικανότητας έκφρασης του συστήματος, υπάρχει σε όλα τα συστήματα. Αυτό που βρίσκεται η διαφορά στα συστήματα είναι στις δραστηριότητες πληροφορικής στο σύστημα, ο τρόπος εκτέλεσης των εργασιών και οι χρησιμοποιούμενες τεχνολογίες (Dibrell et al., 2008).

Γενικά, τα στοιχεία του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης είναι χρήστες, πόροι δεδομένων, συλλογή δεδομένων, επεξεργασία δεδομένων, διαχείριση βάσης δεδομένων, παραγωγή πληροφοριών και ανατροφοδότηση (Hillage and Morale, 1996).

➤ Χρήστες:

Οι χρήστες χωρίζονται σε δύο ως εξωτερικοί χρήστες και εσωτερικοί χρήστες. Οι εξωτερικοί χρήστες αποτελούνται από πιστωτές, μετόχους, δυνητικούς επενδυτές, ρυθμιστικά ιδρύματα, φορολογικά γραφεία, προμηθευτές και πελάτες. Αυτοί οι χρήστες μπορούν να λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τα δεδομένα της επιχείρησης, όπως οικονομικούς πίνακες, φορολογικές δηλώσεις, εντολές αγοράς, τιμολόγια την άλλη έκθεση.

Μεταξύ των εσωτερικών χρηστών είναι οι διαχειριστές της οργάνωσης σε κάθε περιβάλλον και επιχειρησιακό προσωπικό εκτός των επιχειρήσεων. Οι συναλλαγές όπως οι πωλήσεις αγαθών και υπηρεσιών, τα αποθέματα, οι αγορές και οι ταμειακές αποδείξεις μπορούν να δοθούν ως παράδειγμα. Οι εσωτερικές χρηματοοικονομικές συναλλαγές είναι οι πόροι που συνίστανται σε συναλλαγές στην οργάνωση. Για παράδειγμα; κινήσεις πρώτων υλών, αποσβέσεις παγίου στοιχείου, αποθέματα προϊόντων και εργασία.

➤ Συλλογή δεδομένων:

Η συλλογή δεδομένων είναι το πρώτο επιχειρησιακό στάδιο του συστήματος πληροφοριών. Τα δεδομένα πρέπει να εξαλειφθούν από τα ουσιαστικά λάθη πριν μπουν στη διαδικασία. Αυτό το στάδιο είναι από τα σημαντικότερα, επειδή υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθούν λανθασμένες πληροφορίες που δεν εξαλείφονται από τα ουσιώδη λάθη του. Το ότι συμβαίνει κάτι τέτοιο μπορεί να οδηγήσει σε λανθασμένες ενέργειες και εσφαλμένες αποφάσεις από τους χρήστες (Ronen,2001).

Υπάρχουν δύο κανόνες για τη συλλογή δεδομένων, η καταλληλότητα και η αποτελεσματικότητα. Απαιτούνται μόνο κατάλληλα δεδομένα στο σύστημα πληροφοριών. Η κύρια αποστολή του διαχειριστή συστήματος είναι να γνωρίζει ποια δεδομένα είναι κατάλληλα. Αυτό το στοιχείο γίνεται κατανοητό, αναλύοντας τις ανάγκες των χρηστών. Ως αποτέλεσμα, μόνο κατάλληλα δεδομένα θα συμβάλουν στην πληροφόρηση. Στο στάδιο συλλογής δεδομένων, θα πρέπει να σχεδιάζεται ένα φίλτρο για ακατάλληλα δεδομένα (Dibrell et al., 2008).

Σε ένα αποτελεσματικό στάδιο συλλογής δεδομένων, τα δεδομένα συλλέγονται μόνο μία φορά. Αυτά τα δεδομένα μπορούν να χρησιμοποιηθούν αργότερα από διάφορους χρήστες. Αυτά τα αποτελεσματικά δεδομένα που χρησιμοποιούνται μπορούν να υποστηριχθούν αργότερα. Η ικανότητα του συστήματος πληροφοριών που σχετίζεται με τη συλλογή, επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων είναι περιορισμένη. Όταν δημιουργούνται αντίγραφα ασφαλείας των δεδομένων, η υπερφόρτωση του συστήματος θα έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της αποτελεσματικότητας του συστήματος.

➤ Επεξεργασία δεδομένων:

Τα δεδομένα που συλλέγονται πρέπει να υποβληθούν σε επεξεργασία για ενημέρωση. Οι μαθηματικοί αλγόριθμοι που χρησιμοποιούνται για τον προγραμματισμό της παραγωγής, οι στατιστικές τεχνικές για την πρόβλεψη της πώλησης και οι διαδικασίες που δημιουργούνται για τις λογιστικές εφαρμογές μπορούν να δοθούν ως παράδειγμα.

➤ Διαχείριση βάσεων δεδομένων:

Η βάση δεδομένων των οργανισμών είναι η αποθήκευση φυσικών οικονομικών δεδομένων. Αυτός ο χώρος αποθήκευσης μπορεί να είναι ο δίσκος του υπολογιστή. Οποιοσ και αν είναι, όλα τα δεδομένα μπορούν να αναπαρασταθούν στη βάση δεδομένων σε μια λογική ιεραρχία. Η διαχείριση βάσεων δεδομένων έχει τρεις κύριες λειτουργίες: αποθήκευση, ανάκτηση και διαγραφή.

Στη διαδικασία αποθήκευσης εισάγονται νέες εγγραφές και τα αρχεία μεταφέρονται σε μια κατάλληλη θέση στη βάση δεδομένων. Η λειτουργία ανάκτησης βοηθάει στο να εντοπιστεί μια υπάρχουσα εγγραφή στη βάση δεδομένων. Μετά την επανεπεξεργασία των δεδομένων που έχουν ληφθεί, η λειτουργία αποθήκευσης επαναφορτώνει τα ενημερωμένα δεδομένα, ενώ η διαγραφή της λειτουργίας είναι η κατάργηση των παλιών και περιττών δεδομένων στη βάση δεδομένων.

➤ Παραγωγή πληροφοριών:

Η παραγωγή πληροφοριών είναι η διαδικασία διαμόρφωσης των δεδομένων.

➤ Ανατροφοδότηση:

Η ανατροφοδότηση είναι ο τρόπος με τον οποίο στέλνονται οι πληροφορίες στο σύστημα, το οποίο είναι ο πόρος των δεδομένων. Η ανατροφοδότηση διαιρείται σε δύο κατηγορίες την εσωτερική ανατροφοδότηση και την εξωτερική ανατροφοδότηση.

Προκειμένου οι πληροφορίες που παράγονται για το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης να χρησιμοποιούνται με τον καλύτερο τρόπο και γρήγορα για τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων, είναι απαραίτητο να είναι αξιόπιστες, πλήρεις, αντικειμενικές, συγκρίσιμες και διευθετημένες εγκαίρως.

Η απουσία αυτών των πληροφοριών θα προκαλέσει προβλήματα σε όλες τις λειτουργίες της διαχείρισης. Ιδιαίτερα η πρώτη λειτουργία καθιστά αδύνατο τον προγραμματισμό που αποτελεί την υποδομή για τις άλλες λειτουργίες. Ως εκ τούτου, μπορεί να ειπωθεί ότι το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης έχει ένα χαρακτηριστικό που επηρεάζει σημαντικά την απόφαση της λογιστικής.

Η ποιότητα λέγεται ότι είναι καλή αν οι πληροφορίες είναι σχετικές και αξιόπιστες. Οι σχετικές πληροφορίες είναι πληροφορίες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη λήψη αποφάσεων (Porter and Norton, 2011). Η ποιότητα των πληροφοριών από το λογιστικό σύστημα επηρεάζει την ικανότητα της διοίκησης στη δράση και τη λήψη αποφάσεων σε σχέση με τη λειτουργία της οργάνωσης και την παρουσίαση οικονομικών καταστάσεων που μπορούν να εμπιστευθούν (Hall, 2011). Ενώ η ποιότητα των πληροφοριών εξαρτάται από τις δυνατότητες των ανθρώπινων πόρων που ανήκουν στην εταιρεία (Bagranoff, 2009).

Ο Romney (2009) λέει ότι οι πληροφορίες που είναι χρήσιμες πρέπει να ικανοποιούν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- Πληροφορίες που μειώνουν το επίπεδο αβεβαιότητας, οι οποίες συμβάλλουν στη βελτίωση της ικανότητας των υπεύθυνων λήψης αποφάσεων να προβλέπουν ή να επιβεβαιώνουν ή να διορθώνουν τις προηγούμενες προσδοκίες τους.
- Οι πληροφορίες πρέπει να είναι απαλλαγμένες από σφάλματα ή μεροληψία και να είναι ακριβείς στην παρουσίαση γεγονότων ή δραστηριοτήτων του οργανισμού.
- Δεν πρέπει να παραλείπουν σημαντικές πτυχές του υποκείμενου γεγονότος ή δραστηριότητας
- Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να παρουσιαστούν εγκαίρως κατά το χρόνο που απαιτείται από τον υπεύθυνο λήψης αποφάσεων για να αποφασίσει κάτι.
- Προσβάσιμες, που σημαίνει ότι οι πληροφορίες πρέπει να είναι διαθέσιμες στους χρήστες όταν τη χρειάζονται και σε μορφή που να μπορούν να τη χρησιμοποιήσουν.

Από την παραπάνω κατανόηση μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η απαίτηση για ποιοτική πληροφόρηση είναι σχετική, αξιόπιστη, πλήρης, έγκαιρη, κατανοητή, επαληθεύσιμη και μπορεί να είναι προσβάσιμη ανά πάσα στιγμή από τον χρήστη των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων.

3.6 Το πλαίσιο COBIT

Το COBIT, είναι ένα γενικό πρότυπο για την διακυβέρνηση πληροφορικής, με κύριο σκοπό τον καθορισμό των οργανωτικών διαδικασιών που απαιτούνται για την πληροφορική και τους επιχειρηματικούς στόχους. Το πρότυπο διαιρεί τις λειτουργίες πληροφορικής σε 34 διαδικασίες, από στρατηγική μέχρι ανάπτυξη, λειτουργία και υποστήριξη. Παρέχει συστάσεις σχετικά με τα στοιχεία που πρέπει να υπάρχουν στο πλαίσιο των διαδικασιών πληροφορικής, πώς να μετρηθεί η ωριμότητα των διαδικασιών και να προσδιοριστούν οι κίνδυνοι.

Το πλαίσιο COBIT έχει αναπτυχθεί από το 1996 από ερευνητές και επαγγελματίες στον τομέα της διακυβέρνησης πληροφορικής. Εκδίδεται από το Ινστιτούτο Διακυβέρνησης Πληροφορικής (ITGI). Το πλαίσιο COBIT βοηθά τους οργανισμούς να ανταποκριθούν επιτυχώς στις επιχειρηματικές προκλήσεις του σήμερα.

Το COBIT το κάνει τα ακόλουθα:

- Δημιουργία συνδέσμου προς τις επιχειρηματικές απαιτήσεις
- Οργάνωση δραστηριοτήτων πληροφορικής σε ένα γενικά αποδεκτό μοντέλο διαδικασίας
- Αναγνώριση των σημαντικότερων πόρων πληροφορικής που πρέπει να αξιοποιηθούν
- Καθορισμός των στόχων ελέγχου διαχείρισης που πρέπει να ληφθούν υπόψη

Το COBIT υποδιαιρεί την τεχνολογία σε τέσσερες τομείς, 34 διαδικασίες υψηλού επιπέδου και καλύπτει πολυάριθμους στόχους ελέγχου. Κάθε διαδικασία αποτελείται από πολλές διαφορετικές δραστηριότητες.

Υπάρχουν τρία κριτήρια που πρέπει να τηρούνται στο COBIT: απαιτήσεις ποιότητας, εμπιστευτικές απαιτήσεις και ασφάλεια. Βάσει αυτών των απαιτήσεων, το COBIT τα έχει κατατάξει σε επτά κατηγορίες Ronen (2001).

1. Αποτελεσματικότητα: οι σχετικές πληροφορίες που ισχύουν για την επιχειρηματική διαδικασία. Είναι να παραδοθεί εγκαίρως, ακριβής, αξιόπιστη και με λειτουργικό τρόπο
2. Αποδοτικότητα: αποτελεσματική χρήση των πόρων.
3. Ευαισθησία εμπιστευτικότητας: πληροφορίες που προστατεύονται από μη εξουσιοδοτημένη έκθεση
4. Ακεραιότητα: είναι έγκυρες οι πληροφορίες σχετικά με τις επιχειρηματικές αξίες και τις προσδοκίες, ακριβής και πλήρης
5. Διαθεσιμότητα: είναι οι απαιτούμενες πληροφορίες που είναι διαθέσιμες από την επιχείρηση σχετικά με το πώς προστατεύονται οι αναγκαίοι πόροι
6. Συμμόρφωση: ακολουθούνται οι νόμοι, οι κανονισμοί και οι συμβατικές ρυθμίσεις;
7. Αξιοπιστία: παροχή κατάλληλων πληροφοριών για τη διαχείριση της λειτουργίας της οντότητας

3.7 Τύποι Πληροφοριακών Συστημάτων

Υπάρχουν διάφορες κατηγορίες πληροφοριακών συστημάτων, όπως συστήματα επεξεργασίας δεδομένων και συναλλαγών. Τα *συστήματα επεξεργασίας συναλλαγών* (TPS) Ένα σύστημα επεξεργασίας συναλλαγών (A transaction processing system (TPS)) είναι μια οργανωμένη συλλογή που περιλαμβάνει το προσωπικό, τις διαδικασίες, το λογισμικό, τις βάσεις δεδομένων και τις συσκευές οι οποίες χρησιμοποιούνται για να ολοκληρώσουν μια επιχειρησιακή συναλλαγή. Ένα σύστημα επεξεργασίας συναλλαγών είναι ένα μηχανογραφικό σύστημα που εκτελεί και καταγράφει τις καθημερινές συναλλαγές ρουτίνας που είναι αναγκαίες για τη διεξαγωγή της επιχείρησης

Επόμενη κατηγορία είναι τα *συστήματα ελέγχου διαδικασιών*. Τα συστήματα ελέγχου διαδικασιών ελέγχουν βιομηχανικές ή φυσικές διεργασίες. Μια διαδικασία

συστήματος ελέγχου περιλαμβάνει ολόκληρη την περιοχή από: εξοπλισμό, προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, μέχρι και διαδικασίες λειτουργίας.

Στη συνέχεια υπάρχουν τα **συστήματα αυτοματισμού**. Τα συστήματα αυτοματισμού γραφείου είναι από τα πιο ευρέως χρησιμοποιούμενων τύπων πληροφοριών συστήματα που θα βοηθήσουν τους διαχειριστές να ελέγξουν τη ροή πληροφοριών σε οργανισμούς.

Τα **συστήματα συνεργασίας επιχειρήσεων** (γραφείο συστήματα αυτοματισμού) αφορούν την ενίσχυση της ομάδας, τις επικοινωνίες της ομάδας εργασίας και την παραγωγικότητα. Τα συστήματα αυτοματισμού γραφείου είναι άλλοι τύποι συστημάτων πληροφοριών δεν αναφέρονται συγκεκριμένα σε κάποιο επίπεδο αλλά παρέχουν σημαντική υποστήριξη για ένα ευρύ φάσμα χρηστών. Έχουν σχεδιαστεί για να υποστηρίξουν τις εργασίες γραφείου με πληροφορίες και τεχνολογία όπως είναι το φωνητικό ταχυδρομείο, σύστημα πολυμέσων, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, τηλεδιάσκεψη, ακόμα και ομαδικές αποφάσεις μπορεί να είναι που επιτυγχάνονται με συστήματα πληροφοριών για τα γραφεία.

Στη συνέχεια τα **πληροφοριακά συστήματα διαχείρισης** είναι είδος πληροφορικών συστημάτων πληροφορικής που θα μπορούσε να συλλέξει και να επεξεργαστεί πληροφορίες από διαφορετικές πηγές ώστε να βοηθήσει την επιχείρηση σε αποφάσεις που θα πάρει και σε επίπεδο διαχείρισης.

Παρέχουν πληροφορίες με τη μορφή προκαθορισμένων αναφορών και οθονών για την υποστήριξη των επιχειρήσεων στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Οι Πληροφορίες διαχείρισης (MIS) χρησιμοποιούν τα δεδομένα που συλλέγονται από το TPS ώστε να παρέχουν τις απαραίτητες εκθέσεις ελέγχου. Πρόκειται για ένα σύστημα πληροφοριών διαχείρισης που λαμβάνει εσωτερικά δεδομένα από το σύστημα και διαμορφώνει εκθέσεις διαχείρισης οι οποίες χρησιμοποιούνται σε δραστηριότητες διαχείρισης υποστήριξης.

Ένα ακόμα σύστημα είναι το **σύστημα υποστήριξης αποφάσεων**. Είναι ένας υπολογιστής βασισμένος στο σύστημα που προορίζεται για χρήση από συγκεκριμένο διαχειριστή ή συνήθως μια ομάδα διευθυντών σε οποιοδήποτε οργανωτικό επίπεδο στη λήψη αποφάσεων κατά τη διαδικασία επίλυσης μιας ημιδομημένης απόφασης.

Οι Heidarkhani, et al. (2013) υποστηρίζουν ότι τα συστήματα υποστήριξης αποφάσεων είναι ένα είδος οργάνωσης των πληροφοριών που βοηθούν τον διαχειριστή στη λήψη αποφάσεων που χρειάζεται μοντελοποίηση, διατύπωση, υπολογισμό, σύγκριση, επιλογή και πρόβλεψη σεναρίων. Σύμφωνα με τους Hasan, et al. (2013) τα συστήματα υποστήριξης αποφάσεων έχουν σχεδιαστεί ειδικά για να βοηθήσουν τη διοίκηση να λαμβάνει αποφάσεις σε καταστάσεις όπου υπάρχει αβεβαιότητα σχετικά με τα πιθανά αποτελέσματα αυτών των αποφάσεων.

Συνεχίζοντας την ανάλυση στον τομέα αυτό έχουμε τα **εκτελεστικά συστήματα πληροφοριών**. Έχουν υπάρξει εκτελεστικά συστήματα πληροφοριών τα οποία παρέχουν ταχεία πρόσβαση τόσο σε εσωτερικές όσο και εξωτερικές πληροφορίες. Συχνά παρουσιάζονται σε γραφική μορφή, αλλά με τη δυνατότητα παρουσίασης πιο λεπτομερούς ανάλυσης, εάν απαιτείται.

Σύμφωνα με τον Shim (2000) ένα εκτελεστικό σύστημα πληροφοριών έχει σχεδιαστεί για να δημιουργεί πληροφορίες που είναι αφηρημένες αρκετά για να παρουσιάσουν ολόκληρη την εταιρεία σε απλοποιημένη έκδοση και για να ικανοποιήσουν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη .

Τα **συστήματα εμπειρογνομόνων** είναι τα συστήματα που βασίζονται στη γνώση που παρέχουν συμβουλές εμπειρογνομόνων και ενεργούν ως ειδικοί σύμβουλοι στους χρήστες. Σύμφωνα με τον Patterson (2005) το σύστημα εμπειρογνομόνων είναι ένα πρόγραμμα υπολογιστή που προσπαθεί να μιμηθεί την ανθρώπινη λογική. Πρόκειται για ένα σετ προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών που εκτελούν μια εργασία σε επίπεδο ανθρώπινου εμπειρογνώμονα.

3.8 Πληροφοριακό Σύστημα Διαχείρισης (MRS) Management Reporting Suite

Τα συστήματα πληροφοριών είναι εντελώς συνδεδεμένα μεταξύ τους τα οποία λειτουργούν μαζί με το σκοπό της συλλογής, επεξεργασίας και αποθήκευσης της διανομής πληροφοριών. Ο συγγραφέας Hicks (2003) ορίζει το πληροφοριακό σύστημα ως επίσημο ηλεκτρονικό σύστημα που συλλέγει, αποθηκεύει, επεξεργάζεται και αναφέρει δεδομένα από διάφορες πηγές για να παρέχει τις πληροφορίες που απαιτούνται για τη διαχείριση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων.

Ο Hicks (2003) υποστηρίζει ότι το υπολογιστικό σύστημα είναι επίσημο σύστημα όπου συλλέγονται και ταξινομούνται από πολλές διαδικασίες, αναφορές, δεδομένα από διάφορες πηγές για να παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες που είναι σημαντικές για τις διαχειριστικές αποφάσεις. Δεν είναι όλα τα συστήματα πληροφοριών οργανωμένα και τυποποιημένα, όπως είναι οι πληροφορίες από ανεπίσημες άλλες πηγές. Το σύστημα πληροφοριών πρέπει να βασίζεται στα δεδομένα υπολογιστών, τα οποία συχνά συλλέγονται και αποθηκεύονται χειροκίνητα μέσω της επεξεργασίας.

Σκοπός του συστήματος είναι η επεξεργασία πληροφοριών, η αποθήκευση και η διαβίβαση των κατάλληλων πληροφοριών, και το καλύτερο σύστημα πληροφοριών είναι αυτό που εκτελεί αυτή τη λειτουργία με πολύ λιγότερες δαπάνες. Όλα τα συστήματα, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων πληροφορικής και των υπολογιστικών συστημάτων, αποτελούνται από εισροές, διαδικασίες και εξόδους.

Η διαδικασία μετατροπής των εισροών σε έξοδο αφορά τη διαχείριση πληροφοριών (πληροφορίες διαχείρισης). Οι διαδικασίες μπορούν να υποδιαιρεθούν σε προγράμματα και διαδικασίες υπολογιστή, που εκτελούνται από τον υπολογιστή και διαδικασίες που εκτελούνται από τον άνθρωπο.

Πριν από τη δεκαετία του 1980 το σύστημα πληροφοριών ταξινομούνταν συνήθως ως σύστημα επεξεργασίας δεδομένων ή υπολογιστικό σύστημα (MIS). Η επεξεργασία δεδομένων συστήματος ήταν προσανατολισμένη προς την κατάκτηση, επεξεργασία, κράτηση (αποθήκευση) δεδομένων, ενώ το MIS (Πληροφοριακό Σύστημα Διαχείρισης) κατευθύνεται προς τη χρήση δεδομένων για τη δημιουργία διακυβέρνησης πληροφοριών.

Σύμφωνα με τον Kukaj (2005), το σύστημα πληροφορικής βοηθά τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων με δύο τρόπους:

- α)** Στηρίζει τους διαχειριστές στη διαδικασία λήψης αποφάσεων παρέχοντας τις απαραίτητες πληροφορίες.
- β)** σε ορισμένες περιπτώσεις, το σύστημα πληροφοριών μπορεί να λαμβάνει αποφάσεις ανεξάρτητα σε καταστάσεις που επαναλαμβάνονται όταν η διαδικασία

ανάπτυξης δεν αλλάζει, δηλαδή στην περίπτωση αυτή διαφέρουν μόνο οι εισερχόμενες μεταβλητές.

Αυτό το σύστημα δημιουργεί πληροφορίες εισόδου σχετικά με τις συνήθεις επιχειρηματικές δραστηριότητες για τα μεσαία ανώτατα στελέχη. Σύμφωνα με τον Berim (1993) οι κύριες λειτουργίες που αποτελούν την ουσία στη διαχείριση ως διαδικασία στη σύγχρονη οργάνωση είναι: ο σχεδιασμός, η οργάνωση, η στελέχωση, η διοίκηση και ο έλεγχος.

Δεδομένου ότι οι διαχειριστές είναι υπεύθυνοι για τον καθορισμό των στόχων, πρέπει να λαμβάνουν αποφάσεις που επιτρέπουν την επίτευξή τους, και τις αποφάσεις σχετικά με τις ακόλουθες δραστηριότητες:

- Προετοιμασία στρατηγικών στόχων.
- Διαχείριση της εφαρμογής στρατηγικών αποφάσεων.
- Η οργάνωση των καθηκόντων.
- Ορισμός των καθηκόντων και των πόρων που σχετίζονται με την εμφάνιση της χρήσης τους.
- Συντονισμός και εποπτεία των εργαζομένων και των διευθυντικών στελεχών.
- Ανίχνευση και διόρθωση των προβλημάτων εάν προκύψουν.

Παροχή έγκαιρων και σχετικών πληροφοριών που απαιτούνται σχετικά με την εκτέλεση αυτών των δραστηριοτήτων είναι ιδιαίτερα σημαντική σημασία για τους διευθυντές σε καθένα από τα προαναφερθέντα επίπεδα διοίκησης. Μόνο χάρη σε αυτές τις πληροφορίες οι διευθυντές μπορεί λαμβάνουν ποιοτικές αποφάσεις. Οι αποφάσεις ποικίλλουν ανάλογα με τη δομή που προέβλεπε τη λήψη των αποφάσεων αυτών. Σύγχρονες τεχνολογίες πληροφοριών προσφέρουν νέες λύσεις για επιχειρήσεις, εταιρείες ή άλλα επιστημονικά ιδρύματα, τα οποία δημιουργούν ένα νέο εργασιακό περιβάλλον το οποίο βασίζεται στην επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων.

Αυτό επιτρέπει μεγαλύτερη ευελιξία, ευκολότερες λύσεις στα επιχειρηματικά προβλήματα, μεγαλύτερη δημιουργικότητα, καλύτερη διαπροσωπική συνεργασία

κλπ. Οι περισσότερες αποφάσεις ακολουθούνται από κάποια μορφή ανάλυσης κόστους-οφέλους. Σύμφωνα με τον Muhamet (1995), το σύστημα διαχείρισης πληροφοριών παρέχει υποστήριξη για λήψη αποφάσεων με βάση κάποιες μεθόδους και συστηματική ανάλυση. Η εμπιστοσύνη σε αυτό δημιουργείται με το λογισμικό που δοκιμάζει εναλλακτικές λύσεις σε προπαρασκευαστικό στάδιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων.

3.9 Σύστημα Επεξεργασίας Συναλλαγών (TPS)

Ένα Σύστημα Πληροφοριών (AIS) είναι γενικά μια μέθοδος που βασίζεται στον υπολογιστή για την παρακολούθηση της λογιστικής δραστηριότητας σε συνδυασμό με πόρους τεχνολογίας πληροφοριών. Το AIS είναι υπεύθυνο για τη συλλογή, αποθήκευση και επεξεργασία οικονομικών και λογιστικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τη λήψη αποφάσεων εσωτερικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων των μη χρηματοοικονομικών συναλλαγών που επηρεάζουν άμεσα την επεξεργασία των χρηματοοικονομικών συναλλαγών.

Το AIS αποτελείται από τρία κύρια υποσυστήματα:

- (1) Σύστημα Επεξεργασίας Συναλλαγών (TPS) που υποστηρίζει καθημερινά επιχειρηματικές λειτουργίες;
- (2) Σύστημα Γενικής Λογιστικής και Σύστημα Δημοσιονομικής Αναφοράς (GLS / FRS) και
- (3) το Σύστημα Γενικής Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής Αναφοράς Σύστημα αναφοράς διαχείρισης (MRS).

Το Σύστημα Επεξεργασίας Συναλλαγών είναι υπεύθυνο για την υποστήριξη καθημερινών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή συναλλαγών. Σκοπός των πρώτων συστημάτων πληροφοριών ήταν η αυτοματοποίηση των επιχειρηματικών διαδικασιών, γεγονός που δείχνει ότι το ο τομέας της λογιστικής ήταν ένας από τους πρώτους που χρησιμοποίησε συστήματα πληροφοριών για την υποστήριξη των δραστηριοτήτων.

Τα GLS / FRS είναι δύο στενά συνδεδεμένα συστήματα, με το πρώτο να είναι αφιερωμένο στη σύνοψη του κύκλου συναλλαγών δραστηριότητας και το δεύτερο στη μέτρηση και αναφορά της κατάστασης των οικονομικών πόρων, που εκδίδονται με τη μορφή οικονομικών καταστάσεων ή φορολογικών δηλώσεων σε εξωτερικούς φορείς.

Το MRS προσφέρει εσωτερική διαχείριση με οικονομικές εκθέσεις ειδικού σκοπού και πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη αποφάσεων, όπως προϋπολογισμοί, εκθέσεις διακύμανσης και εκθέσεις ευθύνης. Για σχεδόν όλους τους επαγγελματίες από τον τομέα της λογιστικής, η κύρια ιδέα για το πληροφοριακό σύστημα είναι η οργάνωση και ιδιαίτερα ένα AIS ‘αγκαλιάζεται’ από τον προγραμματισμό των πόρων της επιχείρησης (Enterprise Resource Planning - ERP), ο οποίος περιλαμβάνει όλες τις βασικές λειτουργίες υποστήριξης ενός οργανισμού και υλοποιείται σχεδόν σε όλες τις μεγάλες οργανώσεις.

Το όνομα του TPS Σύστημα Επεξεργασίας Συναλλαγών, προφανώς προέρχεται από τον όρο "συναλλαγή". Αυτό είναι ένα σύστημα που "επεξεργάζεται τις συναλλαγές". Η TPS είναι ιστορικά ο παλαιότερος τύπος IS για επιχειρήσεις. Το πρώτο TPS χρησιμοποιήθηκε για την επεξεργασία μισθοδοσίας. Το TPS αποθηκεύει και επεξεργάζεται τα δεδομένα που δημιουργούνται σε επιχειρησιακό επίπεδο.

Από τεχνική άποψη, τα κύρια μέρη ενός TPS είναι βάσεις δεδομένων και αποθηκευμένα ερωτήματα και εκθέσεις. Τα δεδομένα δημιουργούνται σε διάφορες επιχειρησιακές λειτουργίες και έτσι η TPS μπορεί να είναι για παραγωγή, λογιστική, πωλήσεις, προμήθειες, HR, απογραφή και άλλες λειτουργίες.

Οι έξοδοι από ένα αποτέλεσμα TPS από την αναζήτηση βάσεων δεδομένων και τη δημιουργία αναφορών μπορεί να είναι ερωτήματα που αντανακλούν συντομότερες περιόδους, όπως ημέρα, εβδομάδα και μήνα. Το επίπεδο συγκέντρωσης των δεδομένων δεν είναι υψηλό. Αυτά τα χαρακτηριστικά ταιριάζουν στο επίπεδο εποπτείας της διοίκησης.

Τα ερωτήματα μπορούν να αποθηκευτούν και ad-hoc (τυχαία, για τον συγκεκριμένο σκοπό). Όταν ένα TPS αποθηκεύει ένα ερώτημα, είναι μόνο η δήλωση ερώτησης που είναι αποθηκευμένη. Αυτές οι δηλώσεις γράφονται στον SQL κώδικα. Όταν

εκτελείται ένα ερώτημα, εκτελείται η ανάκτηση πάντα στην τελευταία έκδοση των δεδομένων.

3.10 Μηχανισμοί Διακυβέρνησης Πληροφορικής

Πρόσφατες θεωρητικές και εμπειρικές εργασίες σχετικά με την έννοια της διακυβέρνησης επηρεάζονται από τη θεωρία του Peterson (2004) ότι, εκτός από τους δομικούς μηχανισμούς, η οργανωτική διακυβέρνηση στον τομέα της πληροφορικής δημιουργείται και διατηρείται μέσω διαδικασιών (Jewer και McKay, 2012, Peterson, 2004). Ενώ οι δομικοί, διαδικαστικοί και σχεσιακοί μηχανισμοί αλληλοεπιδρούν μεταξύ τους σε κάποιο βαθμό, υπάρχουν συγκεκριμένες διακρίσεις και χαρακτηριστικά μοναδικά για κάθε τύπο μηχανισμού.

Οι διαρθρωτικοί μηχανισμοί σχετίζονται με την οργανωτική δομή, τα πρότυπα λήψης αποφάσεων καθώς και την ανάθεση αρμοδιοτήτων παρακολούθησης. Σημαντικές οντότητες όσον αφορά τη θέση και την ευθύνη για την παροχή της διακυβέρνησης στον τομέα της πληροφορικής περιλαμβάνουν τον Υπεύθυνο Πληροφόρησης (CIO) και τη διεύθυνση IT (Huang et al., 2010, Prasad et al., 2010).

Ενώ άλλα άτομα και επιτροπές μπορεί επίσης να εμπλέκονται στην οργανωτική διακυβέρνηση, στην Επιτροπή Καθοδήγησης και γενικά να κατέχουν μεγαλύτερη ευθύνη και λογοδοσία για την πληροφορική εντός του οργανισμού. Στις κοινές ευθύνες του CIO ή / και τη διευθύνουσα επιτροπή πληροφορικής μπορεί να συμπεριλάβουν το σχεδιασμό της διαδικασίας λήψης αποφάσεων στον τομέα της πληροφορικής τη δομή, την παρακολούθηση της σημαντικής παράδοσης έργων και την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών πληροφορικής.

Η συντονιστική επιτροπή CIO και IT είναι το επίκεντρο πολλών από τις υπάρχουσες έρευνες που εξετάζουν την αποτελεσματικότητα της διακυβέρνησης της πληροφορικής, ιδιαίτερα στις έρευνες που εφαρμόζει έρευνα και ανάλυση αρχειακών δεδομένων (Banker et al., 2011, Chun και Mooney 2009, Huang et al., 2010). Οι διαδικαστικοί μηχανισμοί για τη διακυβέρνηση της πληροφορικής παρατηρούνται γενικά ως βέλτιστες πρακτικές, μεθοδολογίες και επίσημες τεχνικές διαχείρισης της πληροφορικής που εφαρμόζονται στον οργανισμό με εντολή των υπευθύνων.

Τυπικά πλαίσια και μεθοδολογίες περιλαμβάνουν ισορροπημένα scorecards, ρυθμίσεις αντιστροφής χρέωσης, COBIT, ITIL, PRINCE και πολλά άλλα. Ωστόσο οι ανεπίσημες και εξατομικευμένες μεθοδολογίες μπορούν επίσης να υλοποιηθούν για να βοηθήσουν τους διαχειριστές πληροφορικής να λαμβάνουν τις κατάλληλες αποφάσεις που πληρούν τα κριτήρια (De Haes και Van Grembergen 2009).

Ανώτερο όργανο είναι οι εκπρόσωποι που είναι επιφορτισμένοι με τη διακυβέρνηση και είναι υπεύθυνοι για την εξασφάλιση ότι εφαρμόζονται και ακολουθούνται οι κατάλληλοι διαδικαστικοί μηχανισμοί καθώς και ότι η καθοδήγηση που παρέχεται από τους μηχανισμούς αυτούς είναι αρκετή για να εξασφαλίσει τη διαχείριση των αποφάσεων σύμφωνα με τους οργανωτικούς στόχους.

Οι σχετικοί μηχανισμοί διακυβέρνησης της πληροφορικής εστιάζουν ειδικά στις επίσημες και τις ανεπίσημες αλληλεπιδράσεις και συνήθως αναφέρονται στην ηγεσία, την επικοινωνία, τον πολιτισμό και την ανταλλαγή γνώσεων (Ko και Fink 2010). Σχεσιακοί μηχανισμοί παρέχουν μια σημαντική δυνατότητα ανίχνευσης ευκαιριών και απειλών, ιδίως στο πλαίσιο του περιβάλλοντα που απαιτούν γρήγορες απαντήσεις (Schwarz και Hirschheim 2003).

Ορισμένοι σχεσιακοί μηχανισμοί διαθέτουν απτά στοιχεία, όπως η συνεγκατάσταση της πληροφορικής και εκπροσώπους στις επιχειρησιακές μονάδες ή σε άλλες επίσημες ρυθμίσεις συντονισμού μεταξύ των εργαζομένων των επιχειρήσεων και των τεχνολογιών πληροφορικής (De Haes και Van Grembergen 2009). Ωστόσο, είναι δυνατόν να αναφέρουμε ότι αυτά τα στυλ σχεσιακών μηχανισμών είναι στην πραγματικότητα πιο διαδικαστικά λόγω της φύσης τους, δεδομένου ότι είναι ουσιαστικά εντοπισμένες δραστηριότητες για τους εργαζομένους.

Ενώ συχνά είναι δύσκολο να εφαρμοστούν και να διατηρηθούν, άυλοι μηχανισμοί όπως η πληροφορική ηγεσία (Armstrong and Sambamurthy 1999) και μια οργανωτική νοοτροπία ευθυγράμμισης μεταξύ της πληροφορικής και των επιχειρήσεων (Kearns και Lederer 2000, Kearns και Sabherwal 2006) που εξ ολοκλήρου σχετίζονται με τη φύση και διαφέρουν στη σύνθεση από επιχείρηση σε επιχείρηση.

Και οι τρεις κατηγορίες μηχανισμών διακυβέρνησης της πληροφορικής θα λειτουργήσουν συμπληρωματικά (De Haes και Van Grembergen 2009, Ko και Fink 2010). Έχουν γίνει προσπάθειες να προσδιοριστεί εάν οι συγκεκριμένοι μηχανισμοί είναι πιο αποτελεσματικοί ή πιο σημαντικοί για την υλοποίηση της διακυβέρνησης της πληροφορικής (De Haes και Van Grembergen 2009, Ribbers et al., 2002).

Ωστόσο, τα αποτελέσματα αυτών των ερευνών δείχνουν ότι οι μηχανισμοί είναι πιθανόν να εξαρτώνται από συγκεκριμένες οργανωτικές και βιομηχανικές πρακτικές. Η διακυβέρνηση στον τομέα της πληροφορικής στοχεύει στην ευθυγράμμιση των στρατηγικών για τις επιχειρήσεις και την τεχνολογία των πληροφοριών με αποτελεσματικό τρόπο. Το COBIT, με τη σειρά του, ορίζεται ως το καλύτερο πλαίσιο για την εξισορρόπηση των οργανωτικών στόχων πληροφορικής και των επιχειρηματικών στόχων, σύμφωνα με τους Carroll, Ridley και Young (2004).

Σύμφωνα με το μεγαλύτερο μέρος της βιβλιογραφίας σχετικά με το θέμα, η σημαντικότερη πτυχή της διακυβέρνησης της πληροφορικής είναι η ευθυγράμμιση της πληροφορικής ενός οργανισμού με τις επιχειρηματικές του στρατηγικές. Ο Van Grembergen (2003) ορίζει τη διακυβέρνηση της πληροφορικής ως την οργανωτική διαχείριση των επιχειρηματικών διαδικασιών.

Ο Patel (2002) συμφωνεί ότι η διακυβέρνηση της πληροφορικής είναι η ευθυγράμμιση της πληροφορικής με τους επιχειρησιακούς στόχους, ή με άλλα λόγια, την παροχή επιχειρηματικών ευκαιριών από την πληροφορική. Αυτό μπορεί να μην είναι τόσο εύκολο όσο φαίνεται. Οι Burn και Szeto (1999) δηλώνουν ότι η διαδικασία της ευθυγράμμισης των επιχειρήσεων και της πληροφορικής είναι κρίσιμη και όλο και περισσότερο προβληματική.

Η βασική περιγραφή της διακυβέρνησης της πληροφορικής, όπως η συγχώνευση επιχειρήσεων και πληροφορικής, υποστηρίζεται επίσης από τους Parker, Peterson και Ribbers (2002). Δηλώνουν ότι η διακυβέρνηση της πληροφορικής βασίζεται σε πλευρικές αποφάσεις διεργασίες μεταξύ του οργανισμού και των τμημάτων πληροφορικής του.

Η ενσωμάτωση των στρατηγικών οργάνωσης είναι ζωτικής σημασίας για τον καθορισμό της διακυβέρνησης της πληροφορικής. Η διατύπωση της οργανωτικής

στρατηγικής πρέπει να αντανακλά την ανάμειξη των στρατηγικών πληροφορικής και των επιχειρηματικών στρατηγικών, ως έναν τρόπο διασφάλισης αποτελεσματικής διακυβέρνησης στον τομέα της πληροφορικής (Parker, Peterson και Ribbers, 2002). Ο Exler (2003) δηλώνει ότι η επιτυχία μιας στρατηγικής της οργάνωσης θα στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στο πώς τα στελέχη ενσωματώνουν την τεχνολογία της πληροφορικής στην οργανωτική δομή.

Πολλοί οργανισμοί ορίζουν τη διακυβέρνηση πληροφορικής ως ένα σύνολο διαδικασιών στις οποίες περιορίζονται τα έξοδα που σχετίζονται με τα πληροφοριακά συστήματα. Όπως και δήλωσε ο Hoffman (2003), η διακυβέρνηση της πληροφορικής είναι ένας τρόπος για να εξασφαλιστεί ότι το κόστος της τεχνολογίας και της πληροφορικής είναι πειθαρχημένα. Ο Koch (2002) υποστηρίζει αυτή την πτυχή ως μέρος του ορισμού του για τη διακυβέρνηση της πληροφορικής. Δηλώνει ότι οι οργανωτικές μονάδες πρέπει να είναι συνεπείς στη διακυβέρνησή τους στον τομέα της πληροφορικής, προκειμένου να ευθυγραμμιστούν οι επιχειρησιακοί στόχοι.

Ο Kan (2003) υπογραμμίζει μια άλλη σημαντική πτυχή της διακυβέρνησης της πληροφορικής. Δηλώνει ότι η διακυβέρνηση πληροφορικής είναι ένας τρόπος για να διασφαλίζεται η επίτευξη των αναμενόμενων οφελών της τεχνολογίας της πληροφορίας. Οι Ross και Weill (2004) συμφωνούν ότι η διακυβέρνηση της πληροφορικής είναι μία τεχνική που χρησιμοποιείται για την εξασφάλιση των αναμενόμενων παραδοτέων της πληροφορικής, εξασφαλίζοντας την υλοποίηση του επιθυμητού αποτελέσματος.

Το Ινστιτούτο Διακυβέρνησης Πληροφορικής (2000) επεκτείνει τον ορισμό αυτό προσθέτοντας ότι η διακυβέρνηση στον τομέα της πληροφορικής είναι η παροχή υπηρεσιών πληροφορικής εξισορροπώντας τους κινδύνους. Οι κίνδυνοι μπορούν να ελαχιστοποιηθούν με τις σωστές οργανωτικές δομές λήψης αποφάσεων και την ανάθεση ρόλων και ευθυνών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

4.1 Εισαγωγή

Στο παρόν κεφάλαιο αναλύεται η σημασία της Λογιστικής του Ανθρώπινου Δυναμικού καθώς και ότι σχετίζεται μαζί της και την επηρεάζει. Έπειτα, αναλύεται η Θεωρία του Ανθρώπινου Κεφαλαίου που έχει συνεισφέρει στην Λογιστική του Ανθρώπινου Δυναμικού και συνδέεται μαζί της. Επιπλέον, αναλύεται η διαδικασία λήψης αποφάσεων και η σύνδεσή της με την Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού.

4.2 Η έννοια της Λογιστικής του Ανθρώπινου Δυναμικού

Η λογιστική έχει ιδιαίτερη θέση και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο σε οικονομικά, εμπορικά και κατασκευαστικά ρεύματα (Tomassini, et al., 1977). Οι αρχές και οι διαδικασίες της έχουν εξελιχθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα για να βοηθήσουν τις επιχειρήσεις στην υποβολή εκθέσεων για τη διοίκηση και το κοινό. Από τους τέσσερις παράγοντες παραγωγής, δηλαδή τον άνθρωπο, τα χρήματα, το υλικό και το έδαφος, οι τελευταίοι τρεις υποβάλλονται σε συμβατικές λογιστικές, αλλά ο πρώτος, δηλαδή ο ανθρώπινος πόρος δεν έχει υποβληθεί σε τέτοια λογιστική (Carme, Barcons et al 1995).

Τις τελευταίες δύο δεκαετίες, η ιδέα της λογιστικής για τους ανθρώπινους πόρους κερδίζει ενεργό προβληματισμό. Έτσι, το Human Resource Accounting- HRA δεν είναι ένα νέο θέμα στα οικονομικά. Οι οικονομολόγοι θεωρούν το ανθρώπινο κεφάλαιο ως παράγοντα και διερευνούν διαφορετικούς τρόπους μέτρησης των επενδύσεων του στην εκπαίδευση, την υγεία και άλλους τομείς.

Οι λογιστές αναγνώριζαν την αξία των ανθρώπινων περιουσιακών στοιχείων για τουλάχιστον 70 έτη. Η έρευνα για τη Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού ξεκίνησε στη δεκαετία του 1960 από τον Rensis Likert (Bowers, 1973). Ο Likert υπερασπίζεται

τον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό, ασκώντας έντονη πίεση στις ποιοτικές μεταβλητές των ανθρώπινων πόρων, με αποτέλεσμα μεγαλύτερα οφέλη μακροπρόθεσμα.

Εξετάζοντας διαφορετικές προτάσεις (Conner, 1991), η θεωρία πόρων περιγράφει τους ανθρώπινους πόρους με πιο σαφή τρόπο. Αυτή η θεωρία ισχυρίζεται ότι η ανταγωνιστική θέση μιας επιχείρησης εξαρτάται από τα συγκεκριμένα και όχι από τα περιουσιακά της στοιχεία. Το πιο συγκεκριμένο (και όχι επαναλαμβανόμενο) περιουσιακό στοιχείο που διαθέτει μια επιχείρηση είναι το προσωπικό της. Επωφελείται από τις αλληλεξαρτώμενες γνώσεις τους. Αυτό θα εξηγούσε γιατί ορισμένες επιχειρήσεις είναι πιο παραγωγικές από άλλες. Με την ίδια τεχνολογία, μια σταθερή ομάδα ανθρώπινων πόρων κάνει όλη τη διαφορά (Archel, 1995).

Η Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού έχει προσελκύσει σημαντικό ενδιαφέρον σε συγκριτικά σύντομο χρονικό διάστημα. Παρόλο που έχουν διεξαχθεί πολλές εργασίες σχετικά με τις συμπεριφορικές και οργανωτικές πτυχές της λογιστικής, η έρευνα, τα γραπτά, καθώς και οι επικρίσεις και απογοητεύσεις έχουν ευδοκιμήσει σημαντικά στην περιοχή της Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού (Toromy Deb, 2009).

Οι επιχειρήσεις συχνά διακηρύσσουν ότι το εργατικό τους δυναμικό είναι το σημαντικότερο πλεονέκτημά τους, ενώ συγχρόνως δεν το αναγνωρίζουν στο σχεδιασμό της διοίκησης, στη λήψη αποφάσεων και στις δημοσιευμένες ετήσιες εκθέσεις. Οι προσπάθειες της Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού, στις περισσότερες περιπτώσεις, έχουν κατευθυνθεί προς μια εσωτερική άποψη ελέγχου. Ωστόσο, η πιθανή χρησιμότητα των πληροφοριών της Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού φαίνεται να είναι ακόμη μεγαλύτερη για τους εξωτερικούς φορείς λήψης αποφάσεων παρά για τη διοίκηση της εταιρείας (Jan Bratton, 2003).

Οι Bullen και Eyler (2010) δηλώνουν ότι η Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού περιλαμβάνει την καταγραφή των δαπανών που σχετίζονται με τους ανθρώπινους πόρους ως περιουσιακά στοιχεία σε αντίθεση με την παραδοσιακή λογιστική, η οποία αντιμετωπίζει αυτά τα έξοδα ως δαπάνες που μειώνουν το κέρδος. Ο Woodruff (1973) καθόρισε τη Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού ως τον προσδιορισμό, τη συσσώρευση και τη διάδοση πληροφοριών σχετικά με τους Ανθρώπινους πόρους σε δολάρια.

Εξήγησε επίσης ότι η Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού είναι η συστηματική συσσώρευση πληροφοριών σχετικά με τις αλλαγές στις επενδύσεις που πραγματοποιούνται στους ανθρώπινους πόρους και η αναφορά αυτών των πληροφοριών σε διαχειριστές προκειμένου να τους βοηθήσουν να λαμβάνουν καλύτερες αποφάσεις από ό, τι θα μπορούσαν να κάνουν χωρίς αυτές τις πρόσθετες πληροφορίες.

Ο Raghav (2011), δηλώνει ότι η Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού είναι μια μέθοδος μέτρησης της αποτελεσματικότητας των δραστηριοτήτων διαχείρισης προσωπικού και της χρήσης των ανθρώπων σε έναν οργανισμό. Οι Parameswaran και Jothi (2011) αναφέρθηκαν στον ορισμό της αμερικανικής λογιστικής ένωσης για τη λογιστική του ανθρώπινου δυναμικού, όπως η μέτρηση των δεδομένων των ανθρώπινων πόρων και η κοινοποίηση των πληροφοριών στα ενδιαφερόμενα μέρη. Η λογιστική του ανθρώπινου δυναμικού με απλό όρο αποτυπώνει την αξία των ανθρώπων στην οργάνωση για τη βελτίωση της πληροφόρησης για τη λήψη αποφάσεων από τους χρήστες των οικονομικών πληροφοριών.

Οι Parameswaran και Jothi (2005) προσδιόρισαν και ταξινομήσαν τους στόχους της καταμέτρησης των ανθρώπινων πόρων σε τρεις, εξετάζοντας τις ανάγκες των διαφόρων χρηστών χρηματοοικονομικών πληροφοριών ως εσωτερικών, εσωτερικών και εξωτερικών και εξωτερικών. Οι εσωτερικοί στόχοι αφορούν τη βελτίωση της εσωτερικής διαχείρισης των ανθρώπινων πόρων σε έναν οργανισμό, ενώ οι εσωτερικοί και εξωτερικοί στόχοι της λογιστικής για τους ανθρώπινους πόρους σχεδιάζονται για να ικανοποιούν τις συγκεκριμένες απαιτήσεις πληροφόρησης τόσο των εσωτερικών όσο και των εξωτερικών χρηστών των οικονομικών καταστάσεων. Οι εξωτερικοί στόχοι, από την άλλη πλευρά, είναι συγκεκριμένοι στόχοι που έχουν σχεδιαστεί για να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις χρηματοοικονομικών πληροφοριών που είναι ιδιαίτερος γνωστές στους εξωτερικούς χρήστες των οικονομικών καταστάσεων.

4.3 Θεωρία ανθρώπινου κεφαλαίου

Μια άλλη θεωρία είναι η θεωρία ανθρώπινου κεφαλαίου που προτάθηκε από τον Schultz (1961) και αναπτύχθηκε εκτενώς από τον Becker (1964). Η θεωρία έχει τις ρίζες της από την οικονομία της εργασίας που είναι ένας κλάδος της οικονομίας που επικεντρώνεται στο γενικό εργατικό δυναμικό σε ποσοτικούς όρους. Σύμφωνα με τη αυτή, η θεωρία του Ανθρώπινου Κεφαλαίου υποστηρίζει ότι η εκπαίδευση ή η κατάρτιση αυξάνει την παραγωγικότητα των εργαζομένων παρέχοντας χρήσιμες γνώσεις και δεξιότητες, αυξάνοντας έτσι και το μελλοντικό εισόδημα των εργαζομένων, αυξάνοντας τα κέρδη τους κατά τη διάρκεια της ζωής τους.

Η θεωρία υποθέτει ότι οι δαπάνες για την εκπαίδευση ή την κατάρτιση και την ανάπτυξη θα πρέπει να θεωρούνται ως επένδυση, δεδομένου ότι πραγματοποιούνται με σκοπό την αύξηση των προσωπικών εισοδημάτων. Η προσέγγιση του ανθρώπινου κεφαλαίου χρησιμοποιείται για να εξηγήσει την επαγγελματική διαφορά μισθών.

Οι Flamholtz και Lacey (1981), όπως σημειώθηκαν από τους Baney και Wright (1997), συμπέραναν ότι η θεωρία του ανθρώπινου κεφαλαίου διακρίνει διαφορά μεταξύ των γενικών δεξιοτήτων και των ειδικών δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού. Οι γενικές δεξιότητες είναι δεξιότητες που κατέχουν άτομα που προσφέρουν αξία σε μια επιχείρηση και είναι μεταβιβάσιμα σε μια ποικιλία επιχειρήσεων. Για παράδειγμα, όλες οι εταιρείες ανταγωνιστών έχουν τη δυνατότητα να συγκεντρώνουν την ίδια αξία με την απόκτηση των εργαζομένων με γνώση της γενικής διαχείρισης, της ικανότητας εφαρμογής οικονομικών δεικτών ή γενικών γνωστικών ικανοτήτων.

Σύμφωνα με τον Becker (1964), το ανθρώπινο κεφάλαιο είναι παρόμοιο με τα φυσικά μέσα παραγωγής όπως τα εργοστάσια και τα μηχανήματα. Μπορεί κανείς να επενδύσει σε ανθρώπινο κεφάλαιο μέσω της εκπαίδευσης, της κατάρτισης και ακόμη και της ιατρικής περίθαλψης, ενώ η παραγωγή εξαρτάται εν μέρει από το ποσοστό απόδοσης του ανθρώπινου κεφαλαίου που κατέχει κανείς. Έτσι, το ανθρώπινο κεφάλαιο είναι ένα μέσο παραγωγής στο οποίο πρόσθετες επενδύσεις αποδίδουν πρόσθετη απόδοση. Το ανθρώπινο κεφάλαιο είναι υποκατάστατο, αλλά δεν μπορεί να μεταφερθεί όπως γη, εργασία ή πάγιο κεφάλαιο.

Από τη στιγμή της διαφήμισης μιας συγκεκριμένης θέσης μέχρι το σημείο που ένας εργαζόμενος αποχωρεί από έναν οργανισμό, οι οργανώσεις δεσμεύουν ορισμένους οικονομικούς πόρους για τον εργαζόμενο. Πολλοί λόγοι κορυφώθηκαν στον χαρακτήρα δαπανών των οργανώσεων για τους ανθρώπινους πόρους τους. Ο Abubakar (2006) αποκαλύπτει τα ακόλουθα ως μερικούς από τους λόγους για τους οποίους οι οργανισμοί επενδύουν πολλούς οικονομικούς πόρους στο ανθρώπινο κεφάλαιο τους.

(i) Για να αποκτήσουν οι επιχειρήσεις τον καλύτερο ανθρώπινο εγκέφαλο:

Οι οργανισμοί δαπάνησαν πολλά χρήματα για τις διαδικασίες διαφήμισης, πρόσληψης και επιλογής με σκοπό την πρόσληψη των καλύτερων. Καθορίζονται διαδικασίες, ακολουθούνται οι διαδικασίες και υιοθετούνται μέθοδοι, οι οποίες κατευθύνονται προς τον προσδιορισμό των πνευματικών ικανοτήτων ενός ανθρώπινου δυναμικού και για να είναι πεπεισμένοι εάν μπορεί να χωρέσει στην κενή θέση. Οι πνευματικές ικανότητες ενός υπαλλήλου καθορίζουν τη μελλοντική του παραγωγικότητα και την ποσότητα και τη φυσική κατάρτιση που απαιτεί.

(ii) Για την επίτευξη των προκαθορισμένων στόχων του οργανισμού:

Οι οργανισμοί έχουν συνήθως τους στόχους τους για την επίτευξη ενός ορισμένου επιπέδου παραγωγικότητας και κερδοφορίας, εξασφαλίζοντας έτσι την επίτευξη της μεγιστοποίησης του πλούτου των μετόχων. Ο συνδυασμός ανθρώπων, χρημάτων, μηχανών και υλικών με τον πιο αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο συμβάλλει στην επίτευξη των καθορισμένων στόχων. Για το λόγο αυτό, οι επιχειρήσεις δαπανούν πολλά χρήματα για να προσλάβουν τους καλύτερους υπαλλήλους για να επιβλέπουν την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα σε όλες τις δραστηριότητες του οργανισμού.

(iii) Για τον σεβασμό της διοίκησης στα μάτια των ενδιαφερομένων:

Μια οργάνωση που έχει τα καλύτερα από την άποψη του προσωπικού της συνήθως επιτυγχάνει πολύ και οι δυνατότητες επιτυχίας και μελλοντικής επιβίωσης είναι πολύ υψηλές. Αυτοί οι παράγοντες θα αποκτούσαν πολύ σημαντική φήμη στην οργάνωση και θα προσελκύουν τις επενδύσεις και την υποστήριξη διαφόρων ενδιαφερομένων. Για τους λόγους αυτούς, οι οργανώσεις δεσμεύουν πολλά οικονομικά για να

εξασφαλίσουν ότι διαθέτουν ικανό προσωπικό που χειρίζεται τις διάφορες λειτουργίες εντός και εκτός του οργανισμού.

(iv) Για να αποκτήσουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα:

Οι οργανώσεις επιτυγχάνουν περισσότερο με μοναδικότητα παρά με ομοιομορφία. Η μοναδικότητα συνεπάγεται ότι τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά από τον συνηθισμένο τρόπο που υιοθετούν οι ανταγωνιστές και άλλοι οργανισμοί. Για να έχουν μοναδικότητα στις μεθόδους, τις διαδικασίες και τα συστήματα, οι οργανισμοί πρέπει να έχουν το σωστό μέγεθος ανθρώπων για να επιφέρουν αυτές τις αλλαγές, να τους διεγείρουν και να ζήσουν μαζί τους για να κερδίσουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών. Για να επιτευχθούν αυτά, οι οργανώσεις πρέπει να ξοδεύουν πολλά για τους ανθρώπινους πόρους για να επιτύχουν μοναδικότητα κατά τη διεξαγωγή των εργασιών είτε με τη μορφή παροχής υπηρεσιών είτε με την κατασκευή ενσώματων αγαθών.

Ωστόσο, οι Lau και Lau (1978), οι Roslender και Fincham (2001) και ο Leffingwell (2002) αποκάλυψαν επίσης τους τομείς στους οποίους οι οργανισμοί επενδύουν χρήματα σε σχέση με τους ανθρώπινους πόρους τους. Ακολουθούν οι προσδιορισμένοι τομείς:

(i) Διαφήμιση: Αν και το κόστος που σχετίζεται με τη διαφήμιση σε σχέση με τους ανθρώπινους πόρους μπορεί να μην είναι σημαντικά υψηλό, οι επιχειρήσεις πρέπει να ξοδέψουν κάποια χρήματα για να ενημερώσουν το κοινό τι θέλουν και να διευρύνουν τις πιθανότητές τους καλύτερα στις εξωτερικές προσλήψεις. Από την άποψη αυτή, το διαφημιστικό κόστος του ανθρώπινου δυναμικού αναγνωρίζεται ως ένας τομέας οικονομικής δέσμευσης για τα περιουσιακά στοιχεία ανθρώπινου δυναμικού.

(ii) Πρόσληψη και επιλογή: Το κόστος πρόσληψης και επιλογής θα μπορούσε να είναι σημαντικά υψηλό. Η άσκηση μπορεί να είναι κουραστική και χρονοβόρα, με τη δέσμευση ανθρώπων, υλικών και οικονομικών πόρων. Είναι η διαδικασία της επιλογής του καλύτερου υπαλλήλου για τις διαφημιζόμενες θέσεις / θέσεις εργασίας.

(iii) Εξοικείωση και Εκπαίδευση: Ένας άλλος τομέας που οι επιχειρήσεις ξοδεύουν χρήματα στο ανθρώπινο δυναμικό τους είναι η εξοικείωση και η κατάρτιση. Αυτό συνεπάγεται την έκθεση των προσληφθέντων στον τρόπο να κάνουν τα πράγματα

μέσα σε μια οργάνωση μέσω μιας εσωτερικής ή μιας επίσημης άσκησης κατάρτισης. Ο κύριος στόχος είναι να εισαγάγει και να εξοικειώσει τους προσληφθέντες με την παράδοση, τις βασικές αξίες, την αποστολή και το όραμα της επιχείρησης.

(iv) Κατάρτιση και ανάπτυξη: Προκειμένου να καλύψουν την τρέχουσα εξέλιξη της τεχνολογικής προόδου, οι επιχειρήσεις οργανώνουν σεμινάρια, εργαστήρια και συνέδρια με στόχο τη βελτίωση και την ενημέρωση των δυνατοτήτων και δυνατοτήτων του προσωπικού τους. Αυτό θα συμβάλει σημαντικά στην ανάπτυξη του προσωπικού και στη βελτίωσή του.

4.4 Η έννοια της Λήψης Αποφάσεων

Οι Koontz και Wehrich (2010) καθόρισαν τη λήψη αποφάσεων ως την επιλογή μιας πορείας δράσης μεταξύ εναλλακτικών επιλογών. Επιπλέον, δήλωσαν ότι η λήψη αποφάσεων βρίσκεται στο επίκεντρο του προγραμματισμού. Αυτό σημαίνει ότι ένα σχέδιο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει εκτός εάν έχει ληφθεί απόφαση - δέσμευση πόρων, κατεύθυνσης ή φήμης. Τις περισσότερες φορές οι διαχειριστές βλέπουν τη λήψη αποφάσεων ως κεντρική δουλειά, επειδή πρέπει να επιλέγουν συνεχώς τι πρέπει να γίνει, ποιος θα το κάνει, πότε, πού, και περιστασιακά πώς να το κάνει. Έτσι, η λήψη αποφάσεων είναι ένα βήμα στο σχεδιασμό, ακόμα και όταν οι αποφάσεις λαμβάνονται τόσο γρήγορα με λίγη σκέψη ή όταν επηρεάζουν τις ενέργειες μόνο λίγα λεπτά, εξακολουθεί να αποτελεί μέρος του προγραμματισμού.

Οι Mosley, Pietri & Megginson (1996) εξήγησαν ότι η λήψη αποφάσεων είναι μια άσκηση που οι ιδιώτες και οι διευθυντές αναλαμβάνουν στις καθημερινές τους δραστηριότητες για να επωφεληθούν από τις ευκαιρίες και να λύσουν τα προβλήματα που προκύπτουν. Εντούτοις, οι αποφάσεις αυτές ταξινομούνται ευρέως σε προγραμματισμένες και μη προγραμματισμένες αποφάσεις.

Σύμφωνα με τις αποφάσεις του Koontz και Wehrich (2010), η διαδικασία λήψης αποφάσεων είναι μια διαδικασία που περιλαμβάνει τα εξής βήματα: την προετοιμασία, τον εντοπισμό εναλλακτικών λύσεων, την αξιολόγηση εναλλακτικών λύσεων όσον αφορά τον επιδιωκόμενο στόχο και την επιλογή μιας εναλλακτικής λύσης που θα επιτύχει καλύτερα τον στόχο.

4.4.1 Θεωρία λήψης αποφάσεων - Θεωρητική υποθετική αναμενόμενη χρησιμότητα

Η θεωρία υποθέτει ότι η ποιότητα του ανθρώπινου κεφαλαίου που διατίθεται σε οργανισμούς αντανakλά την ποιότητα των αποφάσεων και των επιλογών που γίνονται και επομένως, τέτοιες αποφάσεις τελικά οδηγούν στην απόδοση της οργάνωσης. Η ανάπτυξη της υποκειμενικής θεωρίας της αναμενόμενης χρησιμότητας (SEU) ήταν ένα σημαντικό πνευματικό επίτευγμα το οποίο έδωσε για πρώτη φορά μια επίσημη δήλωση του τι θα σήμαινε για έναν πράκτορα να συμπεριφέρεται με έναν συνεπή, λογικό τρόπο.

Με την εφαρμογή των υποκειμενικά καθορισμένων πιθανοτήτων, η θεωρία της SEU άνοιξε το δρόμο για τη συγχώνευση υποκειμενικών απόψεων με αντικειμενικά δεδομένα, μια προσέγγιση που μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί στα συστήματα λήψης αποφάσεων ανθρώπου-μηχανής. Στην πιθανή εκδοχή της θεωρίας, ο κανόνας της Baye καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις νέες πληροφορίες και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ανταποκριθούν στις ελλειπείς πληροφορίες.

4.4.2 Λογιστική Ανθρώπινου Δυναμικού και λήψη αποφάσεων

Η Αμερικανική Ένωση Λογιστικής (1970) ορίζει την λογιστική του ανθρώπινου δυναμικού ως "τη διαδικασία προσδιορισμού και μέτρησης ανθρώπινων πόρων και την επικοινωνία της με τα ενδιαφερόμενα μέρη". Ο άμεσος αντίκτυπος του κόστους των ανθρώπινων πόρων στα αναφερόμενα κέρδη μπορεί να οδηγήσει σε αποφάσεις που επηρεάζονται από φορολογικές εκτιμήσεις για την αναφορά μεγαλύτερων ή μικρότερων κερδών για μια περίοδο. Η λογιστική του ανθρώπινου δυναμικού θα μπορούσε να αποφύγει αυτή την ακούσια και αδικαιολόγητη προκατάληψη.

Μπορεί να προταθεί περαιτέρω ότι η λογιστική του ανθρώπινου δυναμικού είναι από μόνη της ένας τρόπος επικοινωνίας με τους ανθρώπους ενός οργανισμού ότι ο ρόλος τους θεωρείται πολύτιμος και ότι οι διαχειριστές πρόκειται να αξιολογηθούν, τουλάχιστον εν μέρει, με βάση τη συμβολή τους στην ανάπτυξη του ανθρώπινου πόρου υπό τον έλεγχό τους. Εάν η επικοινωνία αυτή είναι αποτελεσματική, θα επηρεάσει σίγουρα τις αποφάσεις και τη συμπεριφορά.

Η αξιολόγηση των συνθηκών ανθρωπίνων πόρων είναι πιθανό να ενθαρρύνει τους διαχειριστές να λάβουν μακροχρόνια άποψη για τις αποφάσεις τους (Bino Catusus, 2009). Ο αντίκτυπος των επενδύσεων σε ανθρώπινο δυναμικό, καθώς και άλλες αποφάσεις και στυλ διαχείρισης, αποτελούν πλέον προϋπόθεση για τους ανθρώπινους πόρους που προηγείται της τελικής παραγωγικότητας ή της αποτελεσματικότητας του οργανισμού.

Η λογιστική του ανθρώπινου δυναμικού δεν είναι χρήσιμη μόνο στη διοίκηση για την επίτευξη των οικονομικών της στόχων. Θα μπορούσε επίσης να αποτελέσει την πηγή σημαντικών πληροφοριών για τους σκοπούς της λήψης επενδυτικών αποφάσεων. Η συμπερίληψη των κατάλληλων στοιχείων για τους ανθρώπινους πόρους στις δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις θα καταστήσει, κατά πάσα πιθανότητα, μεγαλύτερη σημασία στην πρόβλεψη μελλοντικών επιδόσεων, η οποία, φυσικά, είναι το κύριο μέλημα των επενδυτών (Jawahar Lal, 2009).

Όταν οι διαχειριστές περάσουν τη διαδικασία της μέτρησης της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού αντιμετωπίζοντας τους ανθρώπινους πόρους ως περιουσιακά στοιχεία, είναι πιο πιθανό να λάβουν αποφάσεις που αντιμετωπίζουν τους υπαλλήλους της εταιρείας ως μακροπρόθεσμες επενδύσεις της εταιρείας. Ο Flamholtz (1976) περιγράφει το παράδειγμα της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού όσον αφορά την προσέγγιση των συστημάτων στην οργανωτική μέτρηση. Ενώ ένας ρόλος της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού είναι να παρέχει αριθμητικά μέτρα, ένας ακόμη πιο σημαντικός ρόλος είναι η ίδια η διαδικασία μέτρησης.

Η διαδικασία μέτρησης της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού ως διπλή λειτουργία προσπαθεί να αυξήσει την αναγνώριση ότι το ανθρώπινο κεφάλαιο είναι πρωταρχικής σημασίας για τη βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη παραγωγικότητα και ανάπτυξη του οργανισμού.

Όταν οι διαχειριστές περάσουν τη διαδικασία μέτρησης του ανθρώπινου δυναμικού, είναι πιο πιθανό να επικεντρωθούν στην ανθρώπινη πλευρά του οργανισμού και είναι πιο πιθανό να θεωρήσουν τους ανθρώπινους πόρους ως πολύτιμους οργανωτικούς πόρους οι οποίοι θα πρέπει να διαχειρίζονται ως τέτοιοι (Sullen, 2007).

Δεδομένου ότι σχεδόν κάθε βιβλιογραφία για τους ανθρώπινους πόρους δείχνει ότι οι άνθρωποι στην οργάνωση είναι τα μεγαλύτερα περιουσιακά στοιχεία των οργανώσεων και το γεγονός αυτό δηλώνεται και στις αποστολές των οργανώσεων, στις ετήσιες εκθέσεις και στις ετήσιες γενικές συνελεύσεις των εταιρειών, καθίσταται επιτακτική η εξέταση τη σχέσης μεταξύ ανθρώπινου κεφαλαίου και λήψης αποφάσεων στην οργάνωση.

Δεδομένου ότι τα ανθρώπινα όντα ελέγχουν και οδηγούν κάθε άλλο οργανωτικό μέσο, η ποιότητα των αποφάσεων που λαμβάνονται μπορεί είτε άμεσα είτε έμμεσα να αντικατοπτρίζει την απόδοση της οργάνωσης. Η μελέτη των Becker και Huselid (1997) όπως αναφέρθηκε από τους Kajola και Adedeji (2011) επιβεβαίωσε αυτόν τον ισχυρισμό όταν βρήκαν μια ισχυρή σχέση μεταξύ της ποιότητας του ανθρώπινου κεφαλαίου και των επακόλουθων οικονομικών επιδόσεων.

Σύμφωνα με την μελέτη που έγινε από τους Okpala και Chidi (2010), πιστεύεται ότι ένα καλά ανεπτυγμένο σύστημα λογιστικής διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού θα μπορούσε να συμβάλει σημαντικά στις εσωτερικές αποφάσεις της διοίκησης και στις εξωτερικές αποφάσεις των επενδυτών. Οι πληροφορίες σχετικά με τις επενδύσεις και την αξία του ανθρώπινου δυναμικού είναι χρήσιμες για τη λήψη αποφάσεων στην επιχείρηση.

Έτσι, κατέληξαν στη μελέτη τους ότι η λογιστική του ανθρώπινου κεφαλαίου είναι ιδιαίτερα σημαντική για τους επενδυτές κατά τη λήψη σχετικών επενδυτικών αποφάσεων και ότι η συμπερίληψη της λογιστικής του ανθρώπινου κεφαλαίου στη χρηματοοικονομική πληροφόρηση είναι επιθυμητή για να βοηθήσει τους επενδυτές να λαμβάνουν ορθολογικές αποφάσεις.

Επίσης, συνιστούν την ανάγκη αντιμετώπισης των θεμάτων ανάπτυξης του ανθρώπινου κεφαλαίου τόσο σε μικρά όσο και σε μακροοικονομικά επίπεδα και ότι η αξία του ανθρώπινου κεφαλαίου πρέπει να συμπεριληφθεί στον ισολογισμό των οργανισμών για την ενίσχυση των επενδυτικών αποφάσεων.

Στην Ασία, οι Fariborz και Raiasheka (2011) στη μελέτη τους που διεξήχθη σε ιρανικές εταιρείες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η έλλειψη γνωστοποιήσεων σε λογιστικές καταστάσεις Ανθρώπινου Δυναμικού (HRA) στις οικονομικές

καταστάσεις θα οδηγήσει σε ριψοκίνδυνη αντιμετώπιση των χρηστών. Σύμφωνα με αυτά, τα αποτελέσματα της μελέτης δείχνουν ότι η χρήση των πληροφοριών της λογιστικής ανθρώπινου δυναμικού στη δημοσιονομική κατάσταση έχει αυξητικό αντίκτυπο στη διαδικασία λήψης αποφάσεων των ατόμων προκειμένου να αποτιμηθεί στατιστικά η επένδυση.

Στο αποτέλεσμα τους αποκάλυψαν επίσης ότι οι πληροφορίες της λογιστικής ανθρώπινου δυναμικού μπορούν να διαδραματίσουν κρίσιμο ρόλο στην εσωτερική διαχειριστική λήψη αποφάσεων και τα μέτρα της μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να δείξουν ότι η επένδυση σε ανθρώπινο δυναμικό της εταιρείας μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα μακροπρόθεσμο κέρδος για την εταιρεία.

Οι Herman και Mitchel (2008) ανέφεραν επίσης ότι μια περιεκτική αντιμετώπιση του αναμενόμενου κόστους από πολιτικές ανθρωπίνων πόρων θα παρέχει σε εξωτερικούς και εσωτερικούς οικονομικούς αναλυτές διαφορετικές και χρήσιμες πληροφορίες. Οι Flamholtz, Bullen και Hua (2003) ανέφεραν ότι η λογιστική του ανθρώπινου δυναμικού παρέχει στην ανώτερη διοίκηση ένα εναλλακτικό λογιστικό σύστημα σχεδιασμένο να μετρά το κόστος και την αξία των ανθρώπων σε έναν οργανισμό.

Σύμφωνα με αυτά, η λογιστική του ανθρώπινου δυναμικού αντιπροσωπεύει ένα παράδειγμα (τρόπος εξέτασης των ανθρωπίνων αποφάσεων και ζητημάτων) και ένα σύνολο μέτρων για τον ποσοτικό προσδιορισμό των επιπτώσεων των στρατηγικών διαχείρισης ανθρωπίνων πόρων στο κόστος και την αξία των ανθρώπων ως οργανωτικού πόρου.

Αναφέρθηκαν σε άλλες μελέτες που διενήργησε ο Hendricks (1976), ότι υπάρχει μια σημαντική σχέση μεταξύ της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού και της λήψης αποφάσεων. Τα αποτελέσματα της μελέτης τους έδειξαν περαιτέρω τα εξής:

- Υπάρχει μια σημαντική σχέση μεταξύ των ατομικών θεμάτων που αφορούν την αξιολόγηση του ανθρώπινου δυναμικού και επιπτώσεις των πληροφοριών του στις επενδυτικές αποφάσεις.
- Επιπλέον, η λήψη αποφάσεων αποτελεί μέρος των πρακτικών και της θεωρίας διαχείρισης. Ωστόσο, η μελέτη που διεξήγαγε ο Keller (2009) σχετικά με τις επιπτώσεις των πρακτικών διαχείρισης στις οικονομικές επιδόσεις των

επιχειρήσεων απέδειξε ότι η έκβαση της βιβλιογραφικής εξέτασης κατέδειξε ότι οι πρακτικές διαχείρισης έχουν άμεσο αντίκτυπο στις επιδόσεις της επιχείρησης. Αναφέρθηκε επίσης στα ευρήματα των Bloom και Van Reene (2007) που ‘‘φωτίζει’’ τη συσχέτιση μεταξύ των αποφάσεων διαχείρισης και των οικονομικών επιδόσεων των επιχειρήσεων. Συγκεκριμένα, οι Bloom και Van Reene (2007), όπως αναφέρθηκε από τον Keller (2009), μπόρεσαν να διαπιστώσουν ότι οι πρακτικές διαχείρισης έχουν σημαντική επίδραση στις οικονομικές επιδόσεις των οικογενειακών και εκμεταλλευομένων επιχειρήσεων καθώς και στις ιδιότητες εταιρίες.

Η μελέτη των Malmendier και Tate (2005) υποστηρίζει ότι η ποιότητα των στελεχών ή των εργαζομένων σε οργανισμούς που φυσικά μπορεί να καθοριστεί από το επίπεδο κατάρτισης και τις εξελίξεις που λαμβάνουν επηρεάζουν την ποιότητα λήψης αποφάσεων που τελικά αντικατοπτρίζει την εταιρική εκτέλεση. Ισχυρίστηκαν ότι η υπερβολική αυτοπεποίθηση των διοικητικών στελεχών μπορεί να οδηγήσει σε στρεβλώσεις στις εταιρικές επενδύσεις.

Οι υπερβολικά αυστηροί διαχειριστές, σύμφωνα με το έργο, υπερεκτιμούν την απόδοση των επενδυτικών τους σχεδίων, βλέπουν το εξωτερικό ταμείο ως υπερβολικά δαπανηρό και για το λόγο αυτό επενδύουν υπερβολικά όταν έχουν άφθονα άτυπα κεφάλαια, αλλά περιορίζουν τις επενδύσεις όταν απαιτούν εξωτερική χρηματοδότηση. Μπορούν να αποδείξουν ότι οι επενδυτικές αποφάσεις των υπερβολικά αυστηρών διευθυντικών στελεχών είναι σημαντικά πιο ευαίσθητες στις ταμειακές ροές, ιδίως στις επιχειρήσεις που εξαρτώνται από τα ίδια κεφάλαια.

Τα ευρήματα αυτής της μελέτης υποστηρίζουν ότι οι οικονομικοί υπάλληλοι των πελατών και ο διευθύνων σύμβουλος ενός οργανισμού πρέπει να γνωρίζουν τις βέλτιστες επενδυτικές αποφάσεις που θα ενισχύσουν την εταιρική απόδοση και αυτό φυσικά μπορεί να γίνει μέσω της κατάρτισης και της ανάπτυξης αυτών των διευθυνόντων συμβούλων και των οικονομικών διευθυντών.

Ωστόσο, τα υπάρχοντα λογιστικά πρότυπα - η τοπική Δήλωση Λογιστικού Προτύπου (SAS), το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο (IAS) και τα πρόσφατα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) δεν προέβλεπαν συγκεκριμένα την αντιμετώπιση των ανθρώπινων περιουσιακών στοιχείων στην οικονομική κατάσταση.

Αυτή η μελέτη μοιράστηκε την άποψη ότι υπάρχει σχέση μεταξύ πνευματικού κεφαλαίου και λήψης αποφάσεων.

Επομένως, πρόκειται να εκτιμηθεί το σημαντικό αποτέλεσμα της αντιμετώπισης των δαπανών κατάρτισης και ανάπτυξης των προσλήψεων ως επενδύσεων αντί για κόστος, σε διαχειριστικές αποφάσεις, προκειμένου να συμβάλει στη συζήτηση σχετικά με αυτό το σώμα γνώσεων. Συνεπώς, μπορούμε να συμπεράνουμε από την μικρή επανεξέταση των παραπάνω ότι:

- Κάθε οργανισμός αναγνωρίζει το γεγονός ότι οι ανθρώπινοι πόροι είναι περιουσιακά στοιχεία που είναι γεμάτα με την επιτυχία του οργανισμού.
- Σε αντίθεση με τα περιουσιακά στοιχεία που αναγνωρίζονται στη λογιστική κατάσταση, τα περιουσιακά στοιχεία του ανθρώπινου δυναμικού δεν αναγνωρίζονται στο οικονομικό δελτίο.
- Δεν υπάρχουν ειδικές προβλέψεις στα λογιστικά πρότυπα ούτε στο τοπικό ούτε στο διεθνές λογιστικό πρότυπο για την αντιμετώπιση των ανθρώπινων περιουσιακών στοιχείων στα λογιστικά βιβλία.
- Η θεωρία του ανθρώπινου κεφαλαίου υποστηρίζει την άποψη ότι το ανθρώπινο κεφάλαιο είναι ένα σημαντικό πλεονέκτημα στην οργάνωση.
- Υπάρχει συσχέτιση μεταξύ της απόφασης διαχείρισης και της απόδοσης της επιχείρησης.
- Η έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τους ανθρώπινους πόρους επηρεάζει τις αποφάσεις των επενδυτών.

Ωστόσο, τα κενά στη βιβλιογραφία που σκοπεύει να καλύψει αυτή η μελέτη προσδιορίζονται επίσης ως εξής:

- τον εντοπισμό των στρεβλώσεων στις οικονομικές καταστάσεις των οργανώσεων, λόγω της χρήσης της τρέχουσας λογιστικής πρακτικής για την εξόφληση των δαπανών για την κατάρτιση πρόσληψης και το κόστος ανάπτυξης παρά την κεφαλαιοποίησή τους, παρέχοντας έτσι ψευδή εικόνα της οικονομικής θέσης του οργανισμού.

Ο Herman Theeke, John B. Mitchell (2008) συζήτησε τον τρόπο με τον οποίο η αναφορά βάσει ενός υποδείγματος ευθύνης για τους ανθρώπινους πόρους εντάσσεται

στο παραδοσιακό λογιστικό πλαίσιο των ενδεχόμενων υποχρεώσεων. Σκοπός του ήταν να εξετάσει τις οικονομικές επιπτώσεις της αναφοράς αυτής στην αποτίμηση της αγοράς και τον εσωτερικό προγραμματισμό και να διερευνήσει τη μέτρηση των υποχρεώσεων σε ανθρώπινους πόρους.

Επιπλέον, οι Flamholtz et al. (2003) χρησιμοποίησαν το μέτρο της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού της αναμενόμενης ρευστοποιήσιμης αξίας και διαπίστωσαν ότι η συμμετοχή των εργαζομένων σε ένα πρόγραμμα ανάπτυξης της διαχείρισης αύξησε την αξία των ατόμων στην επιχείρηση. Επιπλέον, οι συγγραφείς σημείωσαν ότι τα μέτρα της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού παρείχαν ανώτατο επίπεδο διαχείρισης με ένα εναλλακτικό λογιστικό σύστημα για τη μέτρηση του κόστους και της αξίας των ανθρώπων σε έναν οργανισμό.

Έτσι, η λογιστική του ανθρώπινου δυναμικού αντιπροσώπευε ένα παράδειγμα ή έναν τρόπο εξέτασης των αποφάσεων για τους ανθρώπινους πόρους και το σύνολο των μέτρων για τον ποσοτικό προσδιορισμό των επιπτώσεων των στρατηγικών διαχείρισης ανθρώπινων πόρων στο κόστος και την αξία των ανθρώπων ως οργανωτικών πόρων.

Ο Chris Dawson (1994) έδειξε τη σχέση μεταξύ δύο προδιαγραφών μοντέλων της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού - το μοντέλο κόστους αντικατάστασης (RCM) και το μοντέλο αποτίμησης στοχαστικών ανταμοιβών (SRVM). Διερευνά όχι μόνο την επιχειρηματοποίηση των δύο μοντέλων, αλλά και τη λογική που χρησιμοποιούν τα στελέχη για τον προσδιορισμό ή την άφιξη των δεδομένων. Παρακολουθεί τα γενικά οφέλη και τους περιορισμούς των μεθοδολογιών προσομοίωσης και τον τρόπο με τον οποίο σχετίζονται με τις περιγραφικές προσεγγίσεις στη μελέτη της διοίκησης.

Ο Pekin Ogan (1988) ανέφερε τα αποτελέσματα ενός πειράματος πεδίου που σχεδιάστηκε για να αξιολογήσει τον αντίκτυπο των πληροφοριών της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού στις αποφάσεις απολύσεων που έγιναν από τους διαχειριστές. Τα ευρήματα αυτής της μελέτης δείχνουν ότι οι πληροφορίες της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού κάνουν διαφορά στις αποφάσεις απολύσεων προσωπικού και επιτρέπουν στους διαχειριστές να αυξήσουν το επίπεδο εμπιστοσύνης τους σε αποφάσεις αυτού του είδους.

Ο Tomassini (1977) παρείχε για ένα δείγμα αποτελούμενο από φοιτητές λογιστικής, παραδοσιακές οικονομικές πληροφορίες και πληροφορίες που περιέχουν λογιστικά στοιχεία για τους ανθρώπινους πόρους. Οι πληροφορίες της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού οδήγησαν σε αξιοσημείωτες διαφορές στη λήψη αποφάσεων.

Ο Hendricks (1976) διενήργησε μια μελέτη με τη χρήση φοιτητών λογιστικής και οικονομικών ως υποκείμενα. Οι προσομοιωμένοι επενδυτές του πραγματοποίησαν δύο αποφάσεις για μετοχικές επενδύσεις / κεφάλαια, μία με μία και μία χωρίς δεδομένα για το κόστος των ανθρώπινων πόρων. Στην έρευνα αυτή, η λογιστική του ανθρώπινου δυναμικού είχε στατιστικά σημαντική επίπτωση στις τελικές αποφάσεις.

Ο Schwan (1976) εξέτασε τα αποτελέσματα των μέτρων για το κόστος των ανθρώπινων πόρων στη λήψη αποφάσεων από τους τραπεζίτες. Διαπίστωσε ότι η συμπερίληψη των δεδομένων της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού στις δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις οδήγησε σε μία σημαντικά διαφορετική αξιολόγηση της ετοιμότητας της διοίκησης για την αντιμετώπιση των μελλοντικών προκλήσεων και ευκαιριών και δύο στατιστικά διαφορετικών προβλέψεων για το καθαρό εισόδημα μιας επιχείρησης.

Ο Acland (1976) επέλεξε ένα δείγμα αποτελούμενο από 500 οικονομικούς αναλυτές και παρείχε οικονομικές εκθέσεις για μερικούς από αυτούς και αναφορές που περιείχαν δείκτες συμπεριφοράς σε κάποιους άλλους αναλυτές, ώστε να μπορούν να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με επενδύσεις σε μία ή δύο εταιρείες. Η εισαγωγή δεικτών συμπεριφοράς έδειξε ότι ορισμένοι αναλυτές θα αποφάσιζαν διαφορετικά από εκείνους που είχαν μόνο οικονομικές πληροφορίες.

Αυτή η διαφορά ήταν ορατή στους αναλυτές που είχαν λάβει πληροφορίες της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού με δείκτες συμπεριφοράς. Διεξήχθη έρευνα σχετικά με τον σχετικό αντίκτυπο της αποκάλυψης των πληροφοριών της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού έναντι των μη νομισματικών πληροφοριών. Ο Flamholtz (1976) ζήτησε από τους επίσημους λογιστές να επιλέξουν ανάμεσα σε δύο άτομα για να καταλάβουν μια θέση.

Έδωσε τρία είδη πληροφοριών στους λογιστές, παραδοσιακές πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία, μη νομισματικές πληροφορίες για τη λογιστική του ανθρώπινου

δυναμικού και νομισματικές πληροφορίες. Αυτές οι πληροφορίες δόθηκαν για τρεις περιπτώσεις Α, Β και Γ αντίστοιχα στους λογιστές. Σε αντίθεση με την προσδοκία του Flamholtz, οι μη νομισματικές πληροφορίες είχαν επιπτώσεις στις αποφάσεις.

Ο Nabil Elias (1972) παρείχε στις έρευνές του δείγμα με δύο ομάδες οικονομικών εκθέσεων μία παραδοσιακή έκθεση και άλλη μία με αναφορές που περιέχουν πληροφορίες της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού, συμπεριλαμβανομένων των φοιτητών λογιστών και οικονομικών αναλυτών. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι οι πληροφορίες της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού είχαν στατιστικά σημαντικές επιπτώσεις στις αποφάσεις, αν και η σχέση μεταξύ των πληροφοριών της λογιστικής του ανθρώπινου δυναμικού και των αποφάσεων που εγκρίθηκαν δεν ήταν ισχυρή.

4.5 Κίνητρα και αντικίνητρα για επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο

Ο Goode (1959) ορίζει το «ανθρώπινο κεφάλαιο» ως τη γνώση, τις δεξιότητες, τις συμπεριφορές, τις ικανότητες και τα άλλα γνωστά χαρακτηριστικά που συμβάλλουν στην παραγωγή. Το ανθρώπινο κεφάλαιο για μία επιχείρηση περιλαμβάνει μια ροή εισροών από την οποία η επιχείρηση δημιουργεί παραγωγή. Οι εισοδοί περιλαμβάνουν μια σειρά δαπανών και προσπαθειών που αφιερώνεται σε δραστηριότητες όπως: αναζήτηση και προσέλκυση εργαζομένων, ανάπτυξη και εφαρμογή προγραμμάτων για τη διατήρηση και την παροχή κινήτρων των εργαζομένων, την καθοδήγηση του εργαζόμενου και την παροχή κατάρτισης ή / και επίσημης εκπαίδευσης (Becker 1964; Mincer 1974).

Οι επιχειρήσεις αποκτούν επίσης υπηρεσίες ανθρώπινου δυναμικού μέσω συγχωνεύσεων και εξαγορών, καθώς και μέσω συμβάσεων με εξωτερικούς φορείς. Από την άποψη της επιχείρησης, όταν οι εργαζόμενοι παρέχουν υπηρεσίες σε όλη τη λειτουργία της επιχείρησης, τόσο η επιχείρηση όσο και οι εργαζόμενοι μπορούν να ωφεληθούν. Επιπλέον, τα οφέλη για την επιχείρηση μπορεί να είναι προσωρινά ή μακροχρόνια, ανάλογα με τη φύση της υπηρεσία των εργαζομένων.

Για παράδειγμα, οι επενδύσεις στην έρευνα και ανάπτυξη (E & A) είναι επίσης επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο, επειδή οι εργαζόμενοι που απασχολούνται για την ανάληψη της E & A δημιουργούν εμπειρία, γνώσεις και ικανότητες, μερικές από

τις οποίες ενσωματώνονται στους εργαζόμενους και η οποία γίνεται μέρος των δυνατοτήτων της επιχείρησης.

4.6 Επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο και δημιουργία αξίας

Οι εργαζόμενοι δημιουργούν αξία για την επιχείρηση εφαρμόζοντας τις πνευματικές εισροές και τις χειρωνακτικές προσπάθειές της στο χώρο εργασίας. Τα περιουσιακά στοιχεία του ανθρώπινου κεφαλαίου είναι ετερογενή και τα αποτελέσματα είναι συνεπώς λιγότερα προβλέψιμα σε σύγκριση με τα περιουσιακά στοιχεία. Ωστόσο, οι επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο εκτιμούνται με το χρόνο (Webster 1999).

Έτσι, οι εισροές ανθρώπινου κεφαλαίου θα μπορούσαν να επωφεληθούν από μακροχρόνιες παροχές σε ορισμένες περιπτώσεις. Όπως αναπτύχθηκε σε επόμενα τμήματα, η πιθανότητα αυτή εν μέρει προκάλεσε μια μακροχρόνια συζήτηση σχετικά με τις λογιστικές πρακτικές για τον άνθρωπο και τις εισροές κεφαλαίου.

Υπάρχει επίσης η άποψη ότι το ανθρώπινο κεφάλαιο αυξάνεται ως παράγοντας (Hunter et al., 2010). Οι υποστηρικτές υποστηρίζουν ότι το ανθρώπινο κεφάλαιο είναι πιο σημαντικό επειδή οι νέες τεχνολογίες είναι πλέον πιο πιθανό να ενσωματωθούν σε άλλα στοιχεία και στην εργασία παρά μόνο στα πάγια περιουσιακά στοιχεία (Kendrick 1972, Webster 1999).

Επιπλέον, οι ερευνητές θεωρούν ότι η αγορά μετοχών αποδίδει στατιστικά και οικονομικά σημαντική αποτίμηση για επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο (Abdel-Khalik 2003, Merz και Yashiv 2005). Αυτά τα στοιχεία υποδηλώνουν ότι χρησιμοποιήθηκε το σύνολο πληροφοριών για τους επενδυτές μετοχών οι οποίες συνδέονται με πληροφορίες ανθρώπινου κεφαλαίου.

Ωστόσο, αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία δεν μπορούν εύκολα να εξηγήσουν γιατί οι πληροφορίες για το ανθρώπινο κεφάλαιο είναι σχετικές με την αξία. Ως εκ τούτου, η πρόκληση είναι να κατανοήσουμε τον ρόλο του ανθρώπινου κεφαλαίου δημιουργώντας αξία μέσω της συμβολής στις επιχειρήσεις.

4.7 Διαφορές παραγωγικότητας και η σύνδεσή τους με τις επενδύσεις ανθρώπινου κεφαλαίου

Εστιάζοντας στο ρόλο των επενδύσεων σε ανθρώπινο κεφάλαιο ως στοιχείο παραγωγικότητας, οι Haltiwanger, Lane και Spletzer (1999) δείχνουν για ένα δείγμα μεγάλων αμερικανικών εταιρειών ότι παρατηρούνται διαφορές τόσο στη σύνθεση του εργατικού δυναμικού όσο και στην παραγωγικότητα της επιχείρησης.

Διαπιστώνουν επίσης ότι η κατάσταση της σύνθεσης του εργατικού δυναμικού και της παραγωγικότητας εντός των επιχειρήσεων είναι επίμονη. Οι Haltiwanger et al. (1999) αναφέρουν ότι οι επιχειρήσεις που απασχολούν πιο μορφωμένους εργαζόμενους τείνουν να είναι πιο παραγωγικές.

Οι Merz και Yashiv (2005) μοντελοποιούν τον οικονομικό μηχανισμό που καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο οι επιχειρήσεις μπορούν να αποφασίσουν σχετικά με τον αριθμό των κενών θέσεων για τη διαφήμιση και το μέγεθος των αναγκαίων υλικών επενδύσεων για τη μεγιστοποίηση της αγοραίας αξίας της επιχείρησης.

Το μοντέλο τους περιλαμβάνει τόσο την προσαρμογή του φυσικού κεφαλαίου όσο και το κόστος εργασίας για την αναζήτηση εργαζομένων, τις δαπάνες διαφήμισης, προβολής και εκπαίδευσης. Ορισμένες μελέτες δείχνουν ότι χρειάζεται σημαντικό ανθρώπινο κεφάλαιο για να διευκολυνθεί η υιοθέτηση τεχνολογίας (Nelson and Phelps 1966). Συνεπώς, χαρακτηρίζονται ορισμένες τεχνολογίες ως εξειδικευμένες τεχνολογίες αύξησης της εργασίας. Οι ερευνητές προτείνουν μια τέτοια αύξηση των δεξιοτήτων ώστε οι τεχνολογίες να αυξάνουν την παραγωγικότητα, καθώς αυξάνουν την αποτελεσματικότητα των εργαζομένων (Kahn and Lim 1998, Klenov 1998).

Οι Merz και Yashiv (2005) μοντελοποιούν τον οικονομικό μηχανισμό που καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο οι επιχειρήσεις αποφασίζουν σχετικά με τον αριθμό των κενών θέσεων για τη διαφήμιση και το μέγεθος των αναγκαίων υλικών επενδύσεων για τη μεγιστοποίηση της αγοραίας αξίας της επιχείρησης. Το μοντέλο τους περιλαμβάνει τόσο την προσαρμογή του φυσικού κεφαλαίου καθώς και το κόστος εργασίας για την αναζήτηση εργαζομένων, τις δαπάνες διαφήμισης, προβολής και εκπαίδευσης.

Με βάση τη σύνδεση μεταξύ σημαντικού ανθρώπινου κεφαλαίου και επιτυχημένης υιοθέτησης τεχνολογίας, ο Παπαϊωάννου (2006) προτείνει ότι οι χώρες που υιοθετούν νέες τεχνολογίες πρέπει να έχουν εμπειρία ταχύτατης αύξησης της παραγωγής σε βιομηχανίες.

Ο Lazear (2003) προτείνει να αλλάξει ο τύπος του συστήματος κινήτρων που ενσωματώνεται η αποζημίωση καθώς μπορεί να προκαλέσει σημαντικές αλλαγές στη σύνθεση του εργατικού δυναμικού. Όπως επισημαίνει ο Syverson (2010), είτε το διοικητικό ταλέντο είτε η ποιότητα του, οι πρακτικές διαχείρισης θα μπορούσαν να συμβάλουν στην παραγωγικότητα, αλλά μέχρι σήμερα υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα τα οποία δεν είναι επαρκώς λεπτομερές για να διερευνηθούν πλήρως αυτές τις δυνατότητες.

Ο Murphy (1999) προτείνει ότι ο βασικός μισθός είναι βασικό στοιχείο της απασχόλησης του CEO στις συμβάσεις. Κάποιος μπορεί να σκεφτεί αυτή τη ρύθμιση ως είδος κινήτρου το οποίο παρέχει στον CEO ένα μερίδιο της παραγωγής σε αντάλλαγμα για την παραγωγικότητα.

Οι Pinnuck και Lillis (2007) εξετάζουν τον αντίκτυπο της δήλωσης μιας ζημίας από τους υπαλλήλους στην επένδυση της επιχείρησης. Υποστηρίζουν ότι η αναφορά μιας τέτοιας απώλειας είναι ένα σημαντικό πειθαρχικό γεγονός που επιλύει τα προβλήματα της εταιρείας και ενεργοποιεί την επιλογή εγκατάλειψης της επιχείρησης για την εκποίηση των παραγόντων παραγωγής που αντιπροσωπεύουν αρνητικές καθαρές παρούσες αξίες σε επενδύσεις.

Οι Pinnuck και Lillis (2007) χρησιμοποιούν τον άνθρωπο στις επενδύσεις κεφαλαίου ως υποκατάστατο της επένδυσής τους επειδή αυτή η επένδυση έχει ένα σημαντικό κόστος το οποίο είναι πιθανώς σχετικά εύκολο να εκποιηθεί. Όταν μια επιχείρηση κινείται πρώτα από την αναφορά κέρδους αναφέροντας μια απώλεια, παρατηρείται μια μεγαλύτερη από την αναμενόμενη μείωση των επενδύσεων σε εργαζόμενους, η οποία είναι μεγαλύτερη για τις μεγάλες επιχειρήσεις, τις επιχειρήσεις με υψηλότερο κύκλο εργασιών και για τις επιχειρήσεις των οποίων η τιμή της μετοχής είναι πιο ευαίσθητη στις πληροφορίες σχετικά με τα κέρδη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

5.1 Εισαγωγή

Τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα διαδραματίζουν κρίσιμο και σημαντικό ρόλο, παρέχοντας πληροφορίες που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τη διοίκηση του οργανισμού να εκτελέσει τα καθήκοντά του στο έπακρο. Πολλοί ερευνητές επεσήμαναν ότι η επιτυχία ή η αποτυχία ενός οργανισμού στην επίτευξη των στόχων του εξαρτάται από την ποιότητα των συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης. Στο παρόν κεφάλαιο θα αναλύσουμε το μέτρο και το βαθμό απόδοσης των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων στους οργανισμούς.

5.2 Προδιαγραφές Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων

Η ανάπτυξη συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης έχει σημαντικό αντίκτυπο στην απόδοση και την αποτελεσματικότητα των πράξεων στην επιχείρηση, καθώς η διοίκησή της χρειάζεται πληροφορίες που χαρακτηρίζονται από συνέπεια και εμπιστοσύνη για τη λήψη αποφάσεων. Επιπλέον, η επιτυχία των αποφάσεων και η αύξηση της αποτελεσματικότητάς τους εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την επιτυχία των συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης που παρουσιάζονται στον υπεύθυνο λήψης αποφάσεων την κατάλληλη στιγμή (Al-Ali, 2014).

Από αυτή την άποψη, οι Al-Samarrai και Al-Zu'bi (2004) δήλωσαν ότι ένα καλό και επιτυχημένο σύστημα πρέπει να χαρακτηρίζεται από ακεραιότητα, απλότητα, ροή πληροφοριών, πολλαπλότητα στοιχείων, πέρα από την αριστεία, τη συσχέτιση και τις σωστές εξόδους. Στο ίδιο πλαίσιο, για να είναι το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης υψηλής ποιότητας πρέπει να διακρίνεται από τα άλλα συστήματα που προσδιορίζει η Al-Sibaei (2010) ως εξής:

- **Ευθυγράμμιση:** Αναφέρεται στην ευθυγράμμιση του λογιστικού συστήματος με το εξωτερικό περιβάλλον που περιβάλλει την οικονομική οντότητα, καθώς και τα καθήκοντα και τους περιορισμούς που επιβάλλονται στη διοίκηση. Ο σχεδιαστής του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις περιστάσεις που περιβάλλουν τον χρήστη των λογιστικών πληροφοριών και να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις τους για να τους βοηθήσει να λαμβάνουν αποφάσεις. Η ανεπαρκής πληροφόρηση των χρηστών σχετικά με τους περιορισμούς που επιβάλλονται σε αυτό θα αναγκάσει τον χρήστη των λογιστικών πληροφοριών να ζητήσει περισσότερες πληροφορίες.
- **Ολοκλήρωση:** Η ενσωμάτωση του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης με άλλα δευτερεύοντα συστήματα, όπως συστήματα διαχείρισης πληροφοριών. Μια οντότητα επιτυγχάνει την ολοκλήρωση μεταξύ συστημάτων μέσω μιας ομάδας κεντρικών μονάδων που σχετίζονται με την απασχόληση δεδομένων και την προετοιμασία των πληροφοριών.
- **Διαφοροποίηση:** Το λογιστικό σύστημα πληροφοριών κάνει διάκριση μεταξύ λογιστικών πληροφοριών από άποψη χρόνου και οργάνωσης. Οι πληροφορίες προγραμματισμού και πολιτικής καλύπτουν τις μακροπρόθεσμες περιόδους, ενώ άλλες πληροφορίες, όπως οι πληροφορίες που απαιτούνται για την παρακολούθηση, είναι βραχύβιες. Πρέπει να ελέγχονται τακτικά ώστε να αντανακλούν τις συνθήκες και τη φύση της δραστηριότητας της οντότητας σε καθημερινή, εβδομαδιαία ή μηνιαία βάση. Όσον αφορά την οργάνωση, η λειτουργία του ελέγχου εξαρτάται από την ακολουθία των καθοριστικών παραγόντων της εξουσίας, όπως ορίζεται από την οργανωτική δομή της οντότητας. Καθορίζει τα καθήκοντα που απαιτούνται από κάθε άτομο εντός της οντότητας.
- **Ευελιξία:** Η ικανότητα του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης να ανταποκρίνεται στις αλλαγές στην οργανωτική δομή της οντότητας ή στις αλλαγές στο οικονομικό ή ανταγωνιστικό περιβάλλον της οντότητας.
- **Απόκριση:** Η ικανότητα του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης να ανταποκρίνεται στους χρήστες των λογιστικών πληροφοριών και τη συνεχή τους ζήτηση για λογιστικές πληροφορίες. Το σύστημα παράγει και αποθηκεύει πληροφορίες έως ότου ζητηθεί, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο

προσδιορισμός των αποθηκευμένων λογιστικών πληροφοριών είναι σύμφωνος με τις ανάγκες των χρηστών.

5.3 AIS και Μέτρα απόδοσης

Η εφαρμογή και η επιτυχία του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος έχουν διερευνηθεί διεξοδικά, αλλά η σύγχρονη βιβλιογραφία παρουσιάζει ελαφρές ενδείξεις σχετικά με τη σχέση μεταξύ λογιστικού συστήματος πληροφοριών (AIS) και μέτρων απόδοσης. Υπάρχει επίσης ώθηση στη δυναμική φύση με μεγαλύτερη ροή πληροφοριών μεταξύ διαφορετικών επιπέδων προσωπικού και δυνατότητα νέας επιχείρησης στο δίκτυο και βελτιωμένων εξωτερικών σχέσεων για την επιχείρηση, κυρίως με τους ξένους πελάτες που έχουν πρόσβαση μέσω των εταιρειών web (Elena e tal 2010).

Με την ύπαρξη περισσότερων ενδοεπικοινωνιών, αυξάνονται οι πιθανότητες διαφοροποίησης των παραδοσιακών επιχειρήσεων για τη βελτίωση της απόδοσης της επιχείρησης. Ο Ogah (2012) αποκαλύπτει ότι το υψηλό επίπεδο κερδοφορίας δεν εξαρτάται από τη χρήση λογιστικών πληροφοριών. Η χαμηλή εξήγηση της μεταβλητότητας συνεπάγεται ότι άλλες μεταβλητές εκτός από το AIS επηρεάζουν θετικά την κερδοφορία της τράπεζας.

Οι Markus και ο Pfeffer (1983) υποστηρίζουν ότι η επιτυχής εφαρμογή των λογιστικών συστημάτων απαιτεί μια συνάρτηση μεταξύ τριών παραγόντων όπως η αντίληψη του οργανισμού σχετικά με την κατάσταση. Το λογιστικό σύστημα πρέπει να ταιριάζει όταν τα προβλήματα είναι κανονικά και το λογιστικό σύστημα πρέπει να ταιριάζει με την κουλτούρα, δηλαδή με τους κανόνες και το σύστημα αξιών που χαρακτηρίζουν την οργάνωση. Οι Grande et al., (2011) υποστήριξαν ότι η πληροφορική είναι άμεσα διαθέσιμη και η χρήση τους δεν παρέχει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα για την επίτευξη βελτιωμένων αποτελεσμάτων.

Ο Azhar Susanto (2009: 72) ορίζει ότι τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα ως υποσυστήματα συλλογής (ενσωμάτωσης) τα οποία αλληλοσυνδέονται και συνεργάζονται μεταξύ τους, αρμονικά, ώστε να επεξεργάζονται οικονομικά στοιχεία των συναλλαγών που σχετίζονται με οικονομικά θέματα. Μπορεί να καθοριστεί με βάση την παραπάνω άποψη ότι το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης είναι μια

συλλογή ολοκληρωμένου συστήματος που διαχειρίζεται τα στοιχεία των χρηματοοικονομικών συναλλαγών στις οικονομικές καταστάσεις.

Μια παρόμοια άποψη εκφράστηκε από τους Williams et al (2010), δηλώνει ότι το λογιστικό σύστημα αποτελείται από ανθρώπους, διαδικασίες και τεχνολογίες και αρχεία που χρησιμοποιούνται από οργανισμούς για την ανάπτυξη λογιστικών πληροφοριών και την κοινοποίηση αυτών στη λήψη αποφάσεων. Μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα είναι μια συλλογή ορισμένων στοιχείων που διαχειρίζονται την καταγραφή στις λογιστικές πληροφορίες που είναι χρήσιμες για τους χρήστες των πληροφοριών.

Όπως και με την ιδέα που έθεσε ο Warren et al (1999), ορίζει ότι το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης είναι μια μέθοδος και διαδικασία για τη συλλογή, την ταξινόμηση, την περίληψη και την αναφορά χρηματοοικονομικών πληροφοριών και επιχειρησιακών πληροφοριών. Μπορεί να ερμηνευτεί ότι τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα εκτός από την οικονομική αναφορά επιχειρηματικών συναλλαγών ανέφεραν επίσης τις λειτουργικές πληροφορίες της εταιρείας.

Τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα ερμηνεύτηκαν επίσης από τον John και τον Rama (2003) ως μέρος ενός συστήματος διαχείρισης πληροφοριών (MIS) που παρουσιάζουν χρηματοοικονομικές πληροφορίες και λογιστική καθώς και άλλες πληροφορίες που περιέχονται στις συνήθεις λογιστικές συναλλαγές της διαδικασίας. Μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα αποτελούν μέρος των λογιστικών συναλλαγών της διαδικασίας MIS σε οικονομικές πληροφορίες / λογιστική.

Η αποτελεσματική που προέρχεται από τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα είναι επιτυχής στην παραγωγή ενός επιθυμητού ή επιδιωκόμενου. Σε ένα μεγάλο λεξικό η ινδονησιακή ερμηνεύεται αποτελεσματικά, μπορεί να φέρει αποτελέσματα ή αποτελεσματικά. Μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα με βάση την ανωτέρω γνώμη ότι ο εσωτερικός έλεγχος είναι μια διαδικασία που επηρεάζεται από την εσωτερική διοίκηση ώστε να παρέχει εύλογη βεβαιότητα για την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα των επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της διασφάλισης ότι οι οικονομικές καταστάσεις έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες και τη συμμόρφωση με άλλους κανόνες.

Μια άλλη γνωμοδότηση για τον εσωτερικό έλεγχο που προτείνεται από τους Warren et al (1999) ορίζει ότι οι πολιτικές και διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου είναι η προστασία της κατάχρησης των εταιρικών περιουσιακών στοιχείων, η διασφάλιση της ακρίβειας των επιχειρηματικών πληροφοριών της εταιρείας και η συμμόρφωση με τους ισχύοντες νόμους και κανονισμούς.

Οι Wilkinson et al. (1999) ορίζουν τη διάρθρωση ή την διαδικασία του εσωτερικού ελέγχου, που διεξάγεται από το διοικητικό συμβούλιο, τη διοίκηση και τους υπαλλήλους, με σκοπό την παροχή εύλογης βεβαιότητας για την επίτευξη των στόχων εποπτείας, ορίζει τις πολιτικές, τα σχέδια και τις διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζει η διοίκηση για την προστασία των περιουσιακών της στοιχείων.

Οι Romney και Steinbart (2009) ορίζουν ότι ο εσωτερικός έλεγχος είναι μια διαδικασία που διεξάγεται από το διοικητικό συμβούλιο, τη διοίκηση και τους υφισταμένους ώστε να παρέχει εύλογη βεβαιότητα για την προστασία των περιουσιακών στοιχείων, τη διατήρηση της καταγραφής, την παροχή ακριβών και αξιόπιστων πληροφοριών.

Από την άποψη των εμπειρογνομόνων μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο εσωτερικός έλεγχος είναι μια διαδικασία που διεξάγεται από το εποπτικό συμβούλιο των διευθυντικών στελεχών, της διοίκησης, των εργαζομένων με στόχο την προστασία των περιουσιακών στοιχείων, την υλοποίηση αποτελεσματικών και αποδοτικών πράξεων, τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση και την εφαρμογή αξιόπιστων και συμμορφούμενων με τους νόμους και κανονισμούς. Ο εσωτερικός έλεγχος είναι ένα εργαλείο διαχείρισης για τον έλεγχο των δραστηριοτήτων της εταιρείας ώστε να είναι αποτελεσματικός και να επιτυγχάνονται τα μέγιστα αποτελέσματα.

Ο σκοπός του εσωτερικού ελέγχου χωρίζεται σε τρία μέρη, ο πρώτος είναι οι επιχειρησιακοί στόχοι που απαιτούν την αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων της εταιρείας, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών επιδόσεων και την προστασία των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας. Δεύτερον, τόσο η χρηματοοικονομική όσο και η μη χρηματοοικονομική πληροφόρηση κατανέμονται σε εσωτερικά και εξωτερικά μέρη, τα οποία θέλουν η αναφορά να είναι αξιόπιστη, έγκαιρη, διαφανής και σύμφωνη με τους ισχύοντες κανόνες και πολιτικές της εταιρείας.

Ο τρίτος στόχος είναι η υπακοή στους νόμους και τους κανονισμούς που εφαρμόζει η εταιρεία κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων της σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες. Στη συνέχεια, τα στοιχεία εσωτερικού ελέγχου διαιρούνται σε πέντε τμήματα, συγκεκριμένα τον περιβαλλοντικό έλεγχο, την εκτίμηση κινδύνων, τις δραστηριότητες ελέγχου, την ενημέρωση και την επικοινωνία και τον έλεγχο. Αυτά τα πέντε στοιχεία είναι ενσωματωμένα μεταξύ τους. Ο περιβαλλοντικός έλεγχος αποτελείται από δράσεις και πολιτικές.

Η διεξαγωγή των εσωτερικών ελέγχων μπορεί να εφαρμοστεί στην οργάνωση της εταιρείας και απαιτεί έναν κανόνα ή διαδικασία που καθορίζεται από τη διοίκηση της εταιρείας. Ο καθορισμός κατευθυντήριων γραμμών για κάθε στοιχείο του οργανισμού κατά την εκτέλεση των αντίστοιχων καθηκόντων του αποσκοπεί στο να καταστήσει δυνατή την ορθή διαχείριση της οργάνωσης.

Οι περιβαλλοντικοί έλεγχοι στη χρηματοοικονομική πληροφόρηση είναι να διασφαλιστούν οι κατάλληλες διαδικασίες χρηματοοικονομικής πληροφόρησης κατά τη διαχείριση της συλλογής δεδομένων συναλλαγών, επεξεργασίας συναλλαγών έτσι ώστε να παράγουν ποιοτικές οικονομικές καταστάσεις.

Η δραστηριότητα ελέγχου είναι μια επιπρόσθετη εποπτεία των διαδικασιών και των πολιτικών που έχουν εφαρμοστεί στην περιβαλλοντική παρακολούθηση και τη διαχείριση των υφιστάμενων πληροφοριακών συστημάτων με στόχο την εξασφάλιση της εμπιστοσύνης που επαρκεί για τον καθορισμό επιτεύξιμων στόχων (Ricchiute, 2006). Με άλλα λόγια, οι δραστηριότητες παρακολούθησης αποσκοπούσαν στην εποπτεία των δραστηριοτήτων της οντότητας στο σύνολό της, προκειμένου να παραμείνουν στη διαδρομή που έχει τεθεί.

Ο Agen (2014) αναφέρει ότι η δραστηριότητα ελέγχου είναι μια δραστηριότητα ελέγχου των δραστηριοτήτων του περιβάλλοντος ελέγχου, των αξιολογητών κινδύνου, των δραστηριοτήτων πληροφόρησης και επικοινωνίας και παρακολούθησης. Απαιτούνται πληροφορίες και επικοινωνία για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων οποιουδήποτε οργανισμού, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής εσωτερικού ελέγχου. Η σχέση μεταξύ παροχής και εφαρμογής διαδικασιών είναι ο τρόπος επικοινωνίας, ενώ στην ανακοίνωση γίνεται η ροή πληροφοριών μεταξύ των ενδιαφερομένων.

Τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα (AIS) είναι ένα παράδειγμα πληροφόρησης και επικοινωνίας στην οντότητα της οργάνωσης. Ο Arens (2014) αναφέρει ότι ο σκοπός της επικοινωνίας και των λογιστικών πληροφοριών είναι η καταγραφή, επεξεργασία και αναφορά πράξεων οντότητας και η διατήρηση της λογοδοσίας των σχετικών περιουσιακών στοιχείων. Παραδείγματα δεδομένων των συναλλαγών επιχειρήσεων καταγράφονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία από τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα για την κατάρτιση της οικονομικής αναφοράς.

Οι δραστηριότητες παρακολούθησης είναι μια δραστηριότητα αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας και της ποιότητας της εφαρμογής του εσωτερικού ελέγχου της οντότητας. Αυτή η δραστηριότητα παρακολούθησης κατέληξε σε σύσταση εάν η υλοποίηση του εσωτερικού ελέγχου της οντότητας λειτουργεί σωστά ή χρειάζεται πληροφόρηση.

Γενικά, αυτές οι δραστηριότητες παρακολούθησης διεξάγονται από την υπηρεσία εσωτερικού ελέγχου, η οποία είναι το εκτεταμένο έργο της παρακολούθησης της πορείας του διοικητικού συμβουλίου στις δραστηριότητες της εταιρείας, όπως η εποπτεία του κύκλου πωλήσεων που ξεκινά από την παραλαβή των εντολών πώλησης, για παραλαβή αγαθών και παράδοση από τον καταναλωτή.

Ο εσωτερικός έλεγχος λειτουργεί ως επίβλεψη των δραστηριοτήτων της εταιρείας που προάγουν την αποτελεσματικότητα της οικονομικής πληροφόρησης, η οποία παρουσιάζεται αξιόπιστα και ετοιμάζεται σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες (Konrath, 2002). Οι αδύναμοι εσωτερικοί έλεγχοι θα έχουν ως αποτέλεσμα οι οικονομικές καταστάσεις να επιτρέπουν τις αναφερόμενες ανακρίβειες και να μην μπορούν να προληφθούν ή να έχουν κάνει προηγούμενα σφάλματα (Ricchiute, 2006).

Ο εσωτερικός έλεγχος είναι μέρος της διαχειριστικής λειτουργίας και σκοπός είναι να παρέχει τη βεβαιότητα ότι οι υπάρχουσες πολιτικές θα εφαρμοστούν στην εταιρεία σωστά. Η πολιτική είναι μία από τις πολιτικές που διέπουν την εποπτεία του λογιστικού συστήματος και παρέχει επαρκή εγγύηση ότι οι χρηματοοικονομικές συναλλαγές έχουν καταγραφεί σύμφωνα με την ισχύουσα διαδικασία και αποφεύγουν την ανακρίβεια των οικονομικών καταστάσεων (Boynton, et al, 2001: 334)

Οι αδυναμίες εσωτερικού ελέγχου του ζεύγους θα οδηγήσουν στην εποπτεία της ακρίβειας και της εγκυρότητας των οικονομικών στοιχείων σε ασθενές αποτέλεσμα στην ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης. Τα οικονομικά στοιχεία που είναι οικονομικά ασήμαντα και που υποβάλλονται σε επεξεργασία από το λογιστικό πληροφοριακό σύστημα θα παράγουν οικονομικές καταστάσεις που θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη λήψη αποφάσεων τρίτων (Costelo και Wittenberg, 2010).

Η απάτη συμβαίνει λόγω παραβίασης του κράτους δικαίου και της διαχείρισης και το σφάλμα οφείλεται στην έλλειψη εποπτείας, συμπεριλαμβανομένων των σφαλμάτων στη χρηματοοικονομική πληροφόρηση. Οι εσωτερικοί έλεγχοι επηρεάζουν σημαντικά τις επενδυτικές αποφάσεις. Η έρευνα που διεξήχθη από τους Cheng, et al (2013), δήλωσε ότι η αποδοτικότητα των επενδύσεων λαμβάνει χώρα αφού η εταιρεία αποκάλυψε ότι υπάρχει σημαντική αδυναμία του εσωτερικού ελέγχου της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης.

Η μελέτη τη βιβλιογραφίας αποδεικνύει ότι ο εσωτερικός έλεγχος επηρεάζει την ποιότητα της χρηματοοικονομικής αναφοράς, ο αποτελεσματικός εσωτερικός έλεγχος έχει θετικό αντίκτυπο στην ποιότητα των οικονομικών καταστάσεων της εταιρείας και έχει ως στόχο να αποτελέσει τη βάση για τη λήψη αποφάσεων.

Ο Judani (2012), σε μια μελέτη με τίτλο “Η χρησιμότητα ενός συστήματος λογιστικής πληροφόρησης για αποτελεσματική οργανωτική απόδοση”, δήλωσε ότι τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα είναι πολύ χρήσιμα για την απόδοση του οργανισμού. Η μελέτη αυτή αποδεικνύει ότι τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα δίνουν θετική συμβολή στην απόδοση του οργανισμού συμπεριλαμβανομένων των επιδόσεων της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης.

Οι Al-Qudah και Ahmed (2011), σε μια μελέτη με τίτλο “Ο αντίκτυπος του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης σχετικά με την αποτελεσματικότητα του εσωτερικού ελέγχου στην μελέτη της Εμπορικής Τράπεζας της Ιορδανίας”, δήλωσαν ότι τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα του εσωτερικού ελέγχου.

Εν συνεχεία, οι Costelo, και Regina, (2010), σε μελέτη με τίτλο “Ο αντίκτυπος της ποιότητας της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης στην σύναψη του χρέους”,

παρέχουν στοιχεία από την εσωτερική ελεγκτική αδυναμία, αναφέροντας ότι ο δανειστής χρησιμοποιεί οικονομικά στοιχεία ως βάση για τη λήψη αποφάσεων, όπως οι κατευθυντήριες γραμμές για τις τιμές και η βασική προστασία της ασφάλειας ή η αξιοποίηση της πιστοληπτικής ικανότητας.

Οι Alali et al. (2008), σε μια μελέτη με τίτλο “Έλλειψεις στον έλεγχο των τεχνολογιών πληροφορικής που επηρεάζουν τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση”, δηλώνουν ότι η ασφάλεια της τεχνολογίας των πληροφοριών είναι λιγότερο εποπτική. Ο Mohamed (2009), σε μια μελέτη με τίτλο “Ποιότητα εσωτερικού ελέγχου επί της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, της εταιρικής διακυβέρνησης και της πιστοληπτικής ικανότητας”, δηλώνει ότι η έλλειψη εσωτερικού ελέγχου ποιότητας οδήγησε στο χαμηλό επίπεδο πιστοληπτικής αξιολόγησης.

Η μελέτη αναφέρει επίσης ότι η κακή ποιότητα των εσωτερικών ελέγχων οδήγησε σε μειωμένα επίπεδα αξιολόγησης επενδύσεων χρέους. Στη συνέχεια, η καλή εταιρική διακυβέρνηση θα επηρεάσει θετικά την ποιότητα του εσωτερικού ελέγχου. Επίσης, οι Li και Wang (2010), στην έρευνα με τίτλο “Η ποιότητα της χρηματοοικονομικής αναφοράς και η αποδοτικότητα των εταιρικών επενδύσεων: η κινεζική εμπειρία”, δήλωσαν ότι η ποιότητα των οικονομικών πληροφοριών έχει θετική επίδραση στην αποτελεσματικότητα των επενδύσεων σε μεγάλες εταιρείες και στις εμπορικές εταιρείες που ανήκουν στο αμερικανικό κοινό.

Τέλος, ο Rodrigo (2009) σε μία έρευνα με τίτλο “Ποιότητα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και Επενδυτική Αποδοτικότητα”, εξέφρασε την ισχυρή συσχέτιση μεταξύ της ποιότητας της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης από την αποτελεσματικότητα των επενδύσεων, ιδιαίτερα των εταιρειών χαμηλής ποιότητας πληροφοριών.

5.4 Απόδοση χρηματοοικονομικής αναφοράς στις επιχειρήσεις

Ο Horngren et al (1996) ορίζει ότι η χρηματοοικονομική αναφορά είναι μια διαδικασία εντοπισμού, μέτρησης, συσσώρευσης, ανάλυσης, προετοιμασίας, ερμηνείας και κοινοποίησης πληροφοριών σε εξωτερικούς χρήστες όπως οι μέτοχοι, οι προμηθευτές, οι τράπεζες και η κυβέρνηση ως ρυθμιστές.

Ο σκοπός της οικονομικής πληροφόρησης σύμφωνα με τον Knapp (1998) είναι:

- Οι οικονομικές καταστάσεις να παρουσιάζουν πληροφορίες χρήσιμες για επενδυτικές αποφάσεις, δάνεια και άλλες οικονομικές αποφάσεις,
- οι οικονομικές καταστάσεις να παρουσιάζουν πληροφορίες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων και που προβλέπουν ότι οι μελλοντικές ταμειακές ροές θα προέρχονται από την επιχείρηση
- Οι οικονομικές καταστάσεις παρέχουν πληροφορίες για τα περιουσιακά στοιχεία, το χρέος και άλλες συναλλαγές ή γεγονότα που έχουν ως αποτέλεσμα αλλαγές στα περιουσιακά στοιχεία και τα χρέη. Η οικονομική πληροφόρηση από την Higson (2003), καθώς και η χρηματοοικονομική πληροφόρηση μπορεί να ερμηνευτεί ως μια μορφή αντιμετώπισης πράξεων που παράγουν λογιστικά δεδομένα και στη συνέχεια να κοινοποιεί τα δεδομένα σε εξωτερικά μέρη που ενδιαφέρονται για την οικονομική πληροφόρηση της εταιρείας.

Ενώ οι Warren, et al (1999) ορίζουν ότι η χρηματοοικονομική αναφορά εστιάζει στην καταγραφή και αναφορά οικονομικών δεδομένων και επιχειρηματικής δραστηριότητας. Στη συνέχεια, οι Kieso et al (2011) ορίζουν τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση ως μια διαδικασία η οποία κορυφώνεται με τη φάση παρουσίασης των οικονομικών καταστάσεων της εταιρείας για χρήση από εσωτερικά και εξωτερικά μέρη.

Η ίδια άποψη σχετικά με την προτεινόμενη χρηματοοικονομική αναφορά από τον Lau (2009) υποδηλώνει ότι η χρηματοοικονομική πληροφόρηση είναι ένα σύστημα που καταγράφει και συνοψίζει τις επιχειρηματικές και χρηματοοικονομικές συναλλαγές, αναλύει και επαληθεύει και αναφέρει τα αποτελέσματα. Εν τω μεταξύ, σύμφωνα με τους Elliot και Elliot (2011), ορίζεται ως η παροχή χρηματοοικονομικής πληροφόρησης για τις οικονομικές πληροφορίες σχετικά με την αναφέρουσα οντότητα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τους σημερινούς και τους δυνητικούς επενδυτές κατά τον χρόνο λήψης αποφάσεων και υποβολής εκθέσεων.

Στη συνέχεια, ο Rosenfield (2006) ορίζει την οικονομική πληροφόρηση ως συναλλαγή δύο εξόδων, ο πρώτος είναι εκδότης ο οποίος επιβλέπει την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων της διαδικασίας χρηματοοικονομικής αναφοράς και

την δημοσιεύει στο δεύτερο μέρος, καθώς οι χρήστες αναφέρουν ότι η ελπίδα μπορεί να συμβάλει στη βελτίωση των συνολικών οικονομικών αποφάσεων της επιχείρησης.

Έτσι, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η χρηματοοικονομική πληροφόρηση είναι ένα σύστημα που καταγράφει και συνοψίζει τις συναλλαγές και την επιχειρηματική χρηματοδότηση στις οικονομικές καταστάσεις που χρησιμοποιούνται για τους παρόντες σκοπούς, προκειμένου να βελτιώσει τις οικονομικές αποφάσεις των ενδιαφερομένων. Η χρηματοοικονομική πληροφόρηση είναι επίσης μια διαδικασία μετατροπής των δεδομένων σε χρηματοοικονομικές πληροφορίες προς υποστήριξη των δραστηριοτήτων κάθε επιχείρησης.

Η ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης είναι η δυνατότητα πληροφόρησης στις οικονομικές καταστάσεις που ωφελεί τον χρήστη. Οι όροι ορισμένων πληροφοριών ποιότητας όπως εκφράστηκαν από τον Romney (2010) είναι σχετικοί, αξιόπιστοι, πλήρεις, έγκαιροι, κατανοητοί και προσιτοί.

Η ποιοτική χρηματοοικονομική πληροφόρηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βάση για μια απόφαση του καταναλωτή με τις ακόλουθες απαιτήσεις:

1. Συνάφεια, που σημαίνει ότι οι διαθέσιμες οικονομικές πληροφορίες σε περιόδους ανάγκης μπορούν να κάνουν τη διαφορά στην απόφαση του χρήστη να κάνει προβλέψεις των παρελθόντων, παρόντων και μελλοντικών γεγονότων ή να κάνουν αλλαγές στις προβλέψεις που έχουν οριστεί λόγω των αποτελεσμάτων και των αποφάσεων που έχουν γίνει προηγουμένως.
2. Αξιόπιστες οικονομικές πληροφορίες πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις που παρουσιάζονται και να είναι σύμφωνες με το συμβάν/γεγονός που αντιπροσωπεύει.
3. Η τρίτη απαίτηση για αξιόπιστη χρηματοοικονομική πληροφόρηση είναι ουδέτερη σημαίνει απαλλαγή από τη μεροληψία και τα αριθμητικά στοιχεία των χρηματοοικονομικών πληροφοριών τα οποία δεν καθορίζονται από τα συμφέροντα ορισμένων μερών.

Οι οικονομικές πληροφορίες που μπορούν να συγκριθούν με παρόμοιες εταιρείες μπορούν να αυξήσουν την αξία των ίδιων των πληροφοριών. Οι Kieso et al (2010)

δηλώνουν ότι οι ποιοτικές χρηματοοικονομικές πληροφορίες πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- 1) Συνάφεια που σημαίνει ότι τα λογιστικά στοιχεία πρέπει να είναι σε θέση να πάρουν διαφορετική απόφαση, τα συστατικά πρέπει να έχουν προγνωστική αξία, και η πρόβλεψη μελλοντικών συνθηκών να έχει αξία επιβεβαίωσης που βοηθά τον χρήστη να επιβεβαιώσει ή να διορθώσει τις πληροφορίες που είχαν οι επενδυτές προηγουμένως.
- 2) Το δεύτερο στοιχείο είναι η ποιότητα των απαιτήσεων λογιστικής πληροφόρησης που ταιριάζει με τον αριθμό και την περιγραφή της υπάρχουσας πραγματικότητας. Η έντιμη παρουσίαση συνδέεται με την πληρότητα ότι όλες οι απαραίτητες πληροφορίες έχουν παρουσιαστεί με πλήρη τρόπο. Η επόμενη απαίτηση είναι ουδέτερη και σημαίνει ότι οι πληροφορίες που παρουσιάζονται από την εταιρεία εξυπηρετούν ορισμένα μέρη έναντι των συμφερόντων των άλλων μερών. Και η τελευταία προϋπόθεση που παρουσιάζεται σε μια έντιμη λογιστική πληροφορία πρέπει να είναι χωρίς σφάλματα.

Σύμφωνα με τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα είναι πολύ χρήσιμο για την εταιρεία να παράγει χρηματοοικονομικές πληροφορίες για εσωτερικά και εξωτερικά μέρη (Salehi, et al, 2010, Jones and Rama, 2003). Ο Welsch (1998) δηλώνει ότι το λογιστικό σύστημα παράγει οικονομικές πληροφορίες που χρησιμοποιούνται από εσωτερικούς διαχειριστές για το σχεδιασμό και την εποπτεία.

Η έρευνα που διεξήχθη από τους Sacer και Oluic (2013) δήλωσε ότι η ποιότητα του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης εξαρτάται από τη δημιουργία της τεχνολογίας των πληροφοριών, τη διαδικασία και την παραγωγή οικονομικών καταστάσεων. Ο Hall (2011) αναφέρει ότι το λογιστικό σύστημα πληροφοριών αποτελείται από τρία μέρη:

- 1) το σύστημα επεξεργασίας συναλλαγών που χρησιμοποιείται για την υποστήριξη των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της εταιρείας,
- 2) το γενικό μητρώο / σύστημα χρηματοοικονομικής πληροφόρησης που παράγει οικονομικές καταστάσεις όπως δηλώσεις εισοδήματος, ισολογισμούς, καταστάσεις

ταμειακών ροών, φορολογικές δηλώσεις και εκθέσεις που απαιτούνται για τη νομική διαδικασία .

3) το σύστημα αναφοράς διαχείρισης που είναι η πληροφορία που προορίζεται για εκθέσεις εσωτερικής διαχείρισης για λήψη αποφάσεων όπως ο προϋπολογισμός, και άλλες εκθέσεις ευθύνης. Το λογιστικό πληροφοριακό σύστημα χτίστηκε με κύριο σκοπό τη διεκπεραίωση των λογιστικών δεδομένων που απαιτούνται (Azhar Susanto, 2009). Τα ενδιαφερόμενα μέρη χρησιμοποιούν τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα τα οποία σύμφωνα με τους Needles, et al (1999) βοηθούν τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων των εταιρειών που αποτελούνται από:

1) η διεύθυνση είναι το τμήμα οικονομικών, παραγωγής και λειτουργίας, μάρκετινγκ, και το ανθρώπινο δυναμικό,

2) τα μέρη που ενδιαφέρονται άμεσα για τις οικονομικές καταστάσεις όπως είναι οι επενδυτές και οι πιστωτές,

3) τα μέρη που δεν ενδιαφέρονται άμεσα για τις οικονομικές καταστάσεις των φορολογικών αρχών, των ρυθμιστικών αρχών, των συνδικάτων, των πελατών και των οικονομικών σχεδιαστών. Η εταιρεία απαιτεί να παράγει κατάλληλες οικονομικές καταστάσεις, γρήγορες και ακριβείς.

4) τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα είναι ένας συνδυασμός λογιστικών συστημάτων και συστημάτων πληροφοριών

5) Το λογιστικό πληροφοριακό σύστημα βασίζεται γενικά στην τεχνολογία της πληροφορίας, χρησιμοποιώντας τεχνολογία ηλεκτρονικών υπολογιστών για τη διαχείριση των δεδομένων και των συναλλαγών στις οικονομικές καταστάσεις.

5.6 Αποτελεσματικότητα των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων

Ο Toposh (2014) υποστήριξε ότι άλλα ποιοτικά χαρακτηριστικά των λογιστικών πληροφοριών μπορούν επίσης να διατηρηθούν εάν υπάρχει σωστό σύστημα εσωτερικού ελέγχου σε έναν οργανισμό. Οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι διαδικασίες που δημιουργούνται για την προστασία περιουσιακών στοιχείων, τη διασφάλιση

αξιόπιστων λογιστικών εκθέσεων, την προώθηση της αποτελεσματικότητας και την ενθάρρυνση της τήρησης των πολιτικών της εταιρείας.

Οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι απαραίτητοι για την επίτευξη ορισμένων στόχων όπως η αποτελεσματική και ομαλή διεξαγωγή της λογιστικής των συναλλαγών, της διαφύλαξης των περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο της τήρησης της πολιτικής διαχείρισης, της πρόληψης των σφαλμάτων και της ανίχνευσης σφαλμάτων, της πρόληψης της απάτης και της ανίχνευσης απάτης και της διασφάλισης της ακρίβειας, της πληρότητας, της αξιοπιστίας και της έγκαιρης προετοιμασίας των λογιστικών στοιχείων.

Εάν υπάρχει καλός εσωτερικός έλεγχος σε κάθε οργανισμό, η διοίκηση μπορεί να χρησιμοποιήσει πληροφορίες με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη για να διατηρήσει σωστά τις επιχειρηματικές δραστηριότητές του που παρέχει το AIS.

Αλλά αν ο εσωτερικός έλεγχος δεν είναι ισχυρός, η διοίκηση δεν μπορεί να επιτύχει το στόχο της. Ο Marshal και ο Romney (2015) υποστήριξαν ότι η ανάπτυξη ενός συστήματος εσωτερικού ελέγχου απαιτεί πλήρη κατανόηση των δυνατοτήτων και των κινδύνων της τεχνολογίας της πληροφορικής (ΤΠ) καθώς και τον τρόπο χρήσης της πληροφορικής για την επίτευξη στόχων οργανωτικού ελέγχου. Οι προγραμματιστές συστημάτων βοηθούν τη διοίκηση να επιτύχει τους στόχους ελέγχου μέσω σχεδιασμού αποτελεσματικών συστημάτων ελέγχου που υιοθετούν μια προσέγγιση για την εξάλειψη των σφαλμάτων και την ανίχνευση, τη διόρθωση και ανάκτηση από απειλές όταν εμφανίζονται, στο αρχικό στάδιο του σχεδιασμού. Υποστήριξαν επίσης ότι ο εσωτερικός έλεγχος εκτελεί τις ακόλουθες σημαντικές λειτουργίες:

- **Προληπτικοί έλεγχοι:** οι οποίοι αποτρέπουν τα προβλήματα προτού προκύψουν. Παραδείγματα περιλαμβάνουν η πρόσληψη ειδικευμένου προσωπικού, ο διαχωρισμός των καθηκόντων των εργαζομένων και ο έλεγχος της φυσικής πρόσβασης σε περιουσιακά στοιχεία και πληροφορίες.
- **Έλεγχος:** το οποίο ανακαλύπτει προβλήματα που δεν εμποδίζονται. Παραδείγματος χάριν, διπλός έλεγχος των υπολογισμών και προετοιμασία τραπεζικών συμφωνιών και μηνιαίων ισοζυγίων.
- **Διορθωτικός έλεγχος:** ο οποίος εντοπίζει και διορθώνει προβλήματα καθώς και αποκαθιστά τα προκύπτοντα σφάλματα. Παραδείγματα περιλαμβάνουν τη

διατήρηση αντιγράφων ασφαλείας αρχείων, τη διόρθωση σφαλμάτων εισαγωγής δεδομένων και την εκ νέου υποβολή συναλλαγών για μεταγενέστερη επεξεργασία.

- **Γενικός έλεγχος:** έλεγχοι που έχουν σχεδιαστεί για να διασφαλίζουν σταθερότητα και καλή διαχείριση ενός συστήματος πληροφοριών ενός οργανισμού. Παράδειγμα, περιλαμβάνει την υποδομή ασφαλείας, την απόκτηση λογισμικού, τον έλεγχο ανάπτυξης και συντήρησης.
- **Στοιχεία ελέγχου εφαρμογών:** Έλεγχοι που αποτρέπουν, ανιχνεύουν και διορθώνουν λάθη συναλλαγών και απάτες στα προγράμματα εφαρμογών. Αφορά την ακρίβεια και την εξουσιοδότηση των δεδομένων που συλλέγονται, εισάγονται, επεξεργάζονται, αποθηκεύονται, μεταδίδονται σε άλλο σύστημα και αναφέρονται.

Το λογιστικό πληροφοριακό σύστημα θεωρείται ως σημαντικός οργανωτικός μηχανισμός που είναι κρίσιμος για την αποτελεσματικότητα της διαχείρισης αποφάσεων και του ελέγχου σε οργανισμούς. Ο Oguntimehin (2001) δήλωσε ότι η οργανωτική αποτελεσματικότητα είναι η ικανότητα να παράγει το πληροφοριακό σύστημα το επιθυμητό αποτέλεσμα. Ο Wilkinson (2000) σημείωσε ότι ένα αποτελεσματικό σύστημα λογιστικής πληροφόρησης εκτελεί διάφορες βασικές λειτουργίες όπως η συλλογή δεδομένων, η συντήρηση δεδομένων, τα συστήματα λογιστικής πληροφόρησης δεδομένων και η διαχείριση γνώσης, ο έλεγχος των δεδομένων (συμπεριλαμβανομένης της ασφάλειας) και η παραγωγή πληροφοριών.

Έτσι, η αποτελεσματικότητα σημαίνει επίτευξη των στόχων με το χαμηλότερο δυνατό κόστος (Abdullah και Qattani 2007). Ενώ άλλοι ερευνητές όπως οι Hassani και Kharabsheh (2000) ορίζουν την αποτελεσματικότητα ως σχέση μεταξύ των επιτευχθέντων στόχων και των προγραμματισμένων στόχων. Με άλλα λόγια, θα μπορούσε να ποσοτικοποιηθεί ως λόγος για να δείξει την αποτελεσματικότητα μιας οντότητας.

Υπάρχουν πολλοί παράγοντες που επηρεάζουν την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα των συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης, όπως ειδικευμένοι ανθρώπινοι πόροι, λογισμικό και υλικό και βάσεις δεδομένων. Επομένως, τα συστήματα λογιστικής πληροφόρησης συνδυάζονται από αυτούς τους τρεις

παράγοντες, που είναι, ο συνδυασμός καλά καταρτισμένων ανθρώπινων πόρων, το καλύτερο λογισμικό και το υλικό και οι βάσεις δεδομένων. (Ramly, 2011).

Ο Hafnawi (2001) δήλωσε ότι το λογιστικό σύστημα πληροφόρησης πρέπει να έχει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά για να είναι αποτελεσματικό και αποδοτικό:

- Ακριβής
- Προσωρινό.
- Να παρέχει στη διοίκηση τις απαραίτητες πληροφορίες για τον έλεγχο και την αξιολόγηση των οικονομικών δραστηριοτήτων.
- Να παρέχει στη διοίκηση τις απαραίτητες πληροφορίες που τους βοηθούν στο σχεδιασμό.
- Να παρέχει στη διοίκηση ανατροφοδότηση
- Ευέλικτο για να ταιριάζει στις περιβαλλοντικές αλλαγές.

Υποστηρίζεται ότι θεωρείται στρατηγική επιτυχία το αποτέλεσμα του σχεδιασμού του λογιστικού συστήματος (AIS) (Langfield -Smith, 1997). Πρόσφατα, αρκετές μελέτες υποστήριξαν ότι ο AIS διαδραματίζει ενεργό ρόλο στη διαχείριση της στρατηγικής, ενεργώντας ως μηχανισμός που επιτρέπει την οργανωτική στρατηγική (Chenhall, 2003, Gerdin και Greve 2004).

Πολλές μελέτες έχουν αναλύσει το ρόλο του AIS στη στρατηγική διαχείριση, εξετάζοντας τα χαρακτηριστικά του AIS υπό διαφορετικές στρατηγικές προτεραιότητες (Ittner and Lacker, 1997, Bouwens and Aberneth, 2000). Έχει επίσης αναλύσει την επίδραση της απόδοσης της αλληλεπίδρασης μεταξύ ορισμένων τύπων στρατηγικών και διαφορετικού σχεδιασμού του AIS (διαφορετική τεχνική και πληροφορία).

Ο κατάλληλος σχεδιασμός του AIS υποστηρίζει επιχειρηματικές στρατηγικές με τρόπο που αυξάνει την οργανωτική απόδοση (Chenchall 2003). Ισχυρίζεται ότι η αύξηση των επενδύσεων AIS θα αποτελέσει μοχλό για την επίτευξη μιας ισχυρότερης, πιο ευέλικτης εταιρικής κουλτούρας για να αντιμετωπίσει επίμονες αλλαγές στο περιβάλλον. Η καινοτομία είναι το κίνητρο με το οποίο θα δημιουργηθεί ένας ενάρετος κύκλος που θα οδηγήσει σε καλύτερες επιδόσεις της επιχείρησης και

μείωση των χρηματοοικονομικών και οργανωτικών εμποδίων, ενώ παράλληλα θα επιτρέψει την πρόσβαση στην κεφαλαιαγορά.

Προηγούμενες έρευνες έδειξαν ότι η υιοθέτηση του λογιστικού συστήματος αυξάνει την απόδοση, την κερδοφορία και την αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων στη Μαλαισία, την Ισπανία, τη Φινλανδία, το Πακκίνο και το Ιράν. Υποστηρίζεται επίσης ότι οι επιχειρήσεις μπορούν να επιτύχουν υψηλές επιδόσεις όταν μπορούν να αντέξουν οικονομικά την υλοποίηση ορισμένων τεχνολογικών εξελίξεων.

Υπάρχουν μελέτες που επιτυγχάνουν θετική σχέση μεταξύ επενδύσεων στην πληροφορική και οικονομικής αποδοτικότητας, οικονομικής κερδοφορίας και προστιθέμενης αξίας (Menachemi et al., 2006, Verhees and Meulenberg, 2004). Ωστόσο, άλλες έρευνες δείχνουν ότι δεν υπάρχει σαφής σχέση μεταξύ αυτού του τύπου επένδυσης και των δεικτών απόδοσης (Dibrell et al., 2008, Rai, 1996). Αυτοί οι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι, επί του παρόντος, η πληροφορική είναι άμεσα διαθέσιμη και η χρήση τους δεν παρέχει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα για την επίτευξη βελτιωμένων αποτελεσμάτων (Powell and Dent-Micallef, 1997).

Ομοίως, υποστηρίζουν ότι πολλές επιχειρήσεις έχουν επενδύσει στην τεχνολογία πληροφορικής, αλλά δεν επιτυγχάνουν τους καθορισμένους στόχους απόδοσης. Παρόλο που η έρευνα σχετικά με τον δείκτη IT Performance είναι πιο άφθονη σε επιχειρήσεις μεγάλου μεγέθους, η ανάλυση των επιπτώσεων σε μικρότερα μεγέθη καθίσταται ιδιαίτερα σημαντική επειδή οι επενδύσεις σε αυτές τις τεχνολογίες μπορεί να τους δώσουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα και την ευκαιρία να βρεθούν καλύτερα αποτελέσματα που να είναι πιο ευέλικτα και έχουν καλύτερη ικανότητα απόκρισης (Pérez et al., 2010, Larsen and Lomi, 2002).

Οι Perez, Raquel και Clara (2011) εξέτασαν τον αντίκτυπο του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης (AIS) στα μέτρα απόδοσης, με εμπειρικά στοιχεία στις ισπανικές μικρές επιχειρήσεις. Η ερευνητική μελέτη βασίστηκε σε εμπειρικά μέτρα σχετικά με τη σχέση μεταξύ της χρήσης λογιστικού συστήματος πληροφοριών (AIS) και των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (MME) στην Ισπανία, ενώ οι επιχειρήσεις βελτίωσαν τους δείκτες επιδόσεων και την παραγωγικότητα.

Η έρευνα διεξήχθη για να εξακριβωθεί ο βαθμός στον οποίο αναπτύχθηκαν και εφαρμόστηκαν συστήματα λογιστικής πληροφόρησης στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και στη συνέχεια έγινε ανάλυση της έκτασης των επιπτώσεων από την εισαγωγή λογιστικών συστημάτων πληροφόρησης για τη βελτίωση των δεικτών αποτελεσμάτων και της παραγωγικότητας. Διαπιστώθηκε το ενδιαφέρον αποτέλεσμα ότι υπάρχει μια θετική σχέση μεταξύ των ΜΜΕ που χρησιμοποιούν το AIS για δημοσιονομική και τραπεζική διαχείριση και των μέτρων βελτίωσης της απόδοσης.

Ο Kabiru και ο Abdullahi (2014) ισχυρίστηκαν ότι η χρήση λογιστικών πληροφοριών είναι σημαντική για την απλούστευση των ζητημάτων και την παροχή ποιοτικών πληροφοριών στον τραπεζικό κλάδο της Νιγηρίας, η χρήση του AIS οδήγησε επίσης στην έγκαιρη και ακριβή προετοιμασία των εκθέσεων και έχουν απεριόριστη πρόσβαση στις τραπεζικές υπηρεσίες μέσω της τραπεζικής μέσω Διαδικτύου.

Η τεχνολογία της πληροφορίας έχει καταστεί κρίσιμος επιχειρηματικός πόρος επειδή η απουσία της μπορεί να οδηγήσει σε κακή απόφαση και, τελικά, σε αποτυχία των επιχειρήσεων. Η μελέτη τους σκοπεύει να ανακαλύψει τον αντίκτυπο του πληροφοριακού συστήματος στον τραπεζικό τομέα της Νιγηρίας, στον οποίο χρησιμοποιήθηκαν τόσο τα πρωτογενή όσο και τα δευτερεύοντα δεδομένα.

Διαπιστώθηκε ότι η τεχνολογία λογιστικής πληροφόρησης μπορεί να βελτιώσει την απόδοση των τραπεζών μειώνοντας το λειτουργικό κόστος και διευκολύνοντας τις συναλλαγές μεταξύ πελατών εντός του ιδίου ή διαφορετικού δικτύου.

Οι Onaolapo και Odetayo (2012) πιστεύουν ότι το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης έχει σημαντική επίδραση στην οργανωτική αποτελεσματικότητα. Η μελέτη εξέτασε την επίδραση του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης στην οργανωτική αποτελεσματικότητα ειδικά στην ποιότητα της οικονομικής έκθεσης και της λήψης αποφάσεων. Χρησιμοποιήθηκαν εργαλεία περιγραφικής και συσχετιστικής στατιστικής για την ανάλυση των δεδομένων με τη βοήθεια του στατιστικού πακέτου για τις κοινωνικές επιστήμες SPSS.

Στη συνέχεια υποβλήθηκαν συστάσεις τόσο στους διαχειριστές τέτοιων οργανισμών όσο και στην κυβέρνηση σχετικά με τον τρόπο χρήσης του πακέτου λογισμικού

γνωστού ως "Financial and project accounting" που μπορεί να βελτιώσει την απόδοση στο τμήμα οικονομικών.

Σύμφωνα με τα ευρήματα της έρευνας Ogah (2013) και Saudani (2012) πολλές επιχειρήσεις μικρής κλίμακας δεν χρησιμοποιούν το λογιστικό σύστημα πληροφοριών το οποίο οδήγησε σε χαμηλά επίπεδα επιδόσεων λόγω έλλειψης τήρησης αρχείων επιχειρηματικών πληροφοριών. Επιπλέον, τα θέματα όπως η διακύμανση, η ζήτηση ή η αλλαγή της στάσης των πελατών έναντι συγκεκριμένων προϊόντων ή υπηρεσιών δεν μπορούν εύκολα να προβλεφθούν.

Τα ευρήματα της έρευνας δείχνουν επίσης ότι τα συστήματα λογιστικής πληροφόρησης (AIS) έχουν άμεσο αντίκτυπο στο επίπεδο κερδοφορίας των μικρών επιχειρήσεων καθώς επιταχύνουν την επεξεργασία των δεδομένων. Τα δεδομένα ταξινομούνται εύκολα με πιο λεπτομερή τρόπο, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα την εξοικονόμηση χρόνου. Το σύστημα πληροφοριών χρησιμοποιείται κυρίως από πολλούς οργανισμούς για τη βελτίωση της αποδοτικότητας των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων με την αυτοματοποίηση των υφιστάμενων λειτουργιών.

Παλαιότερες έρευνες έδειξαν ότι με την υιοθέτηση λογιστικών πληροφοριών μπορεί να βελτιωθεί η απόδοση της επιχείρησης. Υπάρχει πάντα σημαντική βελτίωση στην απόδοση της επιχείρησης που υιοθετούν τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα. Το λογιστικό πληροφοριακό σύστημα είναι ένα ανώτερο σύστημα που επικεντρώνεται στον προσανατολισμό του χρήστη. Κύριος στόχος του AIS είναι η συλλογή και καταγραφή δεδομένων και πληροφοριών που αφορούν σε γεγονότα που μπορούν να έχουν οικονομικές επιπτώσεις στις επιχειρήσεις.

Επεξεργάζεται πληροφορίες και γνωστοποιεί τις πληροφορίες αυτές τόσο σε εξωτερικούς όσο και σε εσωτερικούς φορείς. Διεξήχθη έρευνα σχετικά με την επίδραση του λογιστικού συστήματος πληροφοριών στην κερδοφορία των πακιστανικών επιχειρήσεων. Η μελέτη διερεύνησε τους προσαρμογείς και τους μη προσαρμογείς του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης. Τα δειγματοληπτικά δεδομένα τους έλαβαν με τη χρήση σκόπιμων δειγματοληψιών ορισμένες επιλεγμένες δημόσιες εισηγμένες εταιρείες στο χρηματιστήριο του Καράτσι.

Η μελέτη χρησιμοποίησε την κερδοφορία ως ανεξάρτητη μεταβλητή η οποία μετράται με τον δείκτη αποδοτικότητας του συνόλου του ενεργητικού, και τη μόχλευση η οποία ποσοτικοποιείται με βάση το δείκτη χρέους και το μέγεθος της επιχείρησης το οποίο μετράται λαμβάνοντας το φυσικό λογάριθμο του συνολικού ενεργητικού. Η μελέτη είχε ως στόχο να ελέγξει τον πρωταρχικό ρόλο του λογιστικού συστήματος σε αυτή τη σχέση, έτσι ώστε οι Λογιστικές Πληροφορίες να λειτουργούν ως αξιόπιστη μεταβλητή στη μελέτη.

Τα ευρήματά τους αποκάλυψαν ότι η απόδοση της επιχείρησης διαφέρει με το πέρασμα των ετών με ή χωρίς λογιστικό σύστημα, αλλά με την ανάλυση παλινδρόμησης αποδείχθηκε ότι οι λογιστικές πληροφορίες έχουν σημαντική σχέση στην κερδοφορία. Επισημάνθηκε ότι οι επιχειρήσεις θα πρέπει να χρησιμοποιούν τον προγραμματισμό επιχειρησιακών πόρων (ERP) αφού έχουν πολλά οφέλη. Η κυβέρνηση πρέπει να αναλάβει ηγετικό ρόλο για την ανάληψη ακαδημαϊκών κατάρτισης ERP έτσι ώστε να μπορούν να παραχθούν εκπαιδευμένοι χρήστες ERP που να μπορούν να τους χρησιμοποιήσουν αποτελεσματικά.

Πρέπει να δοθεί συνείδηση τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα για τη χρήση αυτών των συστημάτων. Οι Omar και Ali (2012) διεξήγαγαν έρευνα σχετικά με τον αντίκτυπο του συστήματος λογιστικών πληροφοριών στο σχεδιασμό, τον έλεγχο και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων στα ξενοδοχεία Jodhpur. Η περιγραφική μέθοδος ανάλυσης χρησιμοποιήθηκε για τη συλλογή δεδομένων μέσω ερωτηματολογίων που διανεμήθηκαν σε διάφορους λογιστές ξενοδοχείων.

Μετά τη στατιστική ανάλυση των ερωτηματολογίων, εμφανίστηκαν αρκετά βασικά ευρήματα. Η μελέτη δείχνει ότι δεν υπάρχει σχέση μεταξύ συστήματος λογιστικής πληροφόρησης και σχεδιασμού, ελέγχου και λήψης αποφάσεων σε ξενοδοχεία τεσσάρων και πέντε αστέρων στο Jodhpur. Η μελέτη συνιστά την αύξηση της αποκατάστασης όλων των στελεχών και αναπτύσσει το πληροφοριακό σύστημα στα ξενοδοχεία Jodhpur για την αποτελεσματική εφαρμογή του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης.

Η μελέτη συνιστά επίσης ότι η ξενοδοχειακή διοίκηση του Jodhpur θα πρέπει να χρησιμοποιεί σύστημα λογιστικών πληροφοριών για τον έλεγχο των πληροφοριών

ώστε να αποκτήσει μεγαλύτερη συνάφεια, αποτελεσματικότητα κόστους, ακρίβεια, επικαιρότητα και σαφήνεια.

5.6 Επίδραση των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων στην Κερδοφορία

Ο όρος κερδοφορία αναφέρεται ως η δυνατότητα κέρδους σταδιακά για μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα ίδια τα κέρδη έχουν διαφορετικό νόημα από άνθρωπο σε άνθρωπο. Ο όρος κέρδος έχει διάφορες αντιλήψεις για τον ιδιοκτήτη, τους λογιστές και σε άλλους ρόλους. Το κέρδος λαμβάνεται μερικές φορές ως η απόδοση που δίδεται στους μετόχους. Για τους κοινούς ανθρώπους, ο όρος κέρδος αναφέρεται σε όλα τα έσοδα που εισρέουν στον επενδυτή. Σε έναν λογιστή, το κέρδος αναφέρεται σε πλεόνασμα εισοδήματος των εσόδων που πραγματοποιήθηκε εκτός του κόστους τόσο των μεταποιητικών όσο και των λοιπών λειτουργικών εξόδων.

Για όλους τους πρακτικούς σκοπούς το κέρδος είναι το επιχειρηματικό εισόδημα που λαμβάνεται υπό την επίδραση του λογιστή. Η κερδοφορία είναι τα μόνα ρεαλιστικά μέτρα απόδοσης των κεφαλαίων που επενδύονται στην επιχείρηση. Μετρείται σε όρους μεριδίου αγοράς που έχει αποκτηθεί για δεδομένη περίοδο.

Έτσι, η κερδοφορία μπορεί να υπολογιστεί βάσει της απόδοσης των πωλήσεων ή των περιθωρίων κέρδους που χρησιμοποιούνται στις επιχειρήσεις για να διαπιστωθούν οι αναλογίες κερδών από το εισόδημα. Αυτοί οι δείκτες κερδοφορίας είναι χρήσιμοι για τη μελλοντική αναφορά και την προετοιμασία του προϋπολογισμού καθώς και είναι χρήσιμοι για τη διοίκηση ώστε να λαμβάνει σημαντικές αποφάσεις.

Τα δεδομένα που καταγράφονται και επεξεργάζονται επιτρέπουν στη λογιστική πληροφορική να παρέχει εκθέσεις που βοηθούν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Οι περισσότερες λογιστικές πληροφοριακές τεχνολογίες μπορούν να αποφέρουν στατιστικά στοιχεία που υποδηλώνουν την απόδοση του προϊόντος ή της υπηρεσίας. Προκειμένου να βελτιωθεί η χρήση των οικονομικών πληροφοριών στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα είναι πολύ χρήσιμο εργαλείο. Βοηθούν στην ανάλυση των δεδομένων και τη δημιουργία διαφόρων εναλλακτικών λύσεων.

Με τη βοήθεια αυτών των επεξεργασμένων δεδομένων η διοίκηση της εταιρείας μπορεί να πάρει σωστές αποφάσεις που θα οδηγήσουν στην αύξηση του κέρδους του οργανισμού. Η εφαρμογή βελτιωμένου επιχειρηματικού συστήματος έχει αυξήσει την κερδοφορία και έχει βελτιώσει τον έλεγχο του κόστους. Οι εκθέσεις που παράγονται από το επιχειρηματικό σύστημα καθιστούν άμεσα διαθέσιμες τις πληροφορίες για τη λήψη αποφάσεων στους διαχειριστές.

Τα λογιστικά συστήματα πληροφόρησης είναι πολύ χρήσιμα για κάθε επιχείρηση, διότι παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για τον προγραμματισμό και την προετοιμασία των λογαριασμών και μπορούν να κάνουν τις απαραίτητες αλλαγές, όποτε απαιτείται. Οι λογιστικές δραστηριότητες των επιχειρήσεων καθίστανται ευκολότερες με τη χρήση τέτοιων συστημάτων με ταχύτερες, ακριβείς και έγκαιρες λογιστικές εγγραφές και ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων που καταρτίζονται στο πλαίσιο του συστήματος.

Όταν οποιοσδήποτε οργανισμός διαθέτει ένα τέτοιο σύστημα, θα πάρει ακριβή και χωρίς λάθη λογιστικά αρχεία και μελλοντικές προβλέψεις για την ανάπτυξη και την κερδοφορία των επιχειρήσεων. Αυτά τα συστήματα λογιστικής πληροφόρησης είναι μηχανοποιημένα με σύστημα χωρίς σφάλματα για τη συλλογή των απαραίτητων πληροφοριών και δεδομένων σχετικά με τις συναλλαγές της επιχείρησης χρησιμοποιώντας ηλεκτρονικές και αυτόματες διαδικασίες με σφάλματα συλλογής δεδομένων και υπολογισμών. Αυτά τα συστήματα προχωρούν αυτόματα με την επιθυμητή πληροφόρηση των συναλλαγών και εξοικονομούν μεγάλο μέρος του χρόνου με έγκαιρα και ακριβή λογιστικά στοιχεία.

Ωστόσο, η ολοκλήρωση ενός τέτοιου συστήματος απαιτεί τις απαραίτητες επενδύσεις και τις δαπάνες χρόνου για να αποκτήσουν τα μελλοντικά οφέλη από τις επενδύσεις που πραγματοποιούνται για την αγορά και την εφαρμογή τέτοιων συστημάτων. Η παραδοσιακή βιομηχανική οικονομία απαιτεί από τις επιχειρήσεις να μετρούν στοιχεία λογιστικής, να λαμβάνουν υπόψη το ιστορικό κόστος και να καθορίζουν το ποσό από προηγούμενες συναλλαγές. Στις λογιστικές πληροφορίες, η μέθοδος μέτρησης έχει εξελιχθεί σε ιστορική αξία βάσει κόστους, εύλογη αξία, αγοραία αξία και αξία αντικατάστασης.

Το μοντέλο πολλαπλών λήψεων χρησιμοποιείται για τη συμπλήρωση άλλων μεθόδων μέτρησης. Και οι δύο λογιστικές πληροφορίες αντανακλούν τα ιστορικά κόστη, αλλά με τη βοήθεια του συντελεστή της παρούσας αξίας μπορεί να αντικατοπτρίζει την παρούσα αξία. Σε διαφορετικούς τομείς, χρησιμοποιούνται διαφορετικές μορφές λογιστικής αξίας, βάσει των συστημάτων υπολογισμού ιστορικού κόστους και υποβολής εκθέσεων για τη μέτρηση της εύλογης αξίας άλλων χρηματοοικονομικών συστημάτων διαχείρισης κόστους. Αυτό έχει άμεση σχέση με την κερδοφορία.

Η διαχείριση μιας οργάνωσης και η εφαρμογή του συστήματος εσωτερικού ελέγχου για την επίτευξη συστήματος λογιστικής πληροφόρησης υψηλής κερδοφορίας είναι ζωτικής σημασίας. Στον τομέα της λογιστικής, το πιο σημαντικό ζήτημα είναι γιατί οι λογαριασμοί είναι απαραίτητοι. Η κοινή απάντηση είναι να κερδίσουν χρόνο οι επιχειρήσεις και να πάρουν τις πληροφορίες που σχετίζονται με την επιχείρηση.

Αλλά το καλό σύστημα της λογιστικής πληροφόρησης βοηθά επίσης τη διοίκηση να λαμβάνει διάφορες επιχειρηματικές αποφάσεις. Η διεκπεραίωση της διαδικασίας, η ποιότητα των λογιστικών πληροφοριών, η αξιολόγηση των επιδόσεων, ο αποτελεσματικός εσωτερικός έλεγχος και η διευκόλυνση της καθημερινής συναλλαγής του οργανισμού είναι από τα βασικά χαρακτηριστικά της εταιρείας.

Μία από τις σημαντικές υποθέσεις στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και τη βελτίωση της οικονομίας είναι η ύπαρξη ποιότητας και έγκαιρης πληροφόρησης. Σημαντικές πληροφορίες προέρχονται από τα λογιστικά συστήματα πληροφοριών και από τις οικονομικές καταστάσεις. Τα ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά των λογιστικών πληροφοριών περιλαμβάνουν τη συνέπεια, τη συνάφεια, την κατανόηση και την επικαιρότητα της λήψης αποφάσεων που συνδέονται άμεσα με τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων και τις συνέπειές τους, τα οποία τελικά επηρεάζουν την κερδοφορία του οργανισμού.

Για το λόγο αυτό πρέπει να είναι πραγματικά χρήσιμες οι λογιστικές πληροφορίες που απαιτούνται για την κάλυψη των αναγκών των υπευθύνων λήψης αποφάσεων. Η λογιστική αντανακλά μια κοινή απαίτηση που είναι η περίληψη και οι εκθέσεις. Υπό την προϋπόθεση της λογιστικής πληροφόρησης, τα συστήματα λογιστικής στο επίπεδο ελέγχου της διαχείρισης των επιχειρήσεων, είναι πιο ευνοϊκό να αντανακλούν

τις γενικές αρχές της λογιστικής. Δεν είναι μόνο η ανώτερη ποιότητα των λογιστικών πληροφοριών, αλλά και η επαλήθευση ότι η μέτρηση των λογιστικών στοιχείων στην εκπροσώπηση έχει κάποια σημαντική ανακάλυψη.

Η αυξημένη σημασία της διαχείρισης χαρτοφυλακίου που αναλαμβάνεται από την οικονομική ανάλυση των νέων αποστολών τείνει να χαλαρώσει τη σύνδεσή της με το λογιστικό μοντέλο και όχι με τα λογιστικά στοιχεία. Άλλες σημαντικές εξελίξεις της χρηματοοικονομικής πρακτικής και της θεωρητικής και μεθοδολογικής έρευνας αναμένεται να ανανεώσουν και επεκτείνουν αυτή τη σύνδεση σε νέες κατευθύνσεις. Αφενός, οι εκλογές των φορέων εκμετάλλευσης και τα θεωρητικά μοντέλα που σχετίζονται με τη χρηματοοικονομική διάρθρωση απαιτούν ανάλυση των υποχρεώσεων, και της πορείας υπογραμμίζοντας το κόστος του κεφαλαίου.

Οι θεωρητικές και πρακτικές εξελίξεις σχετικά με τη χρηματοδότηση απαιτούν τη χρήση γενικών λογιστικών δεδομένων. Πρόκειται για εξελίξεις των οργανωτικών οικονομικών, εστιάζοντας σε νέες ανησυχίες, στόχους μετατόπισης και σταδιακά βήματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης σε μια κατεύθυνση που δίνει έμφαση στην πληροφόρηση και ανοίγει τεράστιες προοπτικές, και δημιουργεί δεσμούς μεταξύ χρηματοοικονομικής ανάλυσης και λογιστικής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

6.1 Συμπεράσματα

Η λογιστική αναφέρεται στην επαλήθευση της νομιμότητας των λογιστικών πληροφοριών, της αυθεντικότητας και της ακρίβειας του ελέγχου. Αποτελεί την εξέταση των λογιστικών και οικονομικών εσόδων και των δαπανών που πραγματοποιούνται από μια εποπτεία. Η λογιστική και η οικονομική ανάλυση αποτελούν απαραίτητο συμπλήρωμα. Το τμήμα διαχείρισης, της οργάνωσης παραγωγής των δεδομένων θα μεταφερθεί μέσω του δικτύου απευθείας στο λογιστικό σύστημα πληροφοριών.

Κάθε υπάλληλος ή μέλος του προσωπικού μπορεί να γίνει παραγωγός και χρήστης λογιστικών πληροφοριών και τα λογιστικά στοιχεία υπόκεινται σε εποπτεία και επιθεώρηση. Το σύστημα λογιστικής πληροφόρησης ολοκληρώνει το περιεχόμενο της λογιστικής επιθεώρησης του ηλεκτρονικού συστήματος για την αύξηση των λειτουργιών επεξεργασίας και ελέγχου.

Πολλές μελέτες αξιολογούν την αποτελεσματικότητα των συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης στη λήψη αποφάσεων από διάφορες πλευρές, όπως καλύτερη λήψη αποφάσεων από τους διαχειριστές, αποτελεσματικότερα συστήματα εσωτερικού ελέγχου, βελτίωση της ποιότητας των οικονομικών εκθέσεων, ενίσχυση των μέτρων απόδοσης, διευκόλυνση των διαδικασιών χρηματοοικονομικών συναλλαγών και συμβολή στην επέκταση της κερδοφορίας του οργανισμού.

Η διαχείριση της απόδοσης έχει να διαδραματίσει βασικό ρόλο στη βελτίωση της συνολικής αξίας ενός οργανισμού. Προηγούμενες έρευνες έχουν δείξει ότι η υιοθέτηση του λογιστικού συστήματος αυξάνει τις επιδόσεις της επιχείρησης, την

κερδοφορία και την αποδοτικότητα. Ο μεγαλύτερος αντίκτυπος των τεχνολογιών πληροφορικής στη λογιστική είναι η ικανότητα των εταιρειών να αναπτύσσουν και να χρησιμοποιούν μηχανογραφικά συστήματα για την παρακολούθηση και καταγραφή των χρηματοοικονομικών συναλλαγών.

Τα μη αυτόματα υπολογιστικά φύλλα και οι χειρόγραφες οικονομικές καταστάσεις έχουν μεταφραστεί σε συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών που μπορούν να παρουσιάσουν γρήγορα μεμονωμένες συναλλαγές στις οικονομικές αναφορές. Αυτό επιτρέπει στις εταιρείες να δημιουργούν μεμονωμένες αναφορές γρήγορα και εύκολα για τη λήψη αποφάσεων διαχείρισης. Τα λογιστικά συστήματα επιτρέπουν στους λογιστές να επεξεργάζονται μεγάλες ποσότητες χρηματοοικονομικών πληροφοριών και να τις επεξεργάζονται γρήγορα μέσω του λογιστικού συστήματος.

Οι εκθέσεις που εκδίδονται σε εξωτερικούς επενδυτές και ενδιαφερόμενους φορείς έχουν βελτιωθεί με τα μηχανογραφημένα λογιστικά συστήματα. Η βελτιωμένη αναφορά επιτρέπει στους επενδυτές να προσδιορίσουν αν μια εταιρεία αποτελεί καλή επένδυση για ευκαιρίες ανάπτυξης και έχει τη δυνατότητα να είναι μια επιχείρηση υψηλής αξίας. Παλαιότερες έρευνες ανακάλυψαν ότι υιοθετώντας συστήματα λογιστικής πληροφόρησης, σημειώνεται σημαντική βελτίωση στην απόδοση της επιχείρησης.

Άλλοι ανέφεραν ότι η απόδοση της επιχείρησης μειώνεται αμέσως μετά την εφαρμογή των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων, λαμβάνοντας τόσα πολλά χρόνια για να συνειδητοποιήσει το όφελος. Ωστόσο, πρόσφατες έρευνες αποδεικνύουν ότι οι άνθρωποι πόροι διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην επιτυχία του συστήματος λογιστικής πληροφόρησης (Arocas and Camps, 2012).

Οι ανθρώπινοι πόροι επηρεάζουν την απόδοση του οργανισμού, αποτελούν το κύριο μέρος των λογιστικών πληροφοριών καθώς εμπλέκονται στην εισαγωγή δεδομένων, την επεξεργασία και την παραγωγή. Ως εκ τούτου, οι ανθρώπινοι πόροι είναι πιθανό να είναι οι πηγές σταθερού ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος.

Άλλες έρευνες δείχνουν ότι δεν υπάρχει σαφής σχέση μεταξύ των λογιστικών συστημάτων πληροφοριών και των δεικτών απόδοσης. Ως εκ τούτου, οι ερευνητές συνιστούν οι επιχειρήσεις να υιοθετήσουν τη χρήση των συστημάτων λογιστικής

πληροφόρησης στην επιχειρηματική τους διαχείριση για την πρόοδο των επιχειρήσεων τους και οι επιχειρήσεις που έχουν ήδη εφαρμόσει αυτά τα συστήματα θα πρέπει να εκπαιδεύσουν όλο το προσωπικό τους στην αποτελεσματική χρήση του συστήματος.

Ωστόσο, εάν οι εταιρείες είναι σε θέση να προσαρμόσουν τις μηχανογραφικές τους τεχνικές του μηχανισμού εσωτερικού ελέγχου σύμφωνα με τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα, θα είναι σε θέση να διασφαλίσουν την αξιοπιστία της επεξεργασίας των οικονομικών πληροφοριών και να ενισχύσουν τα μέτρα ελέγχου και την αποτελεσματικότητα της αξιοπιστίας των χρηματοοικονομικών πληροφοριών.

Όταν χρησιμοποιούνται σωστά οι έλεγχοι, θα υπάρχει καλύτερη λειτουργική αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα, που θα έχει ως αποτέλεσμα την καλύτερη αξιοπιστία των οικονομικών πληροφοριών. Οι επαρκείς λογιστικές πληροφορίες είναι απαραίτητες για κάθε αποτελεσματική διαδικασία λήψης αποφάσεων και είναι δυνατή η κατάλληλη πληροφόρηση εάν τα συστήματα λογιστικής πληροφόρησης λειτουργούν αποτελεσματικά και όλα τα επίπεδα διαχείρισης λαμβάνουν επαρκείς, σχετικές και αληθείς πληροφορίες για τον προγραμματισμό και τον έλεγχο των δραστηριοτήτων της επιχειρηματικής οργάνωσης.

Η χρήση των πληροφοριών των λογιστικών συστημάτων στις οικονομικές καταστάσεις έχει αυξημένο αντίκτυπο στη διαδικασία λήψης αποφάσεων των ατόμων προκειμένου να αποτιμηθεί στατιστικά η επένδυση. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην εσωτερική λήψη αποφάσεων και στα μέτρα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να δείξουν ότι οι επενδύσεις σε ανθρώπινο δυναμικό μιας εταιρείας μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα μακροπρόθεσμα κέρδη για την εταιρεία.

Υπάρχουν αρκετές μελέτες, οι οποίες έχουν βρει μια σημαντική σχέση μεταξύ των πληροφοριών του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος και της λήψης αποφάσεων. Επιπλέον, τα αποτελέσματα δείχνουν ότι το υπόβαθρο και η εμπειρία από τις μεταβλητές των ατόμων δεν έχει αντίκτυπο στη λήψη αποφάσεων με βάση τις πληροφορίες του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος. Άλλα αποτελέσματα δηλώνουν ότι υπάρχει σημαντική σχέση μεταξύ των απόψεων των ατόμων σχετικά με

την αξιολόγηση των ανθρώπινων πόρων και τον αντίκτυπο των πληροφοριών των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων στις επενδυτικές αποφάσεις.

Επομένως, μπορούμε να δηλώσουμε ότι τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα είναι σχετικά και οι λογιστές μπορούν να διευκρινίσουν τις λογιστικές πληροφορίες διαχείρισης και να τις γνωστοποιήσουν σε σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων ή να τις παρέχουν σε οικονομική κατάσταση όπως ισολογισμό ή κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης, για καλύτερη κατανόηση.

6.2 Προτάσεις

Στην παρούσα διπλωματική πραγματοποιήθηκε περιγραφική έρευνα με την παρουσίαση και ανάλυση των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων με βάση βιβλιογραφικές πηγές και αναφορές. Με βάση αυτή τη μελέτη, συνίσταται οι ακόλουθες συστάσεις:

1. Οι εταιρείες θα πρέπει να επικεντρωθούν στη φύση, καθώς και στην ποιότητα των οικονομικών στοιχείων.
2. Η ανάγκη των εταιρειών να διασφαλίσουν τη συνέχεια της προσοχής στην ποιότητα των οικονομικών στοιχείων που παρέχονται στους δικαιούχους τους, τα οποία χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της απόδοσης της εταιρείας.
3. Η ανάγκη των εταιρειών να ενημερώσουν τα χρησιμοποιούμενα συστήματα λογιστικής πληροφόρησης σύμφωνα με τις εξελισσόμενες τεχνολογικές εξελίξεις.
4. Διεξαγωγή μιας τέτοιας μελέτης, και εφαρμογή της σε διάφορους κλάδους υπηρεσιών, βιομηχανίας και χρηματοπιστωτικού τομέα, έτσι ώστε να γίνονται συγκρίσεις μεταξύ αυτών των τομέων.

Η εφαρμογή διαγνωστικών μελετών για την εκτίμηση της οργανωτικής νοοτροπίας που επικρατεί στην εταιρεία από καιρό σε καιρό, είναι αναγκαία προκειμένου να παρακολουθείται ο αντίκτυπος αυτών των αξιών στο λογιστικό σύστημα πληροφοριών, εκτός από την ανάγκη να υπάρχει ένα σύστημα λογιστικής πληροφόρησης ευέλικτο κατά την επεξεργασία, να ασχοληθεί με όλα τα δεδομένα και τις πληροφορίες που χρειάζονται οι υπεύθυνοι διαχείρισης και λήψης αποφάσεων και

την ανάγκη διοργάνωσης μαθημάτων κατάρτισης για τους εργαζόμενους στον τομέα των συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης για την αύξηση της ικανότητάς τους.

Επιπλέον, οι οικονομικές μονάδες πρέπει να αξιοποιούν το μέγιστο όφελος από την χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Σε ότι αφορά τις σχετικές εκθέσεις που καταρτίζει η εταιρεία με βάση τα πληροφοριακά συστήματα θα πρέπει είναι σαφείς κατανοητές και αξιόπιστες. Η διοίκηση πρέπει να αποδίδει μέγιστη προσοχή στο ρόλο των συστημάτων λογιστικής πληροφόρησης σε ότι αφορά την καλύτερη κατανόηση των οικονομικών διαστάσεων. Η διοίκηση της εταιρείας πρέπει να βελτιώσει τις γνώσεις της σχετικά με τα λογιστικά συστήματα πληροφορικής και την οικονομική ανάλυση που μπορούν αυτά να παρέχουν. Η διοίκηση θα πρέπει να αξιολογεί τις λογιστικές πολιτικές που χρησιμοποιούνται στην εταιρεία στο καθορισμένο χρονοδιάγραμμα το οποίο θα πρέπει να αναθεωρείται σύμφωνα με τις αρχές και τα πρότυπα για την παροχή χρήσιμων λογιστικών πληροφοριών συστημάτων σε περίπτωση ανάγκης.

Οι οργανισμοί πρέπει να χαράξουν μια αυστηρή προσέγγιση για να αξιολογήσουν σωστά τις επιπτώσεις των πληροφοριακών συστημάτων στις επιδόσεις. Αυτή η συνειδητοποίηση θα μπορούσε να συμβάλει στη βελτίωση της απόδοσης και της αποτελεσματικότητας, συνδυάζοντας τα πραγματικά οφέλη των πληροφοριακών συστημάτων με την απόδοση.

Τέλος, είναι προφανές ότι η ταχύτητα και η ποιότητα των αποφάσεων εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ποιότητα των πληροφοριακών συστημάτων του οργανισμού. Έτσι, συστήματα υποστήριξης αποφάσεων, συστήματα προειδοποίησης θα πρέπει να βοηθούν τους οργανισμούς ώστε να παρέχουν χρήσιμες πληροφορίες και πηγές πληροφοριών οι οποίες θα είναι χρήσιμες στη λήψη αποφάσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ajayi, I. A., & Omirin., Fadekemi F. (2007). The Use of Management Information Systems (MIS) In Decision Making In The South-West Nigerian Universities, Educational Research and Review, Vol. 2, No. 5, pp. 109-116.
- Asemi, A., & Safari, A., & Zavareh, A.A. (2011). The Role of Management Information System (MIS) and Decision Support System (DSS) for Manager's Decision Making Process. International Journal of Business and Management, Vol. 6, No. 7; pp 164-173.
- Abeysekera, I. (2008), "Motivations behind human capital disclosure in annual reports", Accounting Forum, Vol. 32, pp. 16-29.
- Abeysekera, I. and Guthrie, J. (2004), "Human capital reporting in a developing nation", British Accounting Review, Vol. 36 No. 3, pp. 251-68.
- Archel, P. (1995). Activos intangibles: análisis de lagunas partidas polémicas. Revista técnica del Instituto de Censores Jurados de Cuentas de España, p.7.
- Akintoye, I. R. and Adidu, F.A (2008) Optimising national growth through human research investments. European Journal of Scientific Research, 22(3), 433-443.
- Aldegis, A. (2018). Impact of Accounting Information Systems' Quality on the Relationship between Organizational Culture and Accounting Information in Jordanian Industrial Public Shareholding Companies. *International Journal of Academic Research in Accounting, Finance and Management Sciences*, 8(1).
- Armstrong, M. (2001). Human resources management Practice (8 edition). London, UK: Kogan Page Limited.
- Azhar Susanto. 2013. Accounting Information Systems: Development of Risk Control Structure. Prime Edition. First mold. Bandung: Lingga Jaya.

- Banegas, J.; Myro, R. (2008): Impacto de las Tecnologías de la Información en la Economía Española, Thomson Civitas, Navarra, Spain.
- Barry, R. (2004). Ten elements of a successful human resource start – up-getting back to the basics. Willey Periodicals, 33-41. Doi:10.1002/ert.20028
- Barney, J.B and Wright, P.M (1997) On becoming a strategic partner: The role of human resource in giving competitive advantage. (CHHRS Working Paper 97 - 07). Ithaca, Ny: Cornell University, School of Industrial Labour Relations, Center for Advanced Human Resource Studies. <http://digitalcommons.ilr.cornell.edu/cahrsio/150> 4/7/2012
- Bino Catusus, Maria Martensson, & Matti Skoog. (2009). The communication of human accounts: examining models of sensegiving. *Journal of Human Resource Costing & Accounting*, Volume: 13 Issue:2 . pp 163 – 179.
- Bo Hansson. (1997). Personnel Investments and Abnormal Return: Knowledge-based Firms and Human Resource Accounting. *Journal of Human Resource Costing & Accounting*, Volume: 2 Issue: 2. pp 9 – 29.
- Bowers, David G. (1973). A review of Rensis Likert's "Improving the Accuracy of P/L Reports and Estimating the Change in Dollar Value of the Human Organization. *Michigan Business Review*, p. 25.
- Brummet, R.L. 1970, 'Accounting for Human Resources', *The Journal of Accountancy*: 62–6.
- Brummet, R.L., Flamholtz, E.G. and Pyle, W.C. 1969, 'Human Resource Accounting: A Tool to Increase Managerial Effectiveness', *Management Accounting (UK)*: 12–15.
- Bernhardt, D., Hughson, E. and Kutsoati, E. 2006, 'The Evolution of Managerial Expertise: How Corporate Culture Can Run Amok', *American Economic Review*, 96: 195–221.
- Carme Barcons- Vilardell, Soledad Moya,- Gutierrez, Antonio Somoza-Lopez, Josep Vallverdu- Calafell, & Carlos Griful- Miquela. (1995). *Human Resource Accounting* www.citehr.com.
- Conner, K. (1991). A Historical Comparison of Resource-Based Theory and Five Schools of Thought Within Industrial Organization Economics: Do We Have a New Theory of the Firm? *Journal of Management*, 17, 1, pp. 121-154

- Cascio, W. F. (1998). The future world of work : Implications for human resources Costing and accounting. *Journal of Human Resource Costing and Accounting*, 3(2), 9-19. <http://dx.doi.org/10.1108/eb029045>
- Chun, M. and Mooney, J. (2009). CIO roles and responsibilities: Twenty-five years of evolution and change. *Information & Management*, 46(6), pp.323-334.
- Coff R. W. (1997). Human Assets and Management Dilemmas: Coping with Hazards on the Road to Resource Based theory. *Academy of Management Review*, 22(2), 374-402.
- Costello, A. and Wittenberg-Moerman, R. (2010). The Impact of Financial Reporting Quality on Debt Contracting: Evidence from Internal Control Weakness Reports. *Journal of Accounting Research*, 49(1), pp.97-136.
- De Haes, S. and Van Grembergen, W. (2009). Exploring the relationship between IT governance practices and business/IT alignment through extreme case analysis in Belgian mid-to-large size financial enterprises. *Journal of Enterprise Information Management*, 22(5), pp.615-637.
- Dibrell, C., Davis, P. and Craig, J. (2008). Fueling Innovation through Information Technology in SMEs. *Journal of Small Business Management*, 46(2), pp.203-218.
- Drazin, R., & Van de Ven, A. H. (1985). Alternative forms of fit in contingency theory. *Administrative Science Quarterly*, 30(4), 514-539.
- Eric G. Flamholtz, Rangapriya Kannan-Narasimhan, & Maria L. Bullen. (2004). Human Resource Accounting Today: Contributions, Controversies and Conclusions. *Journal of Human Resource Costing & Accounting*, Volume: 8 Issue: 2. pp 23 – 37.
- Eric G. Flamholtz, & Ericad. Main. (1999). Current Issues, Recent Advancements, and Future Directions in Human Resource Accounting. *Journal of Human Resource Costing & Accounting*, Volume: 4 Issue: 1, pp 11 – 20.

- Flamholtz, E. G., Kannan-Narasimhan, R., & Bullen, M.L. (2004). Human Resource Accounting today: Contributions, controversies and conclusions. *Journal of Human Resource Costing & Accounting*, Vol. 8 (2), pp 23-37.
- Hermanson, R. H. (1986). *Accounting for Human assets*. Research Monograph No. 99. Atlanta. Georgia: Business Publishing Division, College of Business Administration, Georgia State University. International Accounting Standards Board. (2009). Retrieved from www.iasb.org
- Heidarkhani, A., & khomami, A.A, & Jahanbazi, Q.,& Alipoor, H. (2013). The Role of Management Information Systems (MIS) in Decision-Making and Problems of its Implementation, *Universal Journal of Management and Social Sciences*, Vol. 3, No. 3, pp. 78-89.
- Hicks, A., Martin, K., Ditor, D., Latimer, A., Craven, C., Bugaresti, J. and McCartney, N. (2003). Long-term exercise training in persons with spinal cord injury: effects on strength, arm ergometry performance and psychological well-being. *Spinal Cord*, 41(1), pp.34-43.
- Jones, G. (2000). Viewpoint: Accounting for people. *Benefits Canada*, 24(1), 9.
- James A. Hall. 2011. *Accounting Information System*.7th Edition. Singapore: South-Western Publishing Co.
- Jewer, J. and McKay, K. (2012). Antecedents and Consequences of Board IT Governance: Institutional and Strategic Choice Perspectives. *Journal of the Association for Information Systems*, 13(7), pp.581-617.
- Khanore ,S.,& Patil ,R.,& Dand ,H. (2011) *management information system*, Institute of Distance and Open Learning , University of Mumbai.
- Luna-Arocas, R. & Camps, J. (2008). A model of high performance work practices and turnover intentions. *Personnel Review*, 37(1) 26-46.
- Moore, R. (2007). Measuring how 'human capital' appreciates in value over time. *Plant Engineering*, 61 (4), p 29.

- Okwy P. O., & Christopher C. O. (2010). Human Capital Accounting and Its relevance to stock investment Decisions in Nigeria. *European Journal of Economics, Finance and Administrative Sciences*, 21, 64-76.
- Olsson, B. (2001). Annual reporting practices: information about human resources in corporate annual reports in major Swedish companies. *Journal of Human Resource Costing and Accounting*, 5(1).
- O'Brien ,J.A.,& Marakas ,G.M. (2007) *Management information systems - 10th ed.*, by McGraw-Hill/Irwin, a business unit of The McGrawHill Companies.
- Oliveira, L., Rodrigues, L. and Craig, R. (2006), “Firm-specific determinants of intangibles reporting: evidence from the Portuguese stock market”, *Journal of Human Resource Costing & Accounting*, Vol. 10 No. 1, pp. 11-33.
- Patterson ,A. (2005) *Information Systems - Using Information, Learning and Teaching Scotland*
- Patra R., Khatik, S. K., & Kolhe, M. (2003). Human resource accounting policies and practices: A case study of Bharat Heavy Electricals Limited, Phopal, India. *International Journal of Human Resources Development and Management*, 3(4), 285. <http://dx.doi.org/10.1504/IJHRDM.2003.003407>
- Salehi M., V. Rostami, A. Mogadam(2010).Usefulness of Accounting Information System in Emerging Economy: Empirical Evidence of Iran, *International Journal of Economics and Finance*, 2 (2) (2010), pp. 186-19
- Sveiby, K. E. (1997). *The new organizational wealth*. San Francisco: Berrett-Koehler.
- Sacer, Ivana M. & Oluic, Ana, “Information Technology and AIS’ Quality in Croatian Middle and Large Companies”, *Journal of Information & Organization Society*, Vol. 37 (2), 2013, pp. 117-126
- Salehi, M., Rostami, V., Mogadamet, A., “Usefulness of AIS in Emerging Economy:Empirical Evidence of Iran”, *International Journal of Economics and Finance*, Vol. 2(2), 2010, pp. 186 - 195
- Salman R. T. (2011). *Intellectual Capital Reporting in Nigeria: A Way Forward*. Retrieved from <http://www.aibuma.org/abstract.php?value=101>

- Samarah, N. and Alqudah, A. (2011). Effects of late-terminal drought stress on seed germination and vigor of barley (*Hordeum vulgare*L.). *Archives of Agronomy and Soil Science*, 57(1), pp.27-32.
- Sonnier, K., & Carson, C. P. (2007). Accounting for intellectual capital: The relationship between profitability and Disclosure. *Journal of Applied Manager and Entrepreneurship*, April.
- Shim,J.K. (2000) *Information Systems and Technology for the Non-information Systems Executive*, by CRC Press LLC.
- Simkin, M. (2019). *Core Concepts of Accounting Information Systems* .[S.I.]: John Wiley & Sons.
- Subbarao, A.V. and Zeghal, D. (1997), “Human resources information disclosure in annual reports: an international comparison”, *Journal of Human Resource Costing & Accounting*, Vol. 2 No. 2, pp. 53-73.
- Sujan, A. and Abeysekera, I. (2007), “Intellectual capital reporting practices of the top Australian firms”, *Australian Accounting Review*, Vol. 17 No. 2, pp. 71-83.
- Sullen, M.L. (2007). Human resource accounting: A useful tool for measurement and management in organizations. *Leadership and Organizational Management Journal*, 85-103.
- Topomy Deb. (2009). *Human resource development: theory and practice*. Ane books pvt.ltd, pp 470-480
- Urquía Grande, E., Pérez Estébanez, R. and Muñoz Colomina, C. (2011). The impact of Accounting Information Systems (AIS) on performance measures: empirical evidence in Spanish SMEs. *The International Journal of Digital Accounting Research*, 11
- Yang, M.H., Lin, W.S, Koo, T.L. “The Impact of Computerized Internal Controls Adaptation on Operating Performance”, *African Journal of Business Management*, Vol. 5(20), 2011, pp. 8204-8214
- Young, R. & Jordan, E, “Top Management Support: Mantra or Necessity?” *International Journal of Project Management*, Vol. 26 (7), 2008, pp. 713–725

- Williams S. M. (2001). Is Intellectual Capital Performance and Disclosure Practices related? *Journal of Intellectual Capital*, 2(3), 192. <http://dx.doi.org/10.1108/14691930110399932>
- Zhang, H., Guo, C. & Sun, Q, “A Study on the Internal Control of Accounting Information Processing System under the Computer Environment”, *International Journal of Advancements in Computing Technology*. Vol.4(22), 2012, pp. 857- 866